

ปริญญาานิพนธ์

เครื่องวัดอัตราการเต้นของชีพจรแบบดิจิทัล

DIGITAL BEAT-TO-BEAT HEART-RATE METER

ปริญญาานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม

ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2537

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ใบรับรองปริญญาโท

หัวข้อปริญญาโท เครื่องวัดอัตราการเต้นของชีพจรแบบดิจิทัล

DIGITAL BEAT-TO-BEAT HEART-RATE METER

- ชื่อนักศึกษา
1. นายวิรัช วารุณโรจน์ รหัสประจำตัว 36031227
 2. นายสุรศักดิ์ เลี่ยมเลิศ รหัสประจำตัว 36031235
 3. นายอนันต์ศักดิ์ พงษ์เสถียรศักดิ์ รหัสประจำตัว 36031237

หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชา วิศวกรรมโทรคมนาคม

อาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโท

1. อาจารย์วรวิทย์ สมหา
2. อาจารย์กิติพงศ์ มะโน
3. อาจารย์สันติ ตันตระกูล

คณะกรรมการสอบปริญญาโท	ลายมือชื่อ
1. อาจารย์วรวิทย์ สมหา	
2. อาจารย์กิติพงศ์ มะโน	
3. อาจารย์สันติ ตันตระกูล	
4. อาจารย์วิสุทธิ อธิพรธรรม	
5. อาจารย์สมชาย หมั่นสายญาติ	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 20 พฤษภาคม 2538 เวลา 18.00 น. ถึงเวลา 19.00 น.

สถานที่สอบ ห้อง ค.310 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ลงนาม.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น (ผศ.ดร.ธีระพงษ์ งามหัตถ์มน อนุชญา)

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิง

วันที่ 30 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 1778

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง เครื่องวัดอัตราการเต้นของชีพจรแบบดิจิทัล

DIGITAL BEAT-TO-BEAT HEART-RATE METER

ผู้จัดทำ

1. นายวิรัช วารุณโรจน์
2. นายสุรศักดิ์ เลี่ยมเลิศ
3. นายอนันต์ศักดิ์ พงษ์เสถียรศักดิ์

อาจารย์ที่ปรึกษา

ลงนาม.....
(อาจารย์วรววิทย์ สมหา)

ลงนาม.....
(อาจารย์กิติพงศ์ มะโน)

ลงนาม.....
(อาจารย์สันติ ต้นตระกูล)

หัวหน้าภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

ลงนาม.....
(ผศ.ดร.ธีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง เครื่องวัดอัตราการเต้นของชีพจรแบบดิจิทัล

DIGITAL BEAT-TO-BEAT HEART-RATE METER

จุดประสงค์

1. เพื่อศึกษาการออกแบบและการสร้างเครื่องวัดอัตราการเต้นของชีพจร
2. เพื่อสร้างเครื่องวัดอัตราการเต้นของชีพจรที่มีราคาถูกลง อุปกรณ์สามารถจัดหาได้โดยง่าย
3. เพื่อที่จะสามารถนำมาใช้งานได้จริง
4. เพื่อใช้งานกับการแพทย์ด้านการตรวจวัดชีพจรเบื้องต้น ได้อย่างสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง
5. เพื่อให้สามารถนำไปใช้งานได้ตามสถานที่ต่างๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีความรู้และความเข้าใจในหลักการการทำงานของเครื่องวัดอัตราการเต้นของชีพจรแบบดิจิทัล
2. สามารถที่จะนำไปใช้งานได้จริง
3. สามารถผลิตเครื่องที่มีราคาถูกลง แต่คุณภาพใกล้เคียงกับเครื่องที่มีใช้ในปัจจุบัน
4. สามารถนำไปประยุกต์และใช้งานได้สะดวกและละเอียดยิ่งขึ้นต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องวัดอัตราการเดินของชีพจรแบบดิจิตอล

นายวิรัช	วารุณโรจน์
นายสุรศักดิ์	เลี่ยมเลิศ
นายอนันต์ศักดิ์	พงษ์เสถียรศักดิ์

อาจารย์ที่ปรึกษา
 อาจารย์วรวิทย์ สมหา
 อาจารย์กิติพงศ์ มะโน
 อาจารย์สันติ ตันตระกูล
 ปีการศึกษา 2537

บทคัดย่อ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการนำเสนอเครื่องวัดอัตราการเดินของชีพจรแบบดิจิตอลโดยใช้แสงเป็นตัวตรวจจับสัญญาณ มีการแสดงผลเป็นตัวเลขและเมื่อมีความผิดปกติเกิดขึ้นจากค่าที่ได้ตั้งไว้สัญญาณเตือนก็จะทำงาน ในปัจจุบันอุปกรณ์ทางการแพทย์ได้ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาอย่างมาก แต่ยังคงมีราคาที่สูงและต้องนำเข้าจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ปริญญานิพนธ์นี้เป็นการนำเสนอเครื่องที่ถอดแบบมาจากเครื่องที่มีการใช้งานจริง แต่เป็นการประยุกต์เพื่อสร้างเครื่องที่มีราคาถูก สามารถซ่อมสร้างได้ง่าย อุปกรณ์หาได้โดยสะดวกและมีคุณภาพใกล้เคียงกัน สามารถนำไปใช้งานได้จริง

DIGITAL BEAT-TO-BEAT HEART-RATE METER

MR.WIRAT VAROONROTE
 MR.SURASAK LEAMLERT
 MR.ANANSAK PONGSATHIANSAK

ADVISOR

MR.WORAWIT SOMHA
 MR.KITIPONG MANO
 MR.SUNTI TUNTRAKOOL

1994

ABSTRACT

In the present, many pieces of medical equipment which are designed aboard but have expensive and then the most imported. This thesis presents the application of Digital beat-to-beat Heart-rate Meter use Infared that detector and providing digital displays of measurement. In addition,a warning signal sounds and light when the patients pulse rates are at critical levels.This thesis present from the real part of measurment that used by copied but nearly efficient for made the pieces of cheap,easily mantainet and found the pieces of equipment.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการชุดนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ก็ด้วยความกรุณาในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความช่วยเหลือต่างๆ ตลอดจนให้โอกาสในการทำโครงการอย่างเต็มที่ ทั้งทางด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ เวลาและสถานที่จากอาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรมทุกท่าน

ขอขอบคุณผู้ให้กำเนิดที่ให้โอกาสในการศึกษา รุ่นพี่และเพื่อนๆ จากการสื่อสารแห่งประเทศไทยที่ให้คำแนะนำและข้อมูลต่างๆ ตลอดจนทุกๆ ท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยเหลือทำให้โครงการนี้สำเร็จได้ด้วยดี

IV

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ	IV
สารบัญรูปภาพ	VII
สารบัญตาราง	X
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ	3
2.1 อิเล็กทรอนิกส์ในทางการแพทย์	3
2.2 การโมนิเตอร์พื้นฐาน (Essential and Basic Monitoring)	4
2.2.1 การตรวจวัดขั้นพื้นฐาน	4
2.2.2 การตรวจวัดขั้นก้าวหน้า	5
2.3 หลักการของเครื่องโมนิเตอร์	7
2.4 ระบบของเครื่องโมนิเตอร์	9
2.4.1 ระบบโมนิเตอร์ข้างเตียงผู้ป่วย (Bed Side Monitoring System)	9
2.4.2 ระบบการ โมนิเตอร์ที่มีสถานีกลาง	10
2.5 การโมนิเตอร์ที่ใช้ในปัจจุบัน	15
2.5.1 ระบบการไหลเวียนเลือดของร่างกาย	15
2.5.2 ระบบการหายใจ	16
2.5.3 ระบบประสาท	16
2.5.4 ระบบอื่นๆ	16
2.6 ลักษณะเครื่องโมนิเตอร์ที่แตกต่างกัน	16
2.7 การประเมินปริมาณออกซิเจนในผู้ป่วย	17
2.7.1 Photometric Oximetry	17
2.7.2 Electrochemical Oximetry	20
2.7.3 Pulse Oximetry	21
2.8 สัญญาณชีพจร	22
2.8.1 คลื่นชีพจร	23

	หน้า
2.8.2 การคล่าชีพงร	23
2.9 เทคนิคการวัดอัตราการเต้นของหัวใจ	25
2.9.1 เทคนิคในการวัดอัตราการเต้นของหัวใจ	26
2.9.2 เทคนิคการคำนวณหาอัตราการเต้นของหัวใจ	27
2.10 ตัวกำเนิดแสงทางอิเล็กทรอนิกส์	29
2.11 อุปกรณ์ตัวรับแสงทางอิเล็กทรอนิกส์	30
2.12 คุณสมบัติของออปแอมป์	31
2.13 ลักษณะการทำงานของออปแอมป์	33
2.14 วงจรออปแอมป์พื้นฐาน	35
2.15 วงจรตรวจวัดสัญญาณรูปขายน	35
2.16 วงจรตรวจจับระดับแรงดัน	37
2.17 วงจรขยายแบบกลับเฟส (Inverting Amplifier.)	38
2.18 วงจรกรองความถี่ต่ำ (Low Pass Filter)	41
2.19 วงจรกรองความถี่สูง (High Pass Filter)	43
2.20 วงจรนับ (Counter)	45
2.21 การใช้ฟลิปฟล็อปนับจำนวนพัลส์	45
2.22 Seven Segment Display	47
2.23 วงจรแลทช์ (Latch)	49
2.24 ไอซีหน่วยความจำ	52
2.25 การอ่านข้อมูลจาก EPROM	56
บทที่ 3 การออกแบบและการสร้าง	57
3.1 บทนำ	57
3.2 หลักการทำงานของเครื่องวัดอัตราการเต้นของชีพจรแบบดิจิทัล	58
3.3 การทำงานของวงจร Pulse Rate	58
3.4 การทำงานของวงจรเตือน (Alarm)	61
3.4.1 การปรับตั้งค่า Hi-Lo Alarm	61
3.5 การทำงานของวงจร Counter and Display	65
3.6 EPROM Modulo-3 Counter and Display	68

	หน้า
3.8 การหาความถี่ของ CLK	69
3.9 การใช้สูตรคำนวณการหาค่าแอดเดรส (Address Location)	70
3.10 การถอดรหัสข้อมูล (Data Encoding)	71
บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง	72
4.1 บทนำ	72
4.2 การปรับแต่งเครื่อง	72
4.2.1 Comparator	72
4.2.2 Low Alarm	72
4.2.3 High Alarm	72
4.2.4 Oscillator ในวงจรนับ	73
4.3 การทดสอบเครื่อง	73
4.4 ผลการวิเคราะห์สัญญาณ	74
4.5 วิธีการใช้เครื่องวัดอัตราการเดินของซีพียูแบบดิจิทัล	79
บทที่ 5 บทสรุปและแนวทางการพัฒนา	80
5.1 สรุปผลโครงการ	80
5.2 ปัญหาและแนวทางแก้ไข	80
5.3 แนวทางการพัฒนาโครงการ	81
บรรณานุกรม	82
ภาคผนวก ก ลักษณะการใช้เซ็นเซอร์แบบต่างๆ	83
ภาคผนวก ข รายละเอียดของอุปกรณ์และวงจรส่วนต่างๆ	86
ภาคผนวก ค ข้อมูลภายใน EPROM	97

สารบัญรูปภาพ

รูปภาพ	หน้า
รูปที่ 2.1 เครื่องโมนิเตอร์ชนิด Compact Unit	5
รูปที่ 2.2 เครื่องโมนิเตอร์ผู้ป่วยชนิดที่เป็นหน่วยแยกกัน (Modular Unit)	6
รูปที่ 2.3 เครื่องโมนิเตอร์ผู้ป่วยชนิดที่ติดกับฝาผนังที่หัวเตียงผู้ป่วย	9
รูปที่ 2.4 เครื่องโมนิเตอร์ผู้ป่วยชนิดมีล้อเซ็นได้	10
รูปที่ 2.5 เครื่องมือวัดที่ใช้ในงาน I.C.U.	11
รูปที่ 2.6 การโมนิเตอร์ข้อมูลต่างๆ ของผู้ป่วยและเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ที่สถานีกกลาง	12
รูปที่ 2.7 แผนผังระบบโมนิเตอร์ที่ใช้สถานีกกลางที่มีห้องคอมพิวเตอร์อยู่ด้วย	13
รูปที่ 2.8 แผนผังระบบสถานีกกลางที่ใช้โมนิเตอร์ผู้ป่วย 6 เตียง แบบที่หนึ่ง	14
รูปที่ 2.9 แผนผังระบบสถานีกกลางที่ใช้โมนิเตอร์ผู้ป่วย 6 เตียง แบบที่สอง	14
รูปที่ 2.10 ระบบโมนิเตอร์ผู้ป่วยที่มีสถานีกกลาง	15
รูปที่ 2.11 กราฟการดูดซับแสงของ (Hbo ₂) และ (Hb)	18
รูปที่ 2.12 กราฟอัตราส่วนระหว่างการใช้แสงสีแดงและแสงอินฟราเรด	18
รูปที่ 2.13 การวัดค่าออกซิเจนในผู้ป่วยที่ใช้เส้นใยนำแสงสอดใส่เข้าไปในหลอดเลือด	19
รูปที่ 2.14 หลักการเบื้องต้นของการส่งแสงผ่านนิ้วมือ	19
รูปที่ 2.15 การเปลี่ยนแปลงรูปคลื่นของ Pulse Pressure	25
รูปที่ 2.16 เวลาหน่วง (θ) ระหว่างการบีบตัวของหัวใจ (R WAVE) กับชีพจรเลือด	27
รูปที่ 2.17 อัตราการเต้นหัวใจจากการคำนวณหาค่าเฉลี่ย	28
รูปที่ 2.18 อัตราการเต้นของหัวใจจากการคำนวณหาเวลาการเต้นแต่ละครั้ง	29
รูปที่ 2.19 การไปอัสตรงของไดโอดแอลอีดีและลักษณะการเกิดแสง	29
รูปที่ 2.20 สัญลักษณ์โครงร่างของโฟโต้ทรานซิสเตอร์	31
รูปที่ 2.21 สัญลักษณ์ทั่วไปของออปแอมป์	31
รูปที่ 2.22 บล็อกไดอะแกรมภายในของออปแอมป์	32
รูปที่ 2.23 การใช้ออปแอมป์ในแบบต่างๆ	33
รูปที่ 2.24 ความสัมพันธ์ของขั้วต่างๆ ของออปแอมป์	34
รูปที่ 2.25 วงจรเปรียบเทียบแรงดันโดยใช้ออปแอมป์	35
รูปที่ 2.26 การใช้ออปแอมป์เป็นตัวตรวจวัดแรงดัน	36
เอกสรูปที่ 2.27 การใช้ออปแอมป์เป็นตัวตรวจวัดโดยให้อินพุทและเอาต์พุทมีเฟสตรงกัน	37
ไม่รูปที่ 2.28 วงจรตรวจจับสนดับแรงดันลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการใช้	38

รูปที่ 2.29 วงจรขยายกลับเฟสแบบมาตรฐาน	39
รูปที่ 2.30 วงจรขยายของออปแอมป์แบบลูปีด	40
รูปที่ 2.31 กราฟวงจรรวมที่ต่ำ	41
รูปที่ 2.32 ตัวอย่างของวงจรรวมที่ต่ำแบบพื้นฐาน	42
รูปที่ 2.33 กราฟของวงจรรวมที่ต่ำ	44
รูปที่ 2.34 วงจรรวมที่ต่ำแบบพื้นฐาน	44
รูปที่ 2.35 การใช้ T-FF นับจำนวนพัลส์	46
รูปที่ 2.36 ตัวอย่างแอลอีดี 7 ซีด	47
รูปที่ 2.37 แสดงแอลอีดี 7 ซีดแบบต่างๆ	48
รูปที่ 2.38 โครงสร้างของวงจรรวม 4 บิต	49
รูปที่ 2.39 การใช้ TTL ต่อวงจรรวม	50
รูปที่ 2.40 การประยุกต์ใช้แอลอีดีในวงจรรวม	51
รูปที่ 2.41 วงจรการทดลองอ่านข้อมูลจาก EPROM	56
รูปที่ 3.1 บล็อกไดอะแกรมของเครื่องวัดอัตราการเต้นของชีพจรแบบดิจิทัล	57
รูปที่ 3.2 วงจร Pulse Rate	59
รูปที่ 3.3 วงจรเตือน (Alarm)	62
รูปที่ 3.4 วงจร Counter และ Display	64
รูปที่ 3.5 บล็อกไดอะแกรมของภาค Counter and Display	65
รูปที่ 3.6 บล็อกไดอะแกรมของ Input Module	66
รูปที่ 3.7 สัญญาณเปรียบเทียบตามจุดต่างๆ ของ Binary Counter	66
รูปที่ 3.8 บล็อกไดอะแกรมของ Clock Binary Counter and Latch	67
รูปที่ 3.9 สัญญาณเปรียบเทียบตามจุดต่างๆ ของ Binary Counter and Latch	67
รูปที่ 3.10 บล็อกไดอะแกรมของ EPROM Modulo-3 Counter and Display	68
รูปที่ 4.1 สัญญาณอินพุตที่ถูกระบาย 15 เท่าและ 1000 เท่า	74
รูปที่ 4.2 เปรียบเทียบสัญญาณอินพุตกับสัญญาณเอาต์พุตของวงจรรวมพาราเมเตอร์	75
รูปที่ 4.3 การเปรียบเทียบสัญญาณอินพุตกับสัญญาณเอาต์พุตของ IC 4528	75
รูปที่ 4.4 สัญญาณที่อินพุตของภาค โมนิเตอร์	76
รูปที่ 4.5 สัญญาณความถี่ 682 Hz เปรียบเทียบกับเอาต์พุตของ AND Gate	76

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
รูปที่ 4.7 สัญญาณ CLK เปรียบเทียบกับ LATCH	77
รูปที่ 4.8 ตัวเครื่องภายใน	79
รูปที่ 4.9 ตัวเครื่องภายนอก	78

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 2.1 EPROM เบอร์ต่างๆ ที่ใช้งานกันมาก	55
ตารางที่ 3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเดินของชิพจรกับค่าเฉลี่ย	63
ตารางที่ 3.2 ค่าที่ได้จากการถอดรหัสเลขฐานสองเป็นเลขฐานสิบหก	71
ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบการวัดของเครื่องเปรียบเทียบกับการวัดโดยวิธีคลำชิพจร	73

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันวงการแพทย์และทางสาธารณสุขได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างมาก ซึ่งผลส่วนหนึ่งนั้นมาจากความสามารถและประสิทธิภาพของเครื่องมือแพทย์อันทันสมัย แต่ก็ยังคงต้องสั่งซื้อมาจากต่างประเทศในราคาที่สูงมาก นอกจากนี้เครื่องมือแพทย์บางอย่างที่นำเข้ามายังใช้เทคโนโลยีที่สูงเกินความจำเป็น ทำให้มีความยุ่งยากในการใช้งาน อีกทั้งสิ้นเปลืองเวลาและค่าซ่อมบำรุงที่สูงด้วย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างเครื่องมือแพทย์ ที่มีขีดความสามารถใกล้เคียงกันกับเครื่องมือแพทย์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศและพยายามสร้างส่วนที่จำเป็นต้องใช้งานจริงๆ รวมทั้งการใช้งานต้องง่ายพร้อมทั้งมีราคาถูก เครื่องมือแพทย์ดังกล่าวนี้ได้ถูกสร้างขึ้นโดยคำนึงถึงความเหมาะสมในหลายด้าน ทั้งด้านความจำเป็นในทางการแพทย์ การออกแบบตามหลักวิศวกรรมและวัสดุที่ต้องจัดหาซื้อได้ง่าย ความปลอดภัยของผู้ป่วยและผู้ใช้เครื่อง นอกจากนี้แล้วก็ต้องคำนึงถึงการบำรุงรักษาและการซ่อมแซมที่ไม่ยุ่งยากอีกด้วย ส่วนทางด้านความสำคัญของการการซ่อมแซมเมื่อเกิดการขัดข้องของเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ในทางการแพทย์ที่จะต้องพิจารณาออกเหนือไปจากเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ธรรมดาคือ

(1) ต้องคำนึงถึงอันตรายของไฟฟ้าต่อตัวผู้ป่วย

เครื่องที่ใช้ในทางการแพทย์ต้องให้มีไฟฟ้ารั่วได้น้อยที่สุด โดยเฉพาะเครื่องมือที่ต้องใช้ต่อกับตัวผู้ป่วยโดยตรง ฉะนั้นเมื่อเครื่องมือมีการขัดข้องและต้องได้รับการซ่อมแซม ก็จะต้องได้รับการแก้ไขเป็นอย่างดีและต้องคำนึงถึงจำนวนไฟฟ้าที่รั่วได้ด้วย

(2) เครื่องมือที่มีความสำคัญต่อชีวิตผู้ป่วย

เครื่องอิเล็กทรอนิกส์หลายๆ อย่างที่มีความสำคัญต่อชีวิตของผู้ป่วยจำเป็นต้องได้รับการดูแลให้มีสภาพดีอยู่ตลอดเวลา เมื่อมีความผิดปกติเกิดขึ้นก็ต้องรีบทำการแก้ไขซ่อมแซมเป็นอย่างดี ตัวอย่างเช่น เครื่องช่วยการหายใจ เมื่อมีการติดขัดขึ้นย่อมหมายถึงชีวิตถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลือทันที เครื่องคุมจังหวะหัวใจก็มีความสำคัญมากขึ้นไปอีกและถ้าเป็นชนิดที่ต้องฝังอยู่ในตัวผู้ป่วยก็จะต้องได้รับการตรวจสอบความคงทนเป็นพิเศษ

(3) เครื่องตรวจวัดต่างๆ ต้องมีความแม่นยำ

ในการตรวจวินิจฉัยรวมทั้งการดูแลรักษาผู้ป่วยนั้น จำเป็นที่จะต้องอาศัยข้อมูลจากเครื่องอิเล็กทรอนิกส์อยู่มาก ฉะนั้นเครื่องต้องได้รับการตรวจสอบและเทียบค่าให้ถูกต้องเสมอ

ในปี ค.ศ. 1818 นักฟิสิกส์ชาวฝรั่งเศสชื่อ RENE LAENNEC ได้ประดิษฐ์ Acoustic Stethoscope ขึ้นมาใช้ซึ่งนับว่าเป็นก้าวใหม่ของการเรียนรู้ทาง Physiologic นั่นคือเครื่อง Mechanical Monitoring Instrument อันหนึ่ง นับจากเวลานั้นถึงปัจจุบันเป็นเวลาประมาณ 176 ปีมาแล้ว ต่อมา เครื่องโมนิเตอร์ได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างมากมาย รวมทั้งเครื่องโมนิเตอร์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ก็ยังมี ความสลับซับซ้อนมากขึ้นและได้รับการออกแบบต่างๆ กัน เพื่อที่จะช่วยในการตรวจวัดและใช้ในการ รักษาของแพทย์อย่างใกล้ชิด รวดเร็วและมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ตามหลักทางการแพทย์ แล้ว จะทำการตรวจวัดสัญญาณชีพจร โดย Vitalsigns Monitor ซึ่งสามารถโมนิเตอร์ลักษณะอาการ และแสดงการทำงานของอวัยวะที่จำเป็นของผู้ป่วยได้ (Vital Sign) การตรวจวัดที่จำเป็นซึ่งควรทำ ก่อนอื่นโดยไม่จำกัดว่าผู้ป่วยเป็นโรคอะไรคือการตรวจวัดการทำงานของหัวใจ โดยอาจจะต้องใช้ เครื่อง Monitor E.C.G. ซึ่งสามารถตรวจวัดการทำงานของหัวใจได้ ในบางเครื่องมีการแสดงรูป คลื่นหัวใจ (E.C.G.) และอัตราการเต้นของหัวใจ (Heart rate) ให้ทราบด้วย

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการ

ในปัจจุบันนี้ในวงการทางแพทย์และสาธารณสุขได้มีการพัฒนาไปอย่างมาก ส่วนประกอบในการพัฒนานั้น สิ่งหนึ่งก็คืออุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์ ซึ่งเป็นการนำเอาเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ อาจจะเรียกได้ว่าเป็นเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในทางการแพทย์ โดยมีการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม กล่าวคือ

ก. เกี่ยวข้องโดยตรง

1) ทำหน้าที่เก็บสัญญาณต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการบันทึก เช่น ในการตรวจวัดคลื่นไฟฟ้าหัวใจ (Electrocardiography) เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยโรค เพราะหัวใจเป็นอวัยวะอย่างหนึ่งในร่างกายที่ทำให้มีไฟฟ้าเกิดขึ้นขณะทำงาน หรือตรวจสภาพการทำงานในร่างกาย เป็นต้น

2) ทำหน้าที่ปล่อยสัญญาณบางอย่างเข้าไปในตัวคน เช่น Short wave diathermy เพื่อการรักษาโรคบางอย่าง

3) ทำหน้าที่ควบคุมและช่วยการกระตุ้นการทำงานในร่างกาย เช่น เครื่องช่วยการหายใจ (Respirator) จะทำหน้าที่เก็บสัญญาณของการหายใจที่มีอยู่จากร่างกายนำมาปรับปรุงในเครื่องมือแล้วส่งกลับไปควบคุมการหายใจอีกต่อหนึ่ง ซึ่งเป็นการช่วยการหายใจเมื่อผู้ป่วยมีภาวะการหายใจไม่เพียงพอ

ข. เกี่ยวข้องโดยทางอ้อม

เครื่องมือพวกนี้ไม่ได้ติดต่อกับร่างกาย ดังนั้นจึงอาจจะนับรวมได้ว่าเป็นเครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในด้านวิทยาศาสตร์อย่างอื่นด้วย ตัวอย่างเช่น เครื่องมือที่ใช้ในห้องปฏิบัติการเครื่องมือตรวจวัด พี.เอช. ของเลือดที่นำออกมาจากร่างกายแล้ว ฉะนั้นเครื่องมือนี้จึงสามารถใช้วัด พี.เอช. ของเลือดหรือสารน้ำที่อยู่ในร่างกายโดยตรงได้โดยการคัดแปลงเป็นพิเศษ

2.1 อิเล็กทรอนิกส์ในทางการแพทย์

ความก้าวหน้าในทางการแพทย์ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความก้าวหน้าของอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งในร่างกายของมนุษย์อาจเปรียบได้กับวงจรไฟฟ้าโดยทุกๆ เซลล์ของมนุษย์จะมีปฏิกิริยาเคมีเกิดขึ้นตลอดเวลาและเกิดอออนซึ่งมีอำนาจทางไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้สามารถวัดขนาดสัญญาณที่

ส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น การวัดโดยใช้แสง Infrared ยิงผ่านส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย เช่น
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิ้วมือ, ใบหู แล้วแต่ความเข้มของแสงจะเปลี่ยนแปลงตามความเข้มของเลือดที่ถูกสูบฉีดจากหัวใจ ทำให้สามารถวัดอัตราการเต้นของหัวใจได้ ซึ่งช่วยให้แพทย์ได้รู้และสามารถนำมาใช้ประกอบการวินิจฉัยอาการหรือโรคต่างๆ ได้อย่างแม่นยำ

อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับทางการแพทย์เป็นสิ่งแรกคือ หลอด X-Ray แสงจาก X-Ray สามารถผ่านส่วนต่างๆ ของร่างกายได้แตกต่างกัน เช่น ผ่านกล้ามเนื้อได้ดีกว่ากระดูก เมื่อนำฟิล์มมาวางด้านหลังของร่างกายในแนวเดียวกับแสงจากหลอด X-Ray จะเกิดภาพขึ้นบนฟิล์ม ซึ่งความเข้มของภาพนี้จะขึ้นอยู่กับปริมาณของแสงที่ผ่านไปได้ แพทย์จะนำฟิล์มที่ได้มาใช้ในการวิเคราะห์หาความผิดปกติ เช่น หาปริมาณที่กระดูกหัก หาปริมาณที่เป็นโรคมะเร็ง เป็นต้น ถึงแม้ว่า X-Ray จะมีประโยชน์แต่ก็มีอันตรายกับร่างกายอยู่มาก เช่นกัน ดังนั้นจึงต้องใช้ให้ถูกต้องภายใต้การควบคุมของแพทย์

นอกจากนี้อิเล็กทรอนิกส์ยังช่วยบำบัดกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ให้กลับคืนสู่สภาพปกติได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้นโดยใช้คลื่นความถี่สูง (เช่น 27 MHz) แทรกผ่านเนื้อเยื่อของกล้ามเนื้อแล้วทำให้เกิดความร้อนขึ้นภายใน หรือใช้การสั่นด้วยคลื่นความถี่สูงมากถึงระดับ Ultrasonic และในการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทำหน้าที่แทนอวัยวะบางส่วนของร่างกายที่พิการไปก็สามารถทำได้ไม่ยากนัก เช่น ใช้ควบคุมแขนเทียม ขาเทียม ใช้อิเล็กทรอนิกส์ทำเป็นเครื่องช่วยกระตุ้นหัวใจ ใช้อิเล็กทรอนิกส์ตรวจจับวัตถุเพื่อใช้แทนนัยน์ตา เหล่านี้เป็นต้น

จากที่กล่าวมาแล้ว เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกนำมาใช้ก็อย่างที่สำคัญก็คือ เครื่องที่ใช้สำหรับการโมนิเตอร์ผู้ป่วย ซึ่งทำให้การดูแลผู้ป่วยมีประสิทธิภาพมากขึ้น คำว่าโมนิเตอร์นั้นมีรากคำมาจากภาษาฝรั่งเศสที่แปลเป็นภาษาอังกฤษว่า Watching ซึ่งหมายถึงการเฝ้าระวัง ดังนั้นเครื่องโมนิเตอร์ผู้ป่วยจึงทำหน้าที่คอยเฝ้าระวังและติดตามการเปลี่ยนแปลงสภาวะต่างๆ ของผู้ป่วยได้อย่างใกล้ชิด

2.2 การโมนิเตอร์พื้นฐาน (Essential and Basic Monitoring)

การโมนิเตอร์ผู้ป่วย จัดได้ว่าเป็นการช่วยแพทย์และพยาบาลในการเฝ้าดูแลผู้ป่วยเพื่อที่จะได้ทราบสภาวะของผู้ป่วยได้อย่างรวดเร็วและตลอดเวลา เครื่องมือที่ใช้มีอยู่หลายชนิด แต่อาจแบ่งตามขั้นของความจำเป็นและความมากน้อยในการตรวจวัดได้ ดังนี้

2.2.1 การตรวจวัดขั้นพื้นฐาน

หมายถึง การตรวจวัดที่จำเป็นซึ่งควรทำก่อนอื่นโดยไม่จำกัดว่าผู้ป่วยเป็นโรคอะไร เช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

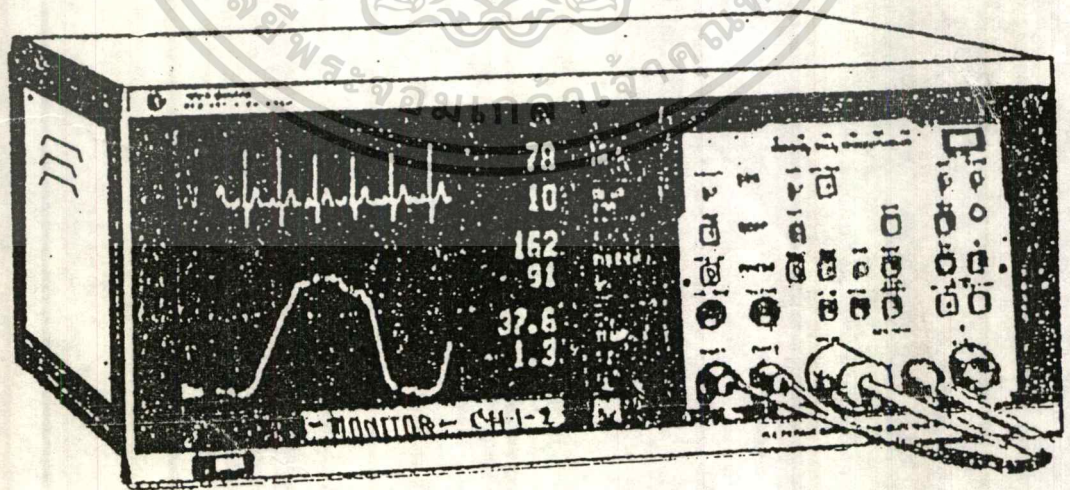
การตรวจวัดการทำงานของหัวใจ โดยที่อาจจะไม่ต้องใช้เครื่อง E.C.G. ในขั้นแรกแต่จะใช้เครื่องแสดงคลื่นไฟฟ้าหัวใจโดยออสซิลโลสโคปแทนการบันทึกลงบนกระดาษของเครื่อง E.C.G. ซึ่งสิ้นเปลืองมากกว่า นอกจากนี้ยังมีเครื่องแสดงอัตราหัวใจหรืออัตราการเต้นของชีพจรด้วย

2.2.2 การตรวจวัดขั้นก้าวหน้า

หมายถึง การตรวจวัดการทำงานอย่างอื่นที่จำเป็นเพิ่มขึ้นไปอีก ซึ่งประกอบไปด้วยการวัดอุณหภูมิของร่างกายโดยใช้เทอร์โมมิเตอร์อิเล็กทรอนิกส์และการตรวจวัดอัตราการหายใจโดยใช้เครื่องวัดอัตราการหายใจ นอกจากนี้อาจเพิ่มเติมการตรวจวัดความดันเลือด ซึ่งในบางที่แล้วก็ไม่จำเป็นที่จะต้องโมนิเตอร์ เพราะมีวิธีการใช้ที่ค่อนข้างจะยุ่งยากและการใช้เครื่องวัดความดันเลือดแบบปรอทที่นิยมกันอยู่ในปัจจุบันก็ได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจ

ถึงแม้ว่าการตรวจวัดได้ถูกแบ่งออกมาตามขั้นตอนดังกล่าวแล้วก็ตาม เครื่องโมนิเตอร์ที่ถูกสร้างมาจากบริษัทต่างๆ ก็ยังพยายามที่จะสร้างเครื่องมือให้สามารถตรวจวัดได้หลายอย่างในเครื่องเดียวกัน ซึ่งอาจแบ่งได้ดังนี้

(1) ชนิดที่ประกอบเป็นชุดเดียวกัน (Compact Unit) เครื่องชนิดนี้ประกอบด้วยเครื่องตรวจวัดที่จำเป็นและเป็นพื้นฐานอยู่ในเครื่องเดียวกัน ส่วนในด้านของการใช้งานก็ไม่ค่อยยุ่งยากนักซึ่งโดยมากเครื่องจะมีขนาดเล็กและน้ำหนักเบา

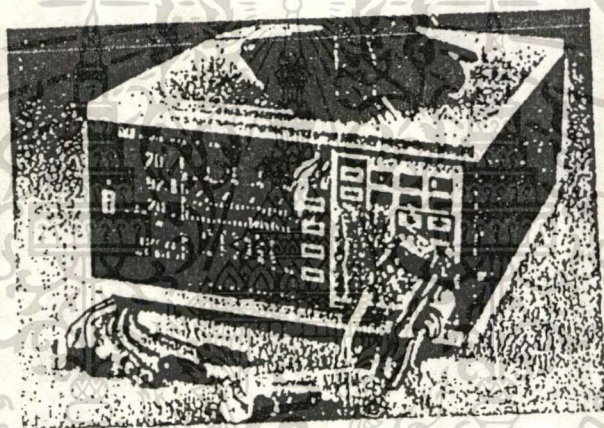

รูปที่ 2.1 เครื่องโมนิเตอร์ชนิด Compact Unit

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ชนิดที่เป็นหน่วยแยกกัน (Modular Unit) เป็นเครื่องมือที่ประกอบไปด้วยหน่วยวัดย่อยต่างๆ สามารถวัดอาการแสดงได้แต่ละอย่างแล้วนำมาประกอบเป็นชุดเดียวกันได้ โดยทำเป็นกล่องใหญ่บรรจุหน่วยย่อย

นอกจากนั้นยังมีเครื่องมือบางอย่างที่ทำเป็น Compact Unit เล็กๆ แต่ต้องนำมาใช้ร่วมกันหลายหน่วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการโมนิเตอร์ข้างเตียงผู้ป่วย ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวจะประกอบด้วย Compact Unit ที่ใช้วัด E.C.G., ชีพจร, อัตราการเต้นหัวใจ, อุณหภูมิร่างกายและการหายใจ, วัดความดัน Systole และความดัน Diastole, วัดความดันของเลือดดำ เหล่านี้เป็นต้น แล้วจึงนำเอา Compact Unit เหล่านี้มาติดตั้งให้เป็นระเบียบหรือใกล้เคียงกันเพื่อความสะดวกในการใช้งาน

รูปที่ 2.2 เครื่องโมนิเตอร์ผู้ป่วยชนิดที่เป็นหน่วยแยกกัน (Modular Unit)

จากตัวอย่างของการโมนิเตอร์ที่ได้แสดงไว้ข้างต้นจะเห็นได้ว่า เครื่องโมนิเตอร์ที่มีใช้ส่วนใหญ่จะเป็นการโมนิเตอร์แสดงลักษณะการทำงานของอวัยวะในร่างกาย ที่มีความจำเป็นอย่างมากต่อการดำรงชีวิตของผู้ป่วย (Vital Signs) ซึ่งได้แก่

(1) การทำงานของหัวใจ หัวใจนับเป็นอวัยวะที่ทำหน้าที่สูบฉีดโลหิตไปเลี้ยงทั่วร่างกาย โดยอาศัยคุณสมบัติที่หัวใจสามารถทำงานได้เองเป็นจังหวะ ดังนั้นสิ่งที่แสดงการทำงานของหัวใจก็คือ การวัด

- คลื่นไฟฟ้าของหัวใจ (E.C.G.)

- อัตราหัวใจ (Heart Rate)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ความดันเลือดที่สามารถวัดได้ จะแสดงถึงสถานะในการทำงานของระบบไหลเวียนเลือดโดยทั่วไป

(3) การหายใจ ในทางการแพทย์หมายถึงการแลกเปลี่ยนก๊าซในปอดและในเซลล์ แต่ปัญหาที่เกี่ยวกับการหายใจมักจะอยู่ที่การแลกเปลี่ยนก๊าซในปอดมากกว่าและเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ก็สามารถที่จะให้การแก้ไขได้ง่ายแต่ต้องทำในเวลาที่ยากัด ดังนั้นสิ่งที่แสดงในการหายใจก็คือ

- อัตราการหายใจ (Respiratory Rate)

- ลักษณะการหายใจ คือการหายใจตื้นหรือลึกสม่ำเสมอหรือไม่

(4) อุณหภูมิร่างกาย แสดงถึงการปรับตัวให้ปกติอย่างหนึ่งของร่างกายปกติแล้วร่างกายต้องมีการปรับอุณหภูมิให้คงที่อยู่เสมอ โดยอาศัยการทำงานของระบบต่างๆ ในร่างกาย เมื่อผิดปกติไปจะได้ทราบการเปลี่ยนแปลงนั้นได้ทันที

2.3 หลักการของเครื่องโมนิเตอร์

ถึงแม้ว่าในปัจจุบันนี้มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมากขึ้น ทำให้เครื่องโมนิเตอร์มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น แต่ในการออกแบบและการสร้าง โมนิเตอร์ก็ยังคงอาศัยหลักการพื้นฐานดังต่อไปนี้

2.3.1 ตรวจวัดได้ตลอดเวลาหรือเป็นครั้งคราว

โดยทั่วไปเครื่องโมนิเตอร์ได้รับการออกแบบเพื่อให้สามารถตรวจวัดข้อมูลจากผู้ป่วยได้ตลอดเวลาหรือเรียกว่า Continuous Monitoring ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยได้อย่างฉับไวเมื่ออาการของผู้ป่วยเปลี่ยนแปลงโดยทันที ดังนั้นจึงช่วยให้การรักษาพยาบาลเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่ล่าช้าเกินไป อย่างไรก็ตามถ้าอาการของผู้ป่วยเปลี่ยนแปลงไม่รวดเร็วนักก็สามารถทำการ โมนิเตอร์ผู้ป่วยเป็นครั้งคราวที่เรียกว่า Intermittent Monitoring

2.3.2 ครอบคลุมผู้ป่วยน้อย

หลักการอีกอย่างของเครื่องโมนิเตอร์ผู้ป่วยก็คือเมื่อนำมาตรวจวัดผู้ป่วย ต้องครอบคลุมผู้ป่วยน้อยที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ ทั้งนี้ก็เนื่องจากผู้ป่วยที่จำเป็นต้องใช้เครื่องโมนิเตอร์นั้นก็ย่อมเป็นผู้ป่วยหนักที่มีความไม่สบายอยู่มากแล้ว ถ้าพยายามหลีกเลี่ยงไม่ครอบคลุมผู้ป่วยมากได้ก็จะเป็นการดี ดังนั้นระบบของเครื่องโมนิเตอร์จึงควรใช้วิธีที่ไม่รุกราน (Noninvasive) แต่อย่างไรก็ดี ถ้ามีเหตุที่ต้องจำเป็นเพื่อรักษาผู้ป่วยก็สามารถใช้วิธีที่รุกราน (Invasive) เข้าไปในตัวผู้ป่วยได้

การหลีกเลี่ยงการรบกวนผู้ป่วยนั้น สามารถที่จะทำได้อีกอย่างก็คือโดยการลดจำนวนของสายต่อจากเครื่อง โมนิเตอร์ไปยังผู้ป่วยให้น้อยลงที่สุด ซึ่งเรากระทำได้โดยอาศัยเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้ามากขึ้นในปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น ใช้เทคนิคของการรับส่งข้อมูลโดยระบบวิทยุไปยังเครื่อง โมนิเตอร์ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากผู้ป่วย โดยวิธีนี้ทำให้ไม่ต้องใช้สายต่อที่เรียกว่าเป็นระบบ Wireless หรือระบบไร้สายนั่นเอง

2.3.3 ได้ข้อมูลที่จำเป็น

เนื่องจากข้อมูลทางสรีรวิทยาที่สามารถนำออกมาจากตัวผู้ป่วยนั้นมีได้หลายอย่าง แต่โดยหลักจำกัดของการ โมนิเตอร์ก็ต้องพยายามนำข้อมูลที่จำเป็นให้น้อยอย่างที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้ก็เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการ โมนิเตอร์และยังรบกวนผู้ป่วยน้อยด้วย

2.3.4 เก็บข้อมูลและเรียกมาดูได้

เครื่องโมนิเตอร์โดยทั่วๆ ไปมักจะใช้วิธีแสดงข้อมูลตลอดเวลาในจอภาพออสซิลโลสโคป หรือแสดงเป็นตัวเลข แต่การแสดงผลนี้มักแสดงไว้เพียงชั่วคราวแล้วก็หมดไป ดังนั้นถ้าผู้ป่วยไม่ได้เฝ้าระวังอยู่ตลอดเวลา ก็อาจไม่ทราบข้อมูลที่สำคัญได้ ระบบเครื่องโมนิเตอร์จึงควรเก็บข้อมูล และสามารถเรียกมาดูได้โดยง่าย ในสมัยเดิมใช้การเก็บข้อมูลโดยเทปแม่เหล็กแต่ในปัจจุบันนี้อาศัยการเก็บโดยหน่วยความจำต่างๆ ของเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งทำให้เราสามารถเรียกข้อมูลออกมาดูได้เมื่อต้องการ อย่างไรก็ตามก็ดีเครื่องโมนิเตอร์ยังได้รับการออกแบบให้มีการเก็บข้อมูลพิเศษออกไป ดังเช่น ในการโมนิเตอร์คลื่นไฟฟ้าหัวใจถ้ามีความผิดปกติถึงระดับหนึ่งที่ตั้งเอาไว้ก็จะสามารถเก็บข้อมูลของผู้ป่วยที่อยู่ในขั้นวิกฤตได้เองโดยอัตโนมัติ

2.3.5 ลดงานของบุคลากร

การใช้เครื่องโมนิเตอร์ผู้ป่วยเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้การดูแลผู้ป่วยมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่อย่างไรก็ดี จะต้องช่วยลดงานของบุคลากรที่ต้องทำหน้าที่ดูแลผู้ป่วยด้วย ในกรณีนี้เครื่องจะช่วยให้บุคลากรนั้นไม่ต้องเฝ้าดูผู้ป่วยตลอดเวลา ต่อเมื่อสภาวะร่างกายของผู้ป่วยเปลี่ยนแปลงไปถึงระดับหนึ่งก็จะอาศัยระบบสัญญาณเตือนซึ่งอาจทำการเตือนได้โดยการใช้เสียงหรือใช้แสงจากเครื่องโมนิเตอร์ ทั้งสัญญาณแสงและเสียงจะเตือนให้ผู้ดูแลผู้ป่วยทราบและรีบไปช่วยเหลือผู้ป่วยได้ทันที อีกประการหนึ่ง ระบบของเครื่องโมนิเตอร์นั้นมักจะออกแบบให้เป็นระบบที่มีสถานีกลาง (Central Station) เพื่อส่งข้อมูลจากเตียงผู้ป่วยเข้าไปยังสถานีกลางซึ่งเป็นที่อยู่ของพยาบาล ดังนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

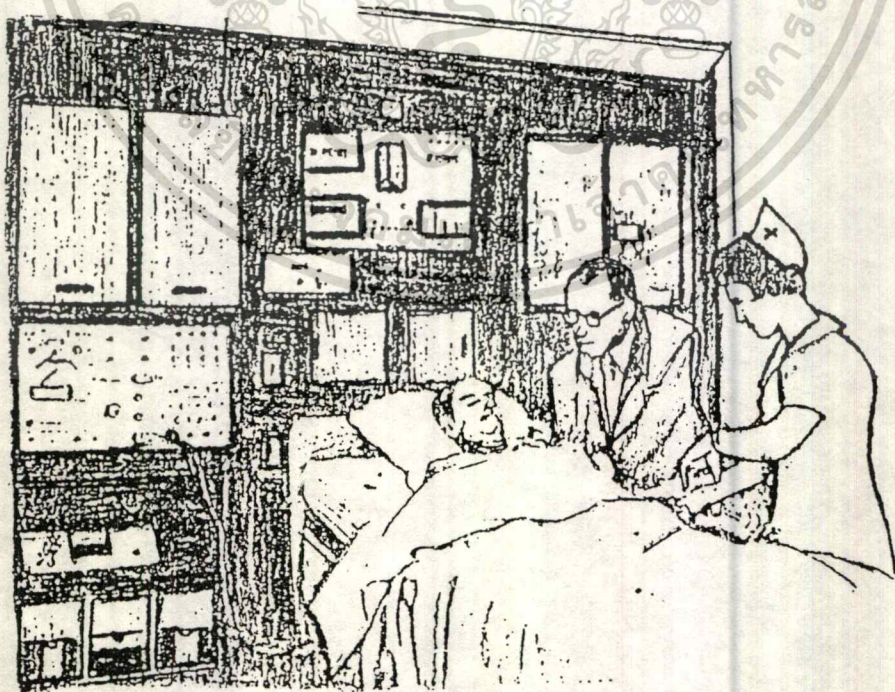
เมื่อมีพยาบาลประจำอยู่ที่สถานีกกลาง ก็จะสามารถทราบความเป็นไปของผู้ป่วยที่เตียงหรือที่ห้องพักฟื้นของผู้ป่วยต่างๆ ได้

2.4 ระบบของเครื่องโมนิเตอร์

2.4.1 ระบบโมนิเตอร์ข้างเตียงผู้ป่วย (Bed Side Monitoring System)

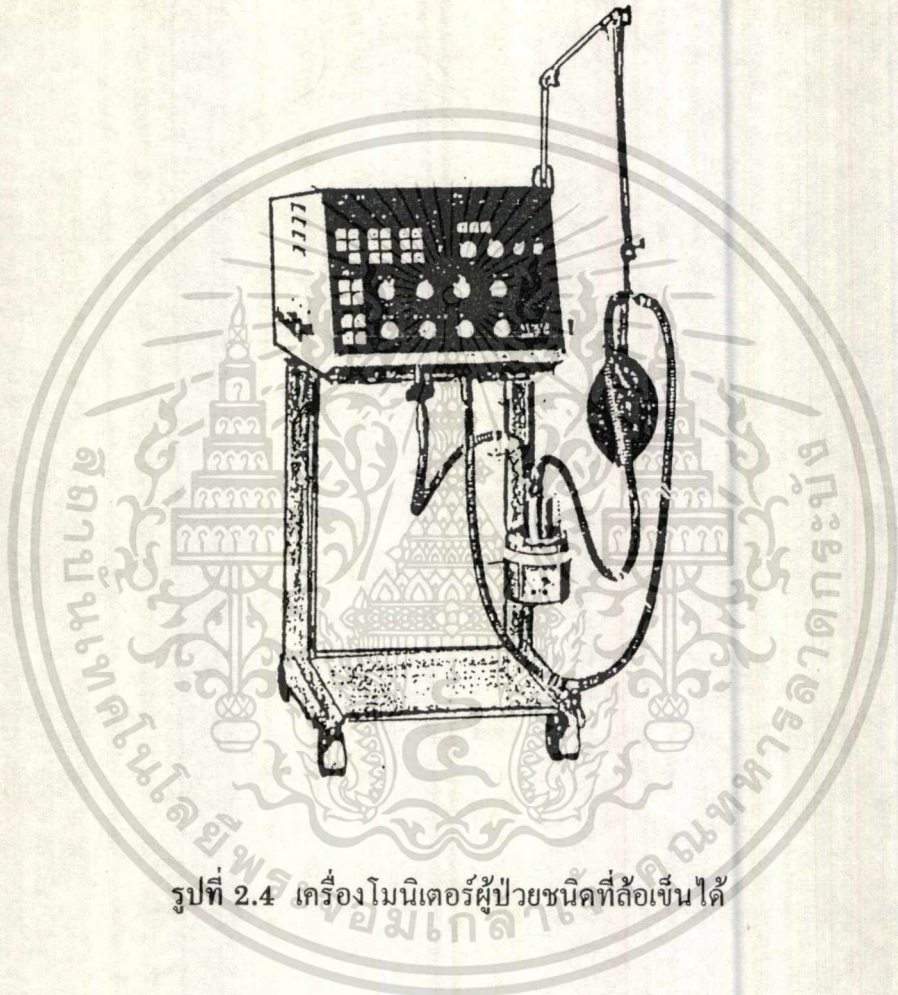
ในระบบนี้จะมีเครื่องโมนิเตอร์เป็นชุดอยู่ใกล้เตียงผู้ป่วย ตำแหน่งการวางเครื่องมือนี้ทำได้เป็น 2 อย่าง คือ

(1) อยู่หัวเตียงผู้ป่วย อาจติดไว้กับผนังหรือวางไว้บนหิ้งที่ติดกับผนัง วิธีนี้มีทั้งข้อดีและข้อจำกัดคือ ในการวางเครื่องหรือติดเอาไว้ที่ผนังจะช่วยเพิ่มพื้นที่ให้พื้นที่เพียงพอสำหรับการรักษา โดยเฉพาะการรักษาแบบฉุกเฉินที่ต้องการความรีบด่วนและถูกต้องที่สุด ข้อดีอีกประการหนึ่งก็คือ เครื่องที่ติดวางไว้ถาวรย่อมมีระบบที่มั่นคง สะดวกต่อการใช้ ไม่เสียหรือขัดข้องง่าย แต่วิธีนี้มีข้อจำกัดคือ ไม่สามารถนำไปใช้ร่วมกับเตียงอื่นได้ ดังนั้นวิธีแบบนี้จึงไม่เหมาะสำหรับหอผู้ป่วยหนักที่มีงบประมาณหรือทุนน้อย แต่ถ้าเครื่องที่ใช้นั้นเป็นแบบที่ใช้วางบนหิ้งก็สามารถจะย้ายไปใช้กับเตียงอื่นได้แต่ก็ต้องเสียเวลาในการติดตั้งและอาจต้องเพิ่มต้นทุนอีกในการติดตั้งอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่นำไปสำหรับ การใช้งานเพื่อการศึกษานะเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รูปที่ 2.3 เครื่อง โมนิเตอร์ผู้ป่วยชนิดที่ติดกับฝาผนังที่หัวเตียงผู้ป่วย
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) เป็นชุดที่ล่อเซ็นได้วางไว้ข้างเตียงผู้ป่วย วิธีนี้มีข้อดีคือ สามารถโยกย้ายไปใช้กับเตียงอื่นได้ตามความเหมาะสมและตามจำเป็น แต่ก็มีข้อจำกัดคือต้องเพิ่มพื้นที่และอาจไม่สะดวกต่อการดูแลรักษาผู้ป่วย

รูปที่ 2.4 เครื่องโมนิเตอร์ผู้ป่วยชนิดที่ล่อเซ็นได้

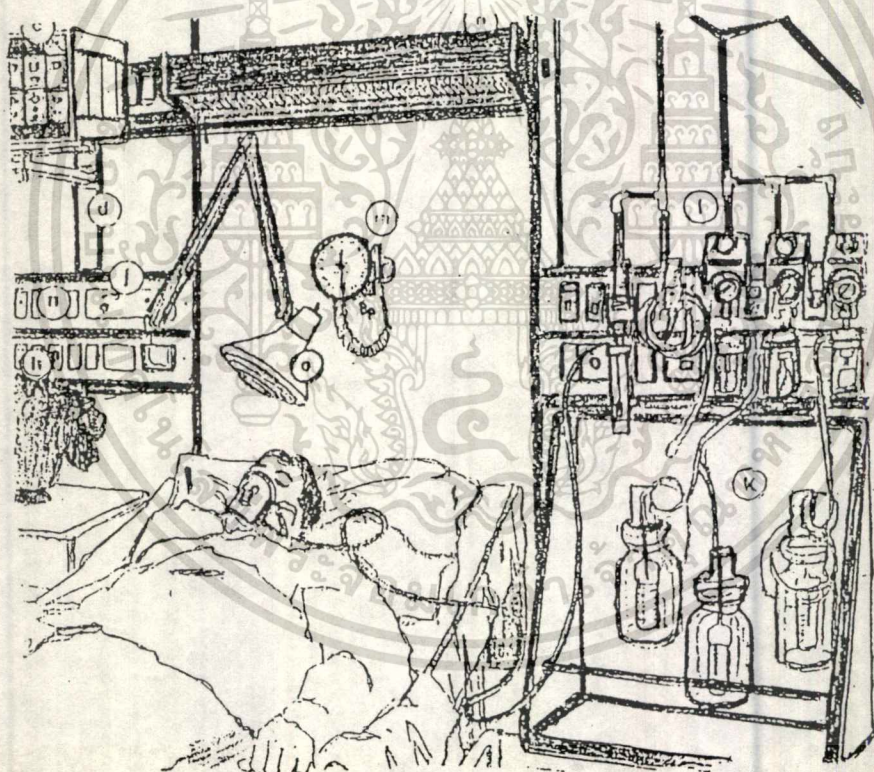
2.4.2 ระบบการโมนิเตอร์ที่มีสถานีกลาง

ในหอผู้ป่วยหนักที่มีผู้ป่วยหลายเตียง ทำให้เกิดมีวิธีการโมนิเตอร์โดยใช้ระบบสถานีกลาง อีกระบบหนึ่ง ระบบนี้สถานีกลางจะอยู่ที่กลางห้องหรืออยู่ที่ด้านใดด้านหนึ่งของห้องแล้วแต่ความเหมาะสมของการจัดห้องนั้นๆ โดยที่สถานีกลางจะทำหน้าที่โมนิเตอร์ข้อมูลจากผู้ป่วยนั้นพร้อมทั้งมีสัญญาณเตือนจากผู้ป่วยทุกคน โดยมี Selector Unit ที่แสดงว่าผู้ป่วยเตียงไหนที่ถูกโมนิเตอร์โดยอยู่ในภาวะปกติและเตียงไหนที่อยู่ในภาวะสัญญาณเตือนหรือภาวะฉุกเฉิน หลังจากนั้นก็จะมีการช่วยในการเตือนเจ้าหน้าที่โดยอัตโนมัติจากไฟแสดงเลขที่ของเตียงที่อยู่ในภาวะผิดปกติหรือภาวะฉุกเฉิน โดยที่ไฟแสดงเลขที่ของเตียงจะกระพริบเป็นจังหวะ ในขณะที่เดียวกันสัญญาณของผู้ป่วย

ไม่วาร์ณใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากเตียงที่ถูกเลือกหรือเตือนก็จะถูกนำมาแสดงในจอภาพของออสซิลโลสโคปและถูกบันทึกไว้โดยอัตโนมัติ

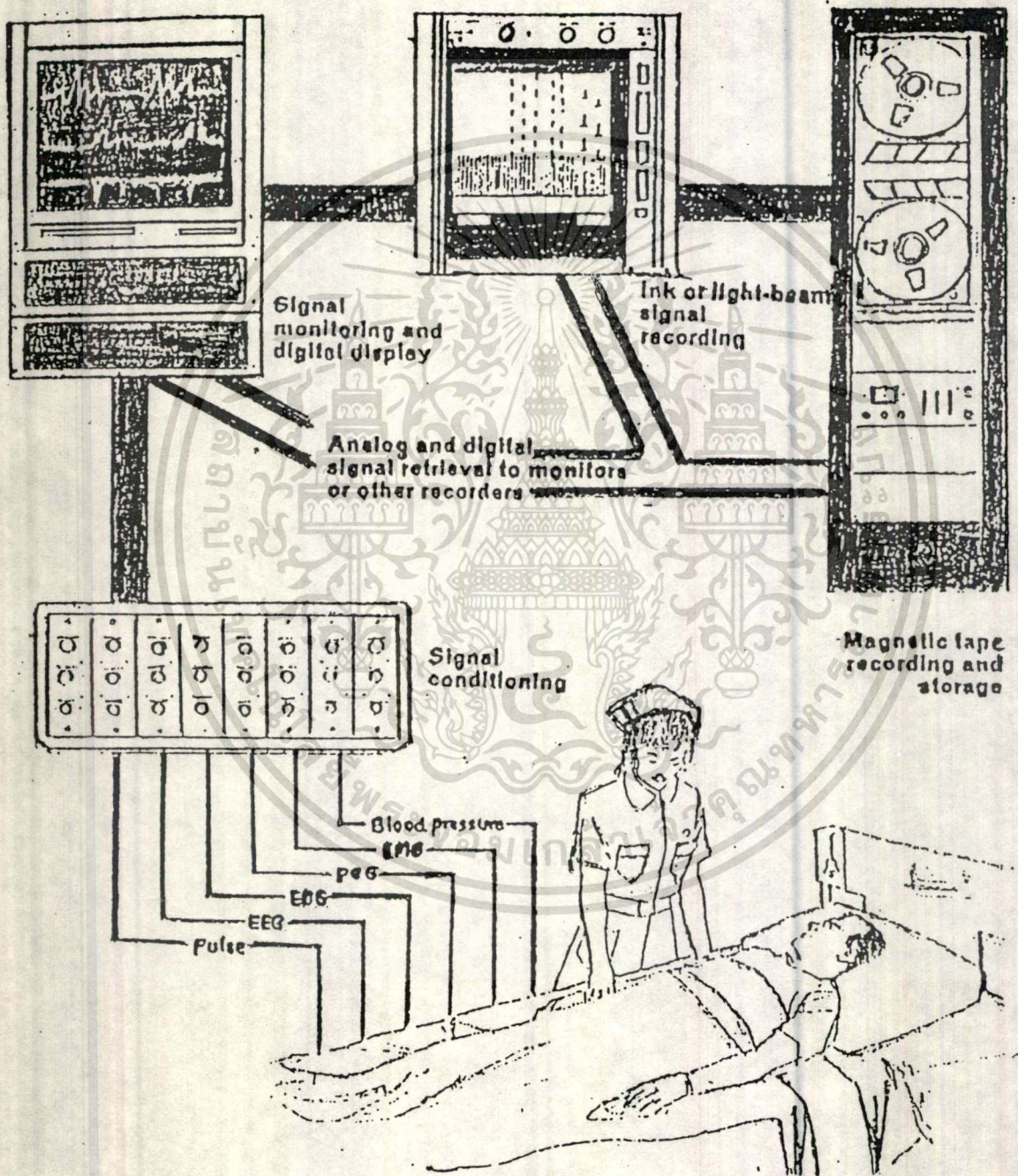
เมื่อมีเครื่องบันทึกอยู่พร้อมจะทำให้สามารถบันทึก E.C.G. ของผู้ป่วยคนใดคนหนึ่งได้ที่สถานีกลางที่มีส่วนของแผง Switch (Key Board) สำหรับทำการบันทึก ส่วนในการเลือกข้อมูลสำหรับการบันทึกอื่นๆ จะมีปุ่มสำหรับกดเครื่องพิมพ์ห้สลงบนภาพหรือกระดาษบันทึก เช่น ในการวัดความดันเลือด ซึ่งทำได้โดยการควบคุมจากสถานีกลางโดยไม่ต้องไปวัดที่เตียงผู้ป่วย นอกจากนี้แล้วยังมีระบบอัตโนมัติสำหรับการตรวจวัดในภาวะฉุกเฉินอีกด้วย โดยให้ข้อมูลต่างๆ นั้นผ่านโดยตรงไปแสดงที่จอของออสซิลโลสโคปของสถานีกลางได้ในทันทีที่มีภาวะผิดปกติ

รูปที่ 2.5 เครื่องมือวัดที่ใช้ในงาน I.C.U.

รูปที่ 2.5 แสดงการจัดโมนิเตอร์แบบหนึ่ง โดยที่แบบนี้จะมีการโมนิเตอร์ผู้ป่วย 6 เตียง มีสัญญาณเตือนสำหรับภาวะหัวใจหยุด (Cardiac Arest Alarm) ของผู้ป่วยทุกเตียงที่สถานีกลางโดยที่ไม่ใช้วิธีการโมนิเตอร์ที่ข้างเตียงของผู้ป่วยทุกเตียง แต่จะใช้วิธีเลือกการโมนิเตอร์ที่ผู้ป่วยคนใดคนหนึ่งเอาไว้ตลอดเวลา (Continuous Monitoring) ที่สถานีกลางและมีการโมนิเตอร์เป็นครั้งๆ ไปไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

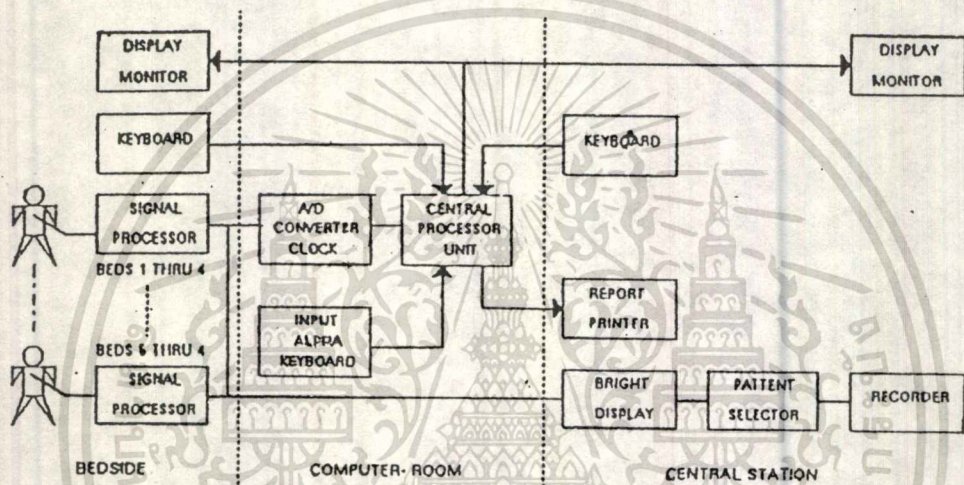
(Intermittent Monitoring) สำหรับผู้ป่วยอีก 5 ราย ที่เหลือ โดยจะทำการโมนิเตอร์ร่วมกันบน เครื่องโมนิเตอร์อีก 1 ชุด

รูปที่ 2.6 การโมนิเตอร์ข้อมูลต่างๆ ของผู้ป่วยและเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ที่สถานีกกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในรูปที่ 2.6 แสดงแผนผังการจัดโมนิเตอร์อีกวิธีหนึ่งที่ใช้เครื่องโมนิเตอร์อย่างครบถ้วน นอกจากมีชุดโมนิเตอร์สำหรับผู้ป่วยข้างเตียงแล้ว ที่สถานีกกลางยังประกอบไปด้วยเครื่องโมนิเตอร์หลายอย่างนั่นคือ Control Unit ซึ่งสามารถเลือกข้อมูลต่างๆ เพื่อแสดงที่สถานีกกลางได้ ดังนั้นสัญญาณ E.C.G., ความดันเลือด, ซีพจร, การหายใจและอุณหภูมิร่างกาย จึงสามารถไปแสดงที่สถานีกกลางได้

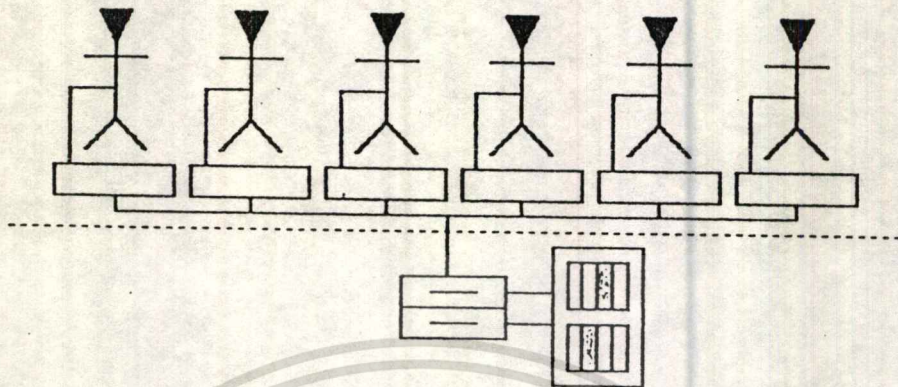
รูปที่ 2.7 แผนผังระบบโมนิเตอร์ที่ใช้สถานีกกลางที่มีห้องคอมพิวเตอร์อยู่ด้วย

ระบบคอมพิวเตอร์ถูกนำมาใช้ในหอผู้ป่วยหนัก เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้มากขึ้นไปอีก ในรูปที่ 2.7 แสดงภาพของสถานีกกลางและหน่วยคอมพิวเตอร์ การใช้ระบบคอมพิวเตอร์จากผู้ป่วยจะทำให้การเก็บข้อมูลละเอียดขึ้นและยังช่วยในการวินิจฉัยโรคได้ดีขึ้น โดยสามารถนำข้อมูลจากผู้ป่วยมาดูได้ทันทีทันใด จึงทำให้มีเวลาตรวจและสังเกตอาการจากตัวผู้ป่วยจริงๆ ได้มากขึ้นรวมทั้งอาจเรียกดูข้อมูลที่เก็บไว้ย้อนหลังไปได้ถึง 8 ชั่วโมง ระบบคอมพิวเตอร์จะช่วยทำหน้าที่ย่อและแสดงข้อมูลต่างๆ รวมทั้งการคำนวณเพื่อช่วยในการรายงานสภาพของผู้ป่วยได้ดีขึ้น

รูปที่ 2.8 แสดงวิธีการโมนิเตอร์อีกแบบหนึ่ง โดยมีการโมนิเตอร์ตลอดเวลาที่บริเวณเตียงของผู้ป่วยทั้ง 6 คน ผู้ป่วยเตียงที่ 1 และ 2 จะใช้โมนิเตอร์ชุดเดียว เช่นเดียวกับรายที่ 3 และ 4 ซึ่งผู้ป่วยทั้งหมดจะมีการโมนิเตอร์ E.C.G., ซีพจร, อัตราหัวใจ, อัตราหายใจและอุณหภูมิของร่างกาย) นอกจากนี้ผู้ป่วยทั้งหมด 6 เตียง ยังมีโมนิเตอร์สำหรับสัญญาณเตือนที่สถานีกกลางอีกด้วย

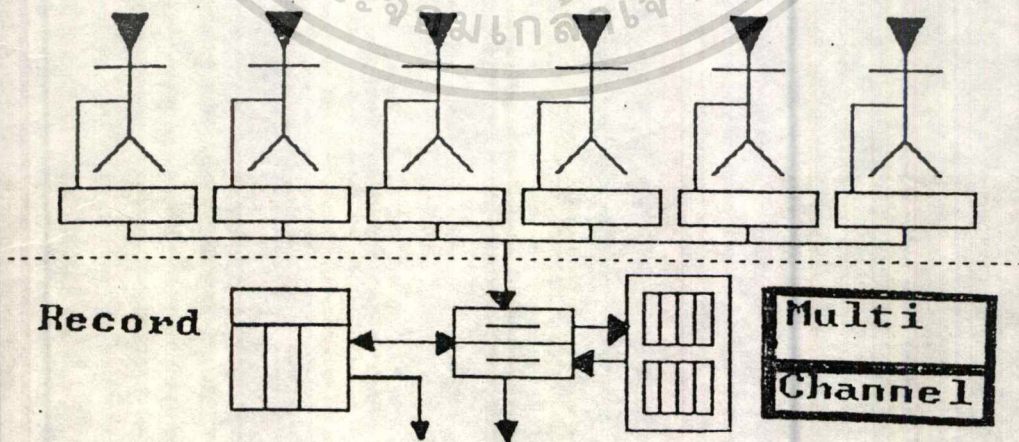
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

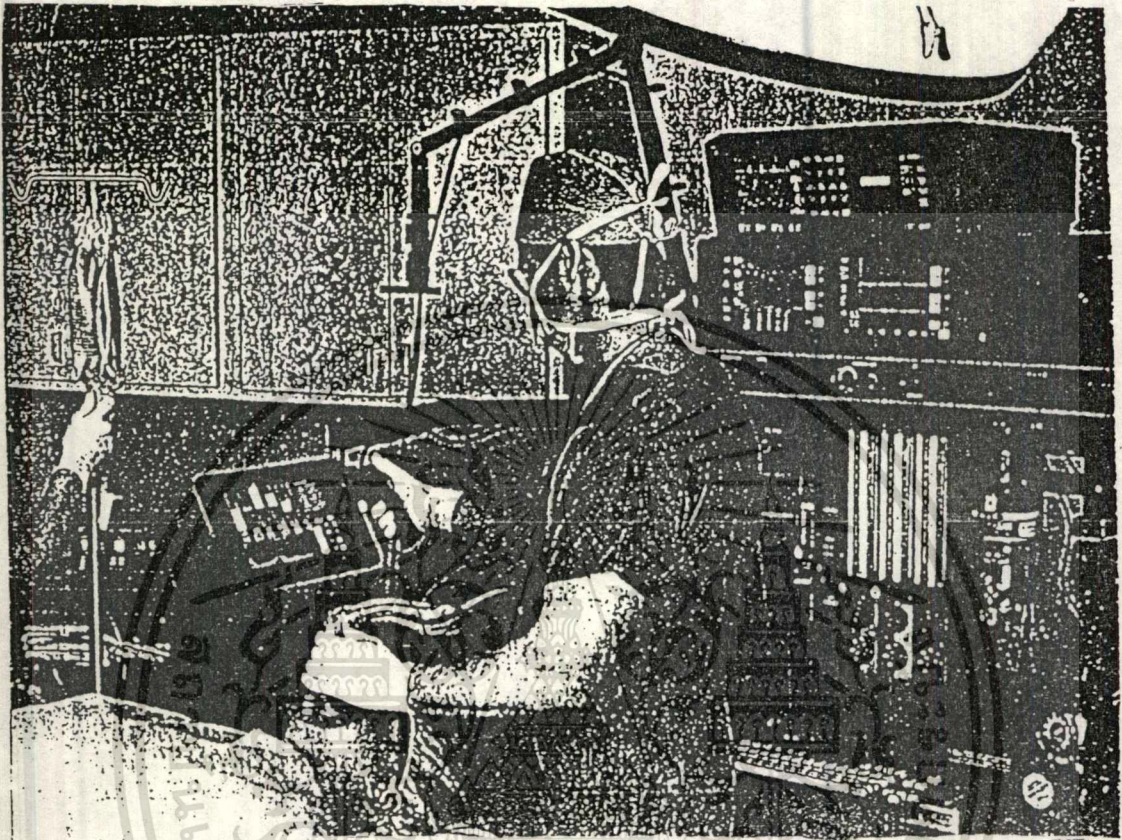

รูปที่ 2.8 แผนผังระบบสถานีกลางที่ใช้โมนิเตอร์ผู้ป่วย 6 เตียงแบบที่หนึ่ง

ลักษณะนี้ทำให้สามารถทราบสภาพของผู้ป่วยทั้งในขณะนั้นและการเปลี่ยนแปลงที่เป็นมาก่อน ที่สำคัญก็คือการใช้คอมพิวเตอร์ระบบนี้ไม่จำเป็นต้องมีความชำนาญเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์แต่อย่างใด เพียงแต่ทำการกดสวิทช์ (Switch) ที่แผงข้างเตียงหรือที่สถานีกลางก็จะทำให้ได้คำตอบโดยทางจอออสซิลโลสโคปซึ่งสามารถพิมพ์หรือแสดงเป็นกราฟ อีกทั้งเมื่อต้องการเปลี่ยนวิธีการโมนิเตอร์หรือต้องการเพิ่มเติมข้อมูลเข้าไปในคอมพิวเตอร์ผู้ใช้เพียงแต่กดเลขที่ของผู้ป่วยเท่านั้นก็สามารถได้ข้อมูลออกมาตามต้องการ ในการโมนิเตอร์รายการพิเศษเฉพาะอย่างอาจทำได้เช่นกัน เช่น ในระบบ Arrhythmia Computer System ซึ่งคอมพิวเตอร์สามารถที่จะบอกรายละเอียดของสภาวะ Arrhythmia ที่เกิดขึ้นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของโรงพยาบาลพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร โยชน์ด้านการค้า
 รูปที่ 2.9 แผนผังระบบสถานีกลางที่ใช้โมนิเตอร์ผู้ป่วย 6 เตียง แบบที่สอง
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.10 ระบบมอนิเตอร์ผู้ป่วยที่มีสถานีกกลาง

2.5 การมอนิเตอร์ที่ใช้ในปัจจุบัน

2.5.1 ระบบการไหลเวียนเลือดของร่างกาย

- (1) การมอนิเตอร์สภาวะกล้ามเนื้อหัวใจด้วย E.C.G.
- (2) การมอนิเตอร์การเดินผิดจังหวะของหัวใจโดยเครื่องวิเคราะห์ E.C.G.
- (3) การมอนิเตอร์ อัตราการเต้นของชีพจร
- (4) การมอนิเตอร์ความดันเลือดแดงโดยวิธีตรงและอ้อม
- (5) การมอนิเตอร์ความดันเลือดดำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.2 ระบบการหายใจ

- (1) การโมนิเตอร์ทางด้านเชิงกลของการหายใจ
- (2) การโมนิเตอร์ก๊าซในการหายใจและขณะดมยาสลบ
- (3) การโมนิเตอร์ก๊าซในเลือด
- (4) การโมนิเตอร์ออกซิเจน
- (5) การวัด END-TIDAL CO₂

2.5.3 ระบบประสาท

- (1) การโมนิเตอร์ความดันภายในกระโหลกศีรษะ
- (2) การโมนิเตอร์คลื่นไฟฟ้าสมอง (E.C.G.)
- (3) การโมนิเตอร์ Evoked Potential
- (4) การโมนิเตอร์ระดับความรู้สึกตัวขณะดมยาสลบ

2.5.4 ระบบอื่นๆ

- (1) การโมนิเตอร์อุณหภูมิร่างกาย
- (2) การโมนิเตอร์การทำหน้าที่ของไตในการขับปัสสาวะ
- (3) การโมนิเตอร์ทารกในครรภ์

ในปัจจุบันนี้เครื่องโมนิเตอร์ จึงมักที่จะได้รับการออกแบบให้มีลักษณะเอนกประสงค์ขึ้น สามารถเคลื่อนย้ายไปใช้งานในสถานที่ต่างๆ ได้โดยง่าย ให้คุณสมบัติของเครื่องครอบคลุมการใช้งานทั้งหมดหรืออาจจะระบุความเหมาะสมกับการใช้งานที่ใด เป็นต้น

2.6 ลักษณะเครื่องโมนิเตอร์ ที่แตกต่างกันตามลักษณะหรือสถานที่การใช้งาน

- (1) เครื่องโมนิเตอร์ที่ใช้ในห้องผู้ป่วยหนัก
- (2) เครื่องโมนิเตอร์ในห้องผ่าตัด
- (3) เครื่องโมนิเตอร์ในห้องฉุกเฉิน

เอกสารนี้เป็น(4) เครื่องโมนิเตอร์ในรถฉุกเฉินหรือรถพยาบาลเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(5) เครื่องโมนิเตอร์ขณะผู้ป่วยกำลังพักฟื้นอยู่

2.7 การประเมินปริมาณออกซิเจนในผู้ป่วย

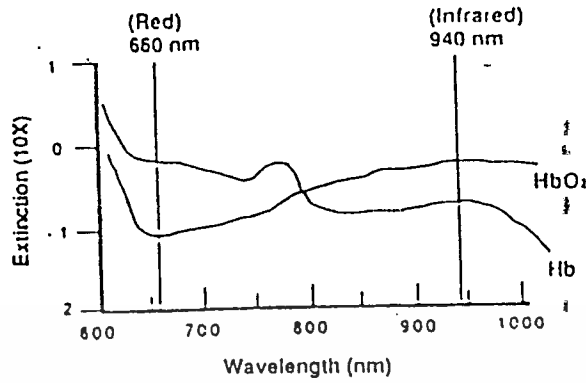
งานของวิศวกรคลินิกนั้นเป็นงานที่ซับซ้อน จำเป็นที่จะต้องมีความรู้ถึงรายละเอียดในเรื่องเครื่องมือรวมถึงให้คำแนะนำแก่ผู้ใช้ได้ ความเจริญก้าวหน้าในเรื่องของเครื่องมือแพทย์นั้นก็เป็นที่ไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นเครื่องที่นำมาใช้ประเมินสภาวะของผู้ป่วยหลายๆ อย่างจึงได้มีความพยายามเปลี่ยนวิธีการจากการวัดแบบรุกรานเข้าไปในร่างกาย (Invasive) มาเป็นแบบไม่รุกรานเข้าไปในร่างกาย (Non-Invasive) ซึ่งเท่ากับเป็นการเพิ่มคุณค่าของการตรวจนั้นๆ ขึ้นและโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อจะลดลง ตัวอย่างของเครื่องที่จะพูดถึงในที่นี้คือ เครื่องวัดปริมาณออกซิเจนในผู้ป่วย

เครื่องวัดปริมาณออกซิเจนในผู้ป่วย หากทำได้แม่นยำถูกต้องจะเป็นประโยชน์อย่างมาก โดยเฉพาะในการดูแลผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะวิกฤต ผู้ป่วยที่ดมยาสลบ ผู้ป่วยที่ใช้เครื่องช่วยหายใจและทารกแรกเกิด (โดยเฉพาะในกรณีทารกที่คลอดก่อนกำหนด) ซึ่งในรายละเอียดนี้ต้องทำการประเมินปริมาณออกซิเจนตลอดเวลาในสองทศวรรษที่ผ่านมา เราทำการประเมินสภาวะของผู้ป่วยด้วยการวิเคราะห์ก๊าซในเลือด คือค่า PO_2 , PCO_2 , PH และ BE โดยใช้วิธีแบบ Invasive เจาะเลือดจากหลอดเลือดมาตรวจและการทำเช่นนี้ก็จำกัดมากซึ่งไม่อาจทำได้ในทารกที่คลอดก่อนกำหนดซึ่งทำได้ยากและสูญเสียเลือด ต่อมาได้มีการนำ Photometric Pulse Oximeter มาใช้ ซึ่งใช้ได้ง่ายกว่าและราคาไม่แพง ถือว่าเป็นการตรวจแบบ Non-Invasive ซึ่งสามารถประเมินผลได้ตลอดเวลาคือทั้งขณะนอนหลับ ขณะที่ยอกกำลังกาย (Exercise Testing) และในขณะที่ฟื้นฟูสภาพของปอด ทำให้มีความนิยมใช้เครื่อง Photometric Pulse Oximeter กันอย่างแพร่หลาย ในปัจจุบันเราจึงพบการใช้เครื่องชนิดนี้กันมากทั้งในห้องฉุกเฉิน ห้องผ่าตัด ห้องคลอด ห้องทารกแรกเกิด ห้องผู้ป่วยต่างๆ นอกจากนี้ยังนิยมนำมาใช้ที่บ้านด้วยเช่นกัน

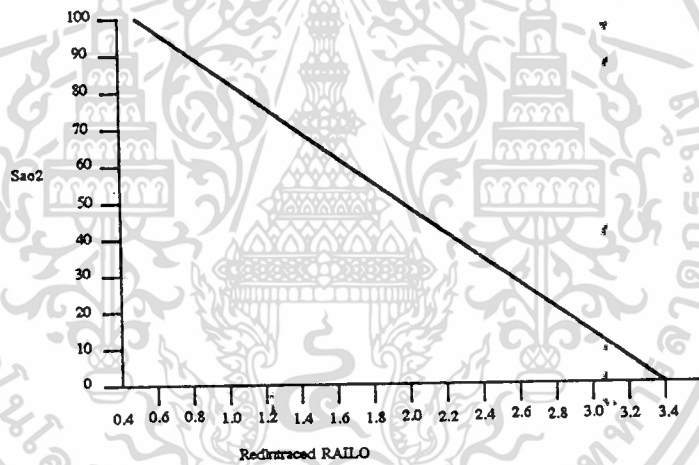
2.7.1 Photometric Oximetry

Photometric Oximetry เป็นการตรวจแบบ Non-Invasive ที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดในการวัดปริมาณของออกซิเจนในเลือด หลักการก็คือใช้การสะท้อนกลับของแสงหรือการส่งผ่านไปได้ของแสง โดยที่เลือดมีฮีโมโกลบิน (Hemoglobin) ซึ่งทำให้การสะท้อนกลับหรือการส่งผ่านของแสงเปลี่ยนไป ทั้งนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับความยาวคลื่นของแสงและปริมาณเปอร์เซ็นต์ความอิ่มตัวของออกซิเจน (O_2 Sat) ที่ปรากฏในเลือด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.11 กราฟการดูดซับแสงของ (HbO₂) และ (Hb)

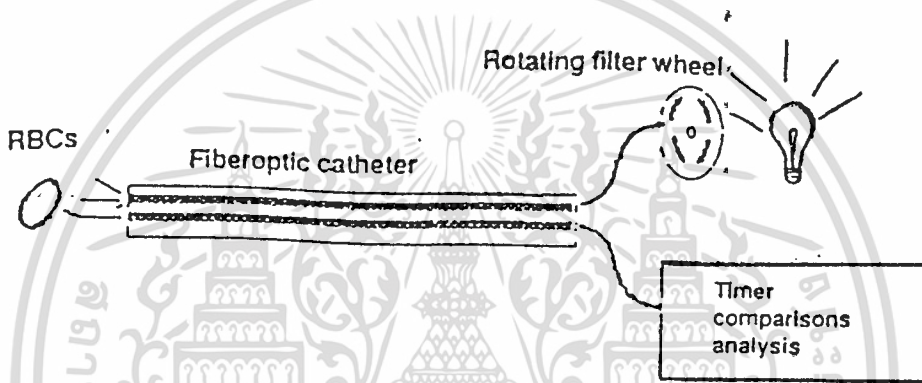

รูปที่ 2.12 กราฟอัตราส่วนระหว่างการใช้แสงสีแดงและแสงอินฟราเรด

วิธีโพโตเมตริก จะใช้การเปรียบเทียบจำนวนแสงที่ถูกดูดซับหรือส่งผ่าน เมื่อใช้แสงที่มีความยาวช่วงคลื่นต่างกันสองคลื่นหรือมากกว่า อัตราส่วนของแสงที่ถูกดูดซับด้วยฮีโมโกลบินเมื่อใช้ความยาวคลื่นของแสงสีแดง (660 nm) ต่อกความยาวคลื่นของแสงอินฟราเรด (940 nm) ซึ่งอัตราส่วนนี้ถ้ามีตัวของออกซิเจน 100% จะทำให้ได้ค่าอัตราส่วนนี้เท่ากับ 0.4 และที่ความอิ่มตัวของออกซิเจน 0% ค่าอัตราส่วนนี้จะมีค่าเท่ากับ 3.4 จากค่าความสัมพันธ์นี้เราก็สามารถที่จะคำนวณหาค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในเลือดได้โดยไม่ต้องขยักนัก ความรู้ที่เราสามารถจะนำมาเป็นพื้นฐานในการพัฒนา Oximeter ให้ต่างไปจากเครื่องที่เก่าที่สร้างขึ้นในราว ค.ศ.1942 รวมทั้งในเชิงของ

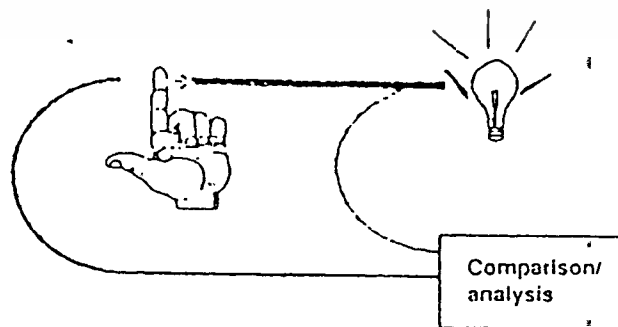
เอกสารการใช้นอกร่างกายด้วย การให้บริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีโพโตเมตริกที่วัดปริมาณออกซิเจนในเลือดที่มีใช้ในห้องปฏิบัติการนั้น ได้มีการพัฒนาไปมากแล้ว แต่ถึงอย่างไรก็ตาม การวัดปริมาณออกซิเจนของเลือดในตัวผู้ป่วยปัจจุบันนี้ก็ยังคงมีปัญหาของความแน่นอนที่แตกต่างกัน วิธีแก้ปัญหอย่างหนึ่งก็คือการใช้การฉายแสงผ่านเข้าไปในร่างกายโดยการสอดใส่มัดเส้นใยแก้วนำแสง (Fiber Optic) และประเมินการสะท้อนของแสงในเส้นใยนำแสงอีกมัดหนึ่ง (รูปที่ 2.13) ด้านการวัดภายในโดยเฉพาะในการสวนหัวใจยังพบว่ามีปัญหาอยู่อีก เช่น ความยุ่งยากในการทำการใช้ระบบสายสวนที่แข็งเกินไป ความแม่นยำในการวัดค่ายังแกว่งอยู่ ทั้งหมดนี้ล้วนแต่เป็นข้อจำกัดในการใช้ทำให้ไม่ค่อยนิยมใช้เครื่องนี้เท่าไรนัก

รูปที่ 2.13 การวัดค่าออกซิเจนในผู้ป่วยที่ใช้เส้นใยนำแสงสอดใส่เข้าไปในหลอดเลือด

ในช่วงต้นได้มีการพยายามหาวิธีการตรวจวัดค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนแบบ Real Time คือ ให้ได้ค่าออกมาขณะทำการอัดเลือดเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทุกขณะ ค่าที่รู้ได้ทันทีช่วยให้แพทย์ตัดสินใจในการรักษาดีขึ้นและเพิ่มความปลอดภัยแก่ผู้ป่วยด้วย

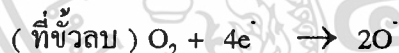
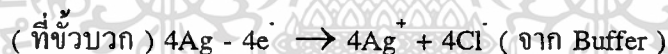

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครเชียงใหม่
 รูปที่ 2.14 หลักการเบื้องต้นของการส่งแสงผ่านนิ้วมือไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นใยนำแสงนี้อาจนำมาใช้โดยวิธีการส่งผ่านของแสง (Transmission) แทนการสะท้อนกลับของแสง (Reflectance) ในครั้งแรกวิธีการนี้ ชาวญี่ปุ่นได้รายงานไว้โดยการใช้เส้นใยนำแสงส่งแสงผ่านนิ้วมือแล้วรับแสงที่ทะลุผ่านนิ้วมือออกมา (ดังรูปที่ 2.14) ปัญหาอยู่ที่ความหนาของเนื้อเยื่อและการให้แสงผ่านในแต่ละบุคคลนั้นแตกต่างกัน จึงเกิดเป็นข้อจำกัดในการใช้เครื่อง

2.7.2 Electrochemical Oximetry

อีกทางเลือกหนึ่งของการตรวจวัดออกซิเจนในเลือดแบบ Invasive คือใช้หลักการทางเคมีไฟฟ้าที่ Dr. Leonard Clark ได้คิดค้นพัฒนาขึ้นมา โดยมีการใช้ Clark cell, ซึ่งเป็นอิเล็กโทรดแบบ Polarographic-type ประกอบด้วยอิเล็กโทรดสองอันต่อในวงจรไฟฟ้า ขั้วลบทำด้วยทองคำขาว (Platinum) สำหรับวัด ขั้วบวกทำด้วยโลหะเงิน-เงินคลอไรด์ (Ag/AgCl) สำหรับอ้างอิง ขั้วทั้งสองนี้ประกอบด้วยอยู่ในโพรบ (Probe) ที่มี KCl และ H₃PO₄ เป็นสารละลาย Electrolyse โพรบนี้นำไปต่อเข้าเครื่องที่มีวงจร Polarimeter ที่สามารถวัดการเปลี่ยนแปลงของกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านหลักในการทำงานก็คือออกซิเจนจะมีปฏิกิริยากับสารละลาย Electrolyse ใน Clark cell ทำให้มีการไหลของกระแสไฟฟ้าที่สามารถวัดค่าได้ ปฏิกิริยาเคมีที่เกิดขึ้นมีดังนี้

ปฏิกิริยานี้เกิดขึ้นได้โดยการให้กระแสไฟฟ้าขนาด 700 mV ผ่านเข้าไปที่ขั้วลบ เพื่อให้ ออกซิเจนถูกดึงอิเล็กตรอนออกมาซึ่งจะสัมพันธ์กับจำนวนออกซิเจนที่ละลายที่ขั้วลบ หมายความว่า ออกซิเจนสามารถแพร่ผ่านเมมเบรนของขั้วลบเข้ามา หรือเป็นความดันย่อยของออกซิเจน (PO₂) บริเวณรอบๆ นั้น

ปฏิกิริยานี้จะเกิดขึ้นเร็วหรือช้าก็ขึ้นอยู่กับ Permeability ของเมมเบรนต่อออกซิเจน ปกติเมมเบรนนี้จะทำด้วยวัสดุ Polytetrafluoroethylene ซึ่งบางครั้งอาจทำปฏิกิริยากับก๊าซอื่นๆ ด้วย นอกจากออกซิเจนเช่น ฮาโลเทน (Halothane) และมีปฏิกิริยาเล็กน้อย กับ N₂O ด้วย CO₂ (บางครั้งต้องใช้ตัวดูดคาร์บอนไดออกไซด์เสริมเข้ามาหากมี CO₂ อยู่มาก)

ขั้วของ Clark cell นี้ สามารถทำให้มีขนาดเล็กมากๆ ได้และที่เล็กที่สุดที่ใช้สำหรับหลอดเลือดฝอย มีเส้นผ่านศูนย์กลางเพียง 1.5 μm

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวัดผ่านผิวหนังที่เรียก Transcutaneous ส่วนมากแล้วจะทำการอ่านผิวหนังบริเวณที่ติดกับตัวรับ (Sensor) อุณหภูมิที่สูงขึ้นนี้ทำให้เลือดไหลมายังหลอดเลือดฝอยที่ผิวหนังมากขึ้น ดังนั้นค่าออกซิเจนที่วัดได้ที่นี่เปรียบเสมือนค่าที่วัดได้ที่หลอดเลือดแดงเพราะเลือดไม่ทันปล่อยออกซิเจนให้เนื้อเยื่อ (เพราะเลือดไหลมามากและเร็ว) อาจเรียกได้ว่าเป็นออกซิเจนที่วัดได้จาก Arterialized Capillaries ออกซิเจนนี้จะแพร่ออกไปผ่านเนื้อเยื่อผิวหนังสู่เมมเบรนของขั้ว

อุณหภูมิที่ทำให้ผิวหนังอุ่นขึ้นนี้ต้องมีค่าคงที่พอสมควร ดังนั้นโปรบต้องมีเทอร์มิสเตอร์และวงจรป้อนกลับเพื่อควบคุมกระแสไฟฟ้าที่ผ่านตัวให้ความร้อนและจำเป็นที่จะต้องมีการอุ่นเครื่องก่อนใช้งานจริงประมาณ 10-15 นาที เครื่องชนิดนี้มีจุดเสียเปรียบตรงที่ค่าที่อ่านได้จะต่างกันเมื่อใช้อิเล็กโทรดสองชุดวางใกล้กันหรืออาจทำให้ผิวหนังไหม้พองได้ ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการใช้แต่อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีที่ใช้นี้ก็ยังนับว่ามีประโยชน์อย่างมากและนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะการวัดในเด็กทารก

2.7.3 Pulse Oximetry

ในทางปฏิบัติแล้วพบว่า วิธีโฟโตเมตริก ดีกว่าวิธีทางเคมีไฟฟ้าในแง่ของความปลอดภัยและความง่ายในการใช้งาน หลังจากที่ได้มีการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีโดยกัณนำเอาแอลอีดี (LED) มาใช้ทำให้เครื่อง Pulse Oximeter มีการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่และเป็นที่นิยมใช้กันมาก ในปัจจุบันมีถึงกว่า 18 บริษัท (ในสหรัฐอเมริกา) ที่ผลิตเครื่อง Pulse Oximeter ขึ้นมา

หลักการของเครื่องทำได้โดยอาศัยการส่งผ่านของแสงและการจับคู่ค่าที่คงที่ทุกอย่างออกตลอดช่วงที่แสงเดินทางผ่าน ดังนั้นคลื่นการเปลี่ยนแปลงที่เป็นช่วงๆ (Pulsatile change) ที่แสงถูกดูดซับไปก็จะขึ้นอยู่กับคลื่นชีพจรของเลือดที่ผ่านเข้ามา โดยการลบ (Subtraction) เอาปัจจัยต่างๆ เช่น การดูดซับแสงด้วยน้ำในเนื้อเยื่อ หรือการกระจายของแสงออกไป

ถึงแม้ว่าเครื่อง Pulse Oximeter จะบรรลุความต้องการในเรื่องของใช้ง่าย ทนทาน และแสดงผลการวัดได้ตลอดเวลาที่เป็นแบบ Non-Invasive แต่ก็ยังคงมีปัญหาอยู่บ้าง คือการใช้จะต้องเลือกบริเวณที่ต้องการตรวจวัดที่เนื้อเยื่อค่อนข้างบางพอที่จะให้แสงผ่านไปได้ ในทางปฏิบัติเรามักใช้บริเวณเหล่านี้ถือว่าเป็นค่าที่วัดได้ในร่างกาย (ซึ่งจริงๆ แล้วจะแตกต่างกันบ้าง) ในการประมาณการเช่นนี้บางทีก็ไม่ถูกต้องนัก โดยเฉพาะผู้ป่วยที่มี Perfusion ที่บริเวณส่วนปลายไม่ค่อยดีนัก เช่น ผู้ป่วยโรคเบาหวาน ผู้ป่วยเด็กที่หนาวสั่น เป็นต้น

ความเชื่อถือของค่าที่วัดได้มักจะขึ้นอยู่กับกลไกการเคลื่อนไหวด้วยกล่าวคือ การเคลื่อนไหวจะแปรปรวนต่อแหล่งกำเนิดเสียง เนื้อเยื่อและตัวรับ นอกเหนือจากคลื่นชีพจรแล้ว ดังนั้นเครื่องของ
แม้ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บางบริษัทจึงได้เพิ่มวงจรตรวจวัด E.C.G. เข้ามาด้วยเพื่อจะได้ทราบว่าค่าที่แคว่งไปนั้นเป็นการแคว่งตามคลื่นชีพจรหรือเกิดจากการรบกวนอื่นๆ ทำให้ค่าที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้นโดยการทำวงจรจัดสัญญาณที่รบกวนออก (การเคลื่อนไหว) การทำเช่นนี้บางทีก็เป็นผลเสียเนื่องจากหากนำไปวัดในผู้ป่วยที่ใช้เครื่องมืออื่นร่วมด้วย เช่น เครื่องตัดจีไฟฟ้าหรือไฟฟ้าที่เข้ามาเลี้ยงมีค่าไม่คงที่แล้วเครื่อง Pulse Oximeter จะแสดงผลผิดพลาด ส่วนค่าที่ถูกต้องควรแสดงค่าตัวเลขที่เป็นเลขที่คงที่หรือว่างเปล่า (Frozen หรือ Blank) ซึ่งปัญหาข้อนี้ก็ได้ถูกนำไปแก้ไขบ้างแล้ว

ปัญหาอีกประการหนึ่ง คือ หากแสงรอบข้าง (Ambient light) นั้นมีมากเกินไปก็จะทำให้ไปรบกวนต่อการวัดได้ ดังเช่น การวัดนอกสถานที่หรือกลางแจ้งที่มีแสงสว่างมากเกินไปหรือใช้ในโรงพยาบาลที่มีแต่แสงสว่างจากไฟฟ้าในห้องผ่าตัดรวมทั้งแสงอินฟราเรดจากเครื่องทำความอุ่น (มีในประเทศเมืองหนาว) หรือแม้แต่แสงไฟเมื่อเริ่มเปิด หลอดไฟลูออเรสเซนต์ก็อาจจะมีผลไปรบกวนต่อการวัดได้ทั้งนั้น วิธีการแก้ไขอย่างง่ายๆ คือ การใช้โปรบที่มีที่กำบังแสงหรือใช้ผ้าคลุมโปรบไว้ขณะใช้งานที่มีแสงสว่างมากเกินไป

เทคโนโลยีของเครื่องอื่นๆ ที่นอกจากเครื่อง Pulse Oximeter - ที่มีลักษณะในการวัดแบบ Non-Invasive หรือการวัดได้ต่อเนื่อง ก็เป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วไปโดยไม่จำกัดสถานที่และสภาพของผู้ป่วย โรงพยาบาลหลายแห่งเดี๋ยวนี้มักจะใช้เครื่อง Pulse Oximeter กับผู้ป่วยทุกรายที่ดมยาสลบและทารกที่คลอดก่อนกำหนดซึ่งถือได้ว่าเป็นการ โมนิเตอร์ผู้ป่วยโดยอัตโนมัติและด้วยการปรับปรุงค้นต่อของแสงเป็น LED, Photo Detector และมี Software ที่ควบคุมการทำงาน ทำให้เครื่องมีขนาดเล็กลงราคาลดค่าที่อ่านได้แม่นยำขึ้น สามารถที่จะพกพาเครื่องไปใช้งานในที่ต่างๆ ได้จึงทำให้เครื่องเป็นที่นิยมใช้กันแพร่หลายจนถือเป็นเรื่องธรรมดา จากความเข้าใจในหลักการทำงานของเครื่องมือแพทย์อย่างต่อแท้ของวิศวกรคลินิก ทำให้วิศวกรคลินิกได้กลายเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของทีมสุขภาพที่สามารถใช้เครื่องได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับโอกาสเพราะจะรู้สภาพและข้อจำกัดต่างๆ ของเครื่องเป็นอย่างดี

2.8 สัญญาณชีพจร

เมื่อใช้มือคลำที่หลอดเลือดแดงจะพบว่ามี การเต้นเป็นจังหวะมากระทบที่ปลายนิ้วมือ จึงถูกเรียกว่าเป็นชีพจร (Arterial Pressure Pulse) ชีพจรเป็นแรงกระทบของเลือดที่ส่งต่อทอดไปตามหลอดเลือดรอบนอก ชีพจรไม่ใช่การ Arterial Blood Flow แต่เป็นการใช้คลื่นของแรงกระทบ (Pulse Wave) ซึ่งมีความเร็วประมาณ 7-10 เมตร/วินาที และในหลอดเลือดแดงขนาดใหญ่ซึ่งเร็วกว่าความเร็วของการไหลของเลือดประมาณ 10-15 เท่า อาจอธิบายโดยเทียบกับการเทน้ำถ้าเทน้ำที่มีสีจากถังลงบนทางน้ำซึ่งไหลกระทบอยู่ตลอดเวลา แรงกระทบหรือแรงกระเทือนของน้ำต่อท่อ

กันและแผ่ออกไปก่อน เปรียบเทียบได้กับความเร็วของ Pulse Wave ส่วนความเร็วของน้ำที่ไหลอยู่ เป็นความเร็วของการไหลเวียน

2.8.1 คลื่นชีพจร

ความเร็วของคลื่นชีพจรในหลอดเลือดต่างๆ นั้นย่อมไม่เท่ากัน ในหลอดเลือดที่ชื่อเออร์ต้า มีความเร็ว 3-5 เมตร/วินาที ในหลอดเลือดแดงขนาดเล็กมีความเร็ว 15-35 เมตร/วินาที โดยทั่วไป เมื่อหลอดเลือดมี Compliance มากกว่าจะทำให้มีความเร็วช้าลง ดังนั้นในหลอดเลือดขนาดเล็กจึงทำให้คลื่นชีพจรมีความเร็วมากขึ้น

รูปที่ 2.16 แสดงคลื่นชีพจรในหลอดเลือดต่างๆ จะเห็นได้ว่าคลื่นชีพจรนั้นมีส่วนประกอบที่เป็นขาขึ้นซึ่งมีลักษณะชันกว่าส่วนที่มีลักษณะขาลง ระยะขาขึ้นตรงกับระยะ Systole ของหัวใจ ส่วนระยะขาลงตรงกับระยะ Diastole ของหัวใจและสังเกตว่าระยะขาลงของคลื่นนั้นมียอยหยัก ทั้งนี้เนื่องจากในระยะ Diastole นั้นไม่มีแรงส่งจากหัวใจ แต่จะอาศัยแรงคืนตัวจากการยืดหยุ่นของหลอดเลือดแดงที่เรียกว่า Elastic Recoil ของหลอดเลือดช่วยบีบเลือดที่อยู่ภายใน จึงทำให้เลือดถูกบีบส่งคลื่นไปสองทาง คือ ไปทางส่วนปลายและย้อนกลับมาส่วนกลาง ซึ่งคลื่นที่ย้อนกลับมาทางส่วนกลางนั้นเมื่อมากระทบกับ Aorticvalve ก็จะสะท้อนกลับออกไปใหม่เกิดเป็นหยักขึ้น

อย่างไรก็ดี จะเห็นว่าคลื่นชีพจรของหลอดเลือดขนาดเล็กก็จะมี ความสูงลดน้อยลง คือ มี กลไกหน่วง (Damping) ซึ่งมีสาเหตุได้ 2 อย่างคือ

- (1) Resistance ต่อการเคลื่อนไหวของเลือดในหลอดเลือด
- (2) Compliance ของหลอดเลือดเอง

2.8.2 การคลำชีพจร

จากการเกิดการเต้นที่หลอดเลือดแดงนี้เอง ทำให้แพทย์นำมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ในการตรวจภาวะการไหลเวียนของร่างกาย การตรวจชีพจรนั้นโดยมากตรวจที่หลอดเลือดแดง Radial เพราะอยู่ตื้นคลำง่ายตามหลักโลหิตพลศาสตร์ (Hemody Namics) อาจทราบลักษณะต่างๆ ได้หลายประการดังต่อไปนี้ คือ

- (1) อัตรา (Rate) การคลำชีพจรเราสามารถรู้ว่ามีอัตราที่ครั้งต่อนาที ซึ่งหมายถึงว่าเป็น อัตราการบีบตัวของหัวใจซึ่งแรงพอที่จะส่งแรงกระทบไปยังหลอดเลือดรอบนอกได้ฉะนั้นใน สภาวะปกติอัตราชีพจร (Pulse Rate) จะเท่ากับอัตราหัวใจ (Heart Rate) แต่ถ้าการบีบตัวของหัวใจ ไม่แรงพอที่จะส่งแรงกระทบไปยังรอบนอกได้จะทำให้อัตราชีพจรน้อยกว่าอัตราหัวใจ ดังเช่น ใน

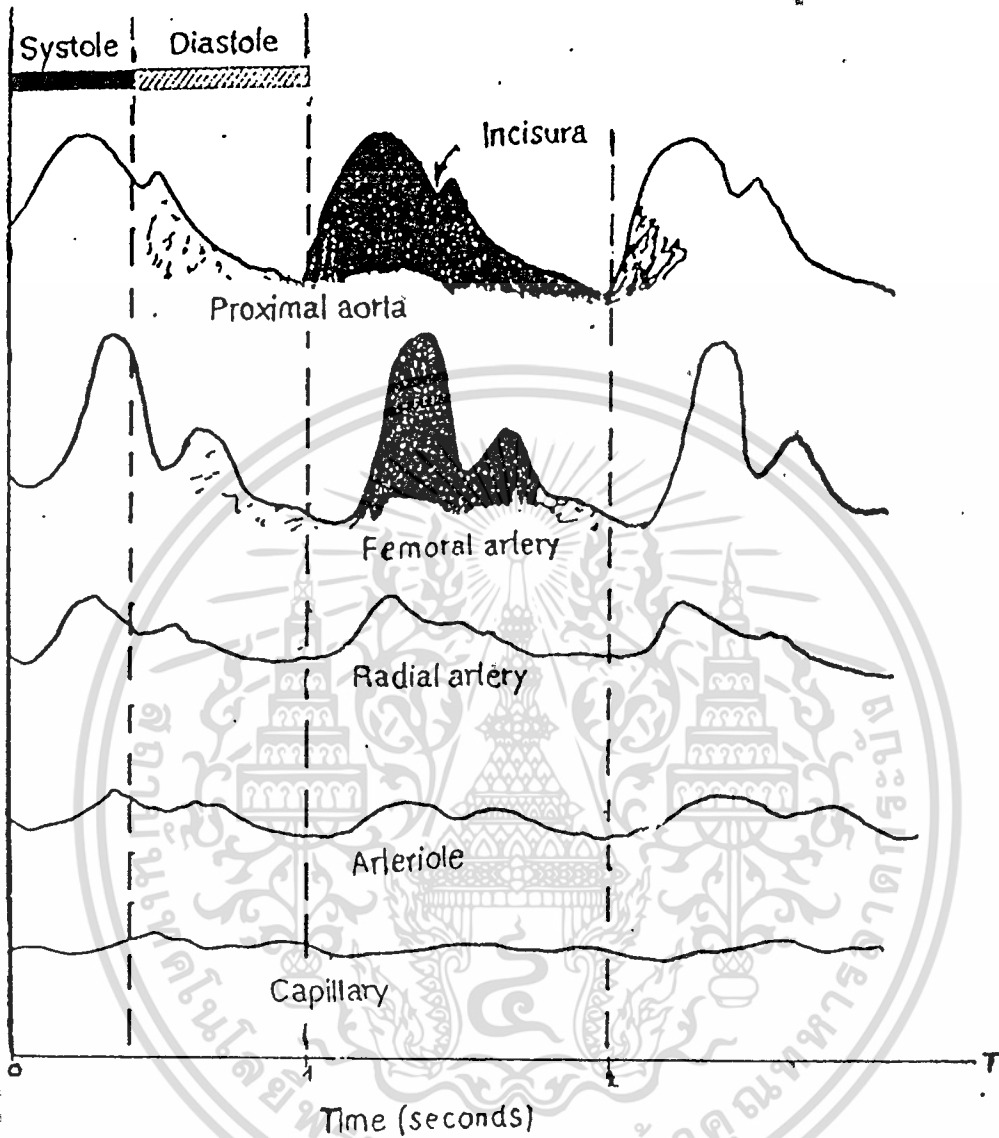
สภาวะ Ventricular Extrasystole ที่เกิดขึ้นแล้วส่งแรงไปไม่มากพอจนถึงหลอดเลือดรอบนอก ก็จะทำให้คลำชีพจรไม่ได้หรือในสภาวะที่มีความดันของเลือดต่ำผิดปกติไปกว่าปกติ เช่น เมื่อมีค่าต่ำกว่าประมาณ 60 มม.

(2) จังหวะ (Rhythm) จังหวะชีพจรนั้นจะขึ้นอยู่กับการเต้นของหัวใจ ซึ่งในภาวะปกติจะมีจังหวะสม่ำเสมอและเมื่อจังหวะชีพจรนั้นไม่สม่ำเสมอก็ย่อมหมายความว่าหัวใจเต้นไม่สม่ำเสมอด้วย เช่น เมื่อมี Extrasystole ดังกล่าวมาแล้วและความดัน Systole ที่เกิดขึ้นมามีค่าแรงพอที่จะส่งแรงกระทบไปถึงยังรอบนอกได้ ฉะนั้นจะทำให้คลำชีพจรได้ผิดจังหวะไปคือ ได้ชีพจรตามติดกันมาแล้วหายไปจนครบรอบ 2 ช่วง ดังนั้นจึงทำให้รู้ได้ทันทีว่าในขณะที่นั้นร่างกายเกิดมีสภาวะ Ventricular Extra Systole ขึ้นแล้ว

(3) ความสูงหรือความแรง (Amplitude) ตามหลักของโลหิตพลศาสตร์ (Hemody Namics) แล้วน่าจะขึ้นอยู่กับ Pulse Pressure เป็นส่วนใหญ่และข้ออธิบายมีดังนี้ กล่าวคือเมื่อหัวใจบีบตัวส่งเลือดออกไปทำให้มีแรงกระทบไปยังหลอดเลือดรอบนอกให้ขยายตัวใหญ่ขึ้น ในการคลำนั้นจึงมากกระทบมือในระยะความดัน Diastole หลอดเลือดก็เล็กลง ฉะนั้นเมื่อหลอดเลือดขยายตัวมาก คือ Pulse Pressure กว้าง เช่น ความดันเลือด 120/0 มม.ปรอท จะคลำได้ความสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับสภาวะปกติ เป็นต้น

(4) ความตึง (Tension) ความตึงของชีพจรนับว่ามีความสำคัญมากแต่เข้าใจยาก ตรวจสอบได้โดยการใช้นิ้วกดลงไปบนหลอดเลือดจนกระทั่งหลอดเลือดแฟบทำให้เลือดผ่านไปไม่ได้ การใช้แรงกดมากหรือน้อยก็คือ ความตึงมากหรือน้อย การที่จะต้องใช้แรงกดเท่าไรนั้น เมื่อมาพิจารณา (โดยตัดปัญหาเกี่ยวกับผนังหลอดเลือดออกไปแล้ว) ก็น่าจะขึ้นอยู่กับความดัน Diastole เป็นส่วนใหญ่ เพื่อความเข้าใจในตอนนี้จะต้องนำไปเปรียบเทียบกับความแรง โดยที่ส่วนมากคงจะไม่แปลกใจ เมื่อคลำชีพจรโดยไม่ใช้วิธีตรวจวัดความตึงของชีพจรของผู้ป่วยที่มีความดันเลือดสูง เช่น ถ้ามีค่าเท่ากับ 180/130 มม.ปรอท พบว่าชีพจรปกติเพราะ Pulse Pressure ปกติ แต่ถ้าตรวจความตึงของชีพจรจะพบว่าสูงกว่าปกติ

(5) ลักษณะ (Form) ตรวจสอบได้โดยสังเกตว่าการขยายตัวของหลอดเลือดมากกระทบมือ ช้าหรือเร็วเพียงไร (หลอดเลือดค่อยๆ ขยายหรือหลอดเลือดขยายตัวอย่างรวดเร็ว) ซึ่งแสดงถึงความต้านทานต่อเลือดที่ส่งออกจากหัวใจ ถ้ามีความต้านทานมากจะทำให้เลือดผ่านระบบหลอดเลือดแดงได้ช้า หลอดเลือดจึงต้องใช้ระยะเวลาานกว่าจะขยายตัวเต็มที่ อย่างไรก็ตามก็ความยืดหยุ่นของหลอดเลือดเกี่ยวข้องกับปัจจัยนี้อยู่มากและถ้าหลอดเลือดแข็งตัวความยืดหยุ่นน้อย หลอดเลือดจะ

รูปที่ 2.15 การเปลี่ยนแปลงรูปคลื่นของ Pulse Pressure

2.9 เทคนิคการวัดอัตราการเต้นหัวใจ

หัวใจเป็นอวัยวะที่สำคัญในร่างกายซึ่งทำหน้าที่สูบฉีดเลือดไปเลี้ยงส่วนต่างๆ ของร่างกาย โดยหัวใจจะทำงานเองโดยอัตโนมัติที่มีอัตราการเต้นเป็นจังหวะที่แน่นอนและคงที่ จึงมีการบีบตัวและคลายตัวที่สม่ำเสมอ อันเป็นผลที่มาจากเกิดการกระตุ้นไฟฟ้าหัวใจภายในกล้ามเนื้อหัวใจเองและสามารถวัดได้โดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่าเครื่อง E.C.G. (Electro Cardiograph) ซึ่งเป็นเครื่องวัดการเต้นหัวใจเป็นซึ่งแสดงผลเป็นตัวเลข ทำให้แพทย์หรือพยาบาลสามารถทราบและติดตามอัตราการเต้นหัวใจได้ทันที

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดินหัวใจของผู้ป่วยได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งเครื่องยังสามารถที่จะแสดงสัญญาณเตือนในรูปของเสียงและแสงเมื่ออัตราการเดินหัวใจมีค่ามากหรือน้อยกว่าปกติซึ่งในค่าปกติของอัตราการเดินหัวใจโดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 70 ครั้ง/นาที อย่างไรก็ตามเทคนิคในการวัดและการคำนวณหาค่าอัตราการเดินหัวใจมีหลายวิธีด้วยกันดังจะกล่าวต่อไปนี้

2.9.1 เทคนิคในการวัดอัตราการเดินหัวใจทางกายภาพ

(1) วิธีการจับชีพจร

วิธีนี้เป็นวิธีที่พยาบาลหรือแพทย์ยังคงใช้กันอยู่มาก โดยจะใช้มือคลำชีพจรของหลอดเลือดที่บริเวณข้อมือของผู้ป่วยและทำการนับจำนวนอัตราการเดินชีพจรในช่วงเวลาหนึ่งๆ อย่างเช่น ในช่วงเวลา 10-15 วินาที ถึงแม้ว่าวิธีนี้เป็นวิธีที่ง่ายและสามารถประเมินสภาวะการทำงานของหัวใจได้ในขั้นต้นก็ตาม แต่ความผิดพลาดในการวัดมีค่อนข้างมากตั้งแต่ +16 ถึง -18 ครั้งต่อนาที โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าผู้ป่วยมีอัตราการเดินของหัวใจที่ไม่สม่ำเสมอหรือหัวใจมีการตอบสนองต่อการออกกำลังกายหรือผลกระทบท่อสภาวะจิตใจ เป็นต้น นอกจากนี้ความผิดพลาดยังขึ้นอยู่กับทักษะความชำนาญในการตรวจวัดคลำชีพจรอีกด้วยและถ้าผู้ป่วยมีอัตราการเดินของหัวใจที่ช้าและอ่อนจะยิ่งทำให้ค่าผิดพลาดในการนับเพิ่มขึ้นไปอีก

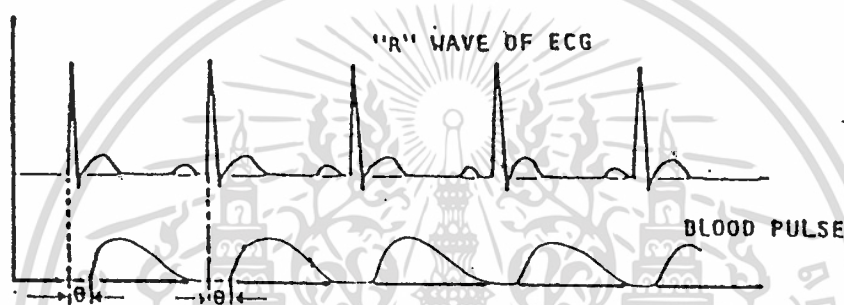
(2) วิธีตรวจจับการเปลี่ยนแปลงความเข้มแสง (Photoelectric Pickup)

เทคนิคนี้จะใช้แสงส่องผ่านส่วนต่างๆ ของร่างกายที่ไม่หนามากเช่น ใบหูหรือปลายนิ้วมือ โดยจะมีแหล่งกำเนิดแสงและตัวรับแสง คอยตรวจจับสัญญาณชีพจรเลือดที่ส่วนต่างๆ ของร่างกาย ดังกล่าวในขณะที่หัวใจมีการบีบตัว วิธีการวัดแบบนี้ยังไม่ถูกต้องเท่าที่ควรเพราะว่ายังมีช่วงเวลาหน่วงการบีบตัวของหัวใจกับช่วงเวลาเดินทางของชีพจรที่ไปยังบริเวณส่วนปลายของร่างกาย เช่น นิ้วมือ ดังรูปที่ 2.16 ช่วงเวลาหน่วงนี้จะขึ้นกับขนาดช่องหลอดเลือดอุณหภูมिर่างกาย แรงโน้มถ่วง และแรงจากความเร่งตามลักษณะท่าทางของร่างกายหรือการเคลื่อนไหวของร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามีการเคลื่อนไหวของร่างกายหรือการออกกำลังกาย แต่ถึงอย่างไรก็ตามบริษัทผู้ผลิตเครื่องมือบางรายได้ออกแบบและสร้างเครื่องโดยใช้วิธีนี้ ซึ่งประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดีในตลาดสุขภาพพลานามัยของการออกกำลังกาย

(3) วิธีวัดจากสัญญาณไฟฟ้าหัวใจ (E.C.G. Pickup)

เนื่องจากว่าหัวใจประกอบด้วยเซลล์กล้ามเนื้อหัวใจที่สามารถสร้างสัญญาณไฟฟ้าหัวใจขึ้นได้เอง ทำให้มีการบีบตัวและคลายตัวของหัวใจได้เป็นจังหวะๆ สัญญาณไฟฟ้าหัวใจนี้สามารถแผ่กระจายออกจากหัวใจมายังส่วนต่างๆ ของร่างกายได้ดังเช่น หน้าอก แขน เป็นต้น ดังนั้นสัญญาณ

ไฟฟ้าหัวใจจึงสามารถตรวจจับได้ที่หน้าอก หรือแขนขาโดยใช้อิเล็กโทรด ซึ่งการวัดอัตราการเต้นของหัวใจ โดยการวัดจากคลื่นไฟฟ้าหัวใจนี้นับว่าเป็นวิธีที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือที่สุดจะแสดงเวลาที่ถูกต้องของการบีบตัวของหัวใจโดยไม่มีผลกระทบจากสภาวะของร่างกายต่อแรงโน้มถ่วงโลกหรือในการเคลื่อนไหวของร่างกาย อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีการตรวจวัดสัญญาณไฟฟ้าหัวใจที่ไม่จำเป็นต้องมีการเตรียมผิวหนังเป็นพิเศษตรงตำแหน่งวัดยังเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนอยู่ สิ่งนี้จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ว่าทำไมบริษัทผู้ผลิตส่วนใหญ่จึงหลีกเลี่ยงวิธีการวัดแบบนี้

รูปที่ 2.16 เวลาหน่วง (θ) ระหว่างการบีบตัวของหัวใจ (R Wave) กับชีพจรเลือด

2.9.2 เทคนิคการคำนวณหาอัตราการเต้นหัวใจ

(1) การคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Average Calculation)

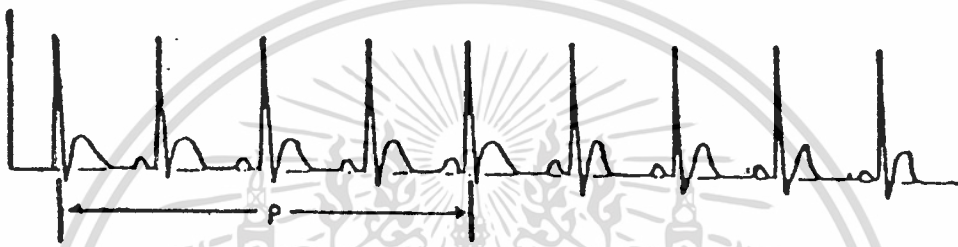
เทคนิคนี้เป็นเทคนิคที่เก่าแก่ที่สุดและนิยมใช้กันมากที่สุด ในการคำนวณอัตราค่าเฉลี่ยจะนับเป็นจำนวนครั้งต่อนาที (Beat per Minute - BPM) โดยจะมีการนับจำนวนพัลส์ในช่วงเวลาที่กำหนด ดังรูปที่ 2.17

$$\text{จากสมการ } \text{BPM} = N/P$$

โดยกำหนดให้ P เป็นช่วงเวลาที่ให้มีหน่วยเป็นนาที และ N เป็นจำนวนพัลส์ ตัวอย่างเช่น $N=5$, $P=6$ วินาที หรือ 0.1 นาที จะได้ $\text{BPM} = N/P = 5/0.1 = 50 \text{ BPM}$ ถ้าช่วงเวลาที่กำหนดนานขึ้นความถูกต้องในการคำนวณก็จะมีมากขึ้นด้วย แต่ในการคำนวณแบบนี้ไม่ได้แสดงค่าที่แท้จริงปัจจุบันทันทีขณะนั้น เช่น ในกรณีที่อัตราการเต้นของหัวใจไม่สม่ำเสมอหรือหนักกีฬาที่มีช่วงเวลาการฟื้นตัวเร็วและถ้าการวัดค่าเฉลี่ยใช้เวลานานในช่วง 15 วินาที ค่าอัตราเฉลี่ยของการเต้นมีค่าเป็น 150 ครั้งต่อนาที แต่นักกีฬาที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดี ค่าอัตราในการเดินจริงๆ แล้วอาจจะต่ำกว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถฟื้นตัวเป็น 120 ครั้งต่อนาที สำหรับค่าผิดพลาด 30 ครั้งต่อนาทีเกิดขึ้นจากเทคนิคของการวัดเองแต่ค่าผิดพลาด 30 ครั้งต่อนาที จะสามารถลดลงได้ถ้าใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ

ดังนั้นวิธีการคำนวณแบบค่าเฉลี่ย จึงไม่ได้แสดงการเปลี่ยนแปลงเวลาระหว่างหัวใจเต้นแต่ละครั้งและก็ไม่ได้แสดงถึงการตอบสนองที่แท้จริงของการทำงานของหัวใจ ที่มีผลมาจากการออกกำลังกาย อารมณ์ และสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

รูปที่ 2.17 อัตราการเต้นหัวใจจากการคำนวณหาค่าเฉลี่ย

(2) การคำนวณหาเวลาการเต้นแต่ละครั้ง (Beat-to-Beat Calculation)

เทคนิคนี้จะเป็นการวัดช่วงเวลาระหว่างสัญญาณพัลส์ 2 สัญญาณ ดังในรูปที่ 2.18 และแปลงช่วงเวลานี้เป็นจำนวนครั้งต่อนาที (BPM) โดยใช้สมการข้างล่าง

$$\text{BPM} = 60/T$$

กำหนดให้ T เป็นช่วงเวลาระหว่างพัลส์ที่อยู่ติดกันซึ่งมีหน่วยเป็นต่อวินาที ตัวอย่างเช่น T=1 วินาที จะได้ BPM เท่ากับ $60/1 = 60$ BPM และถ้า T = 0.983 วินาที จะได้ BPM มีค่าเท่ากับ $60/0.983 = 61$ BPM

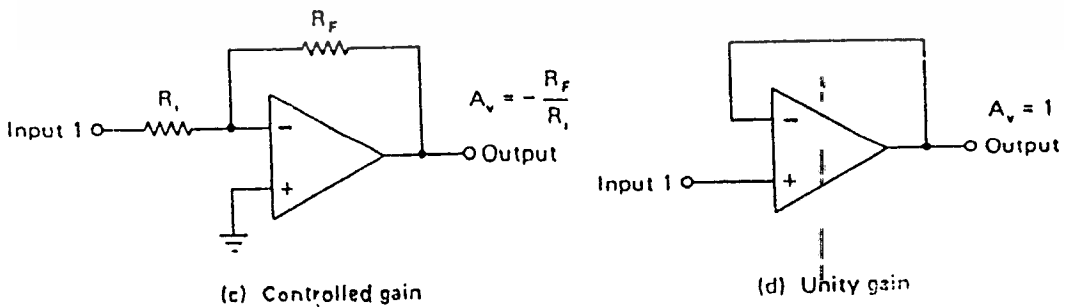
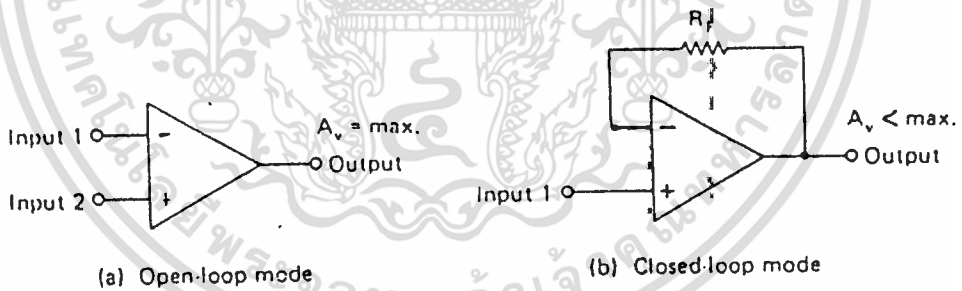
เทคนิคนี้เป็นวิธีการที่ถูกต้องที่สุดและแสดงค่าอัตราการเต้นหัวใจได้อย่างแท้จริงด้วย ในที่ผ่านมามีการวัดอัตราการเต้นหัวใจแบบ Beat-to-Beat ที่ได้จากสัญญาณ E.C.G. ยังไม่ค่อยมีใครนำมาใช้นัก ดังนั้นค่าผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากค่าอัตราการเต้นหัวใจจึงแสดงให้เห็นค่อนข้างคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงทันเหตุการณ์เหมือน Beat-to-Beat

อย่างไรก็ตามในการคำนวณหาอัตราการเต้นหัวใจ อาจจะใช้เทคนิคการวัดทั้งสองร่วมกัน เช่น การคำนวณแบบ Beat-to-Beat แล้วนำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยซึ่งอาจจะใช้ 2 Beat, 4 Beat หรือ 6 Beat ก็ได้ ซึ่งจะทำให้เกิดข้อดีเหนือกว่าวิธีการเฉลี่ยอย่างเดียว เพราะว่าเป็นวิธีการที่มีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับวิธีการ Beat-to-Beat มากกว่า

ขั้วอินพุตทั้งสองของออปแอมป์มีลักษณะต่างกัันดังนี้ คือ สำหรับขั้วลบ เมื่อป้อนไฟตรงหรือไฟสลับเข้าไป ในขณะที่ขั้วบวกต่อกับจุดอ้างอิงจุดหนึ่ง สัญญาณที่ออกั้มาที่เอาต์พุตนั้นจะทำการกลับเฟสกับอินพุต 180 องศา ส่วนในการป้อนสัญญาณที่ขั้วบวก เอาต์พุตจะมีเฟสตรงกันกับอินพุต ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าเครื่องหมายที่อินพุตคือการแสดงเฟสของเอาต์พุตเทียบกับอินพุต ส่วนขั้วสำหรับปรับออฟเซ็ทหรือชดเชยความถี่นั้น โดยมากมักจะไม่ต้องแสดงในวงจรทั่วไป

2.13 ลักษณะการทำงานของออปแอมป์

ออปแอมป์ในอุดมคติจะมีอัตราขยายเป็นอนันต์ แต่ในทางปฏิบัติแล้วอัตราขยายอาจมีค่าสูงสุดเพียง 10,000 หรือ 1,000,000 เท่านั้น ซึ่งเรียกว่า อัตราขยายขณะเปิดคูลูป (A_v) ดังรูป 2.23a ในขณะที่เกิดความแตกต่างของแรงดันเพียงเล็กน้อยระหว่างขั้วของอินพุตทั้งสอง เอาต์พุตจะสามารถให้สัญญาณสูงขึ้นหลายเท่า (ตามค่าของอัตราขยาย A_v) หากแต่จะถูกจำกัดด้วยขนาดของแหล่งจ่ายไฟเลี้ยงที่เราป้อนให้แก่ออปแอมป์ด้วย แต่ถึงเช่นนั้นก็ดี เอาต์พุตก็จะไม่สามารถมีค่าสูงสุดเท่ากับแรงดันจากแหล่งจ่ายไฟเลี้ยงได้จริง ซึ่งแรงดันเอาต์พุตสูงสุดจะมีค่าประมาณ 90% ของแรงดันจากแหล่งจ่ายไฟเลี้ยงเท่านั้น

รูปที่ 2.23 การใช้ออปแอมป์ในแบบต่างๆ

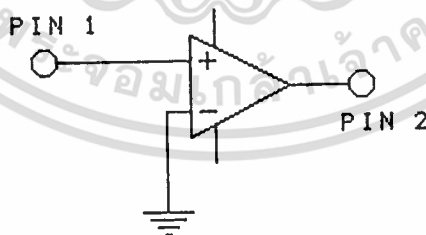
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น เมื่อนุญาดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น เราสามารถที่จะนำเอาออปแอมป์ในขณะที่เปิดไปใช้เป็นคอมพาราเตอร์ (Comparator) หรือวงจรเปรียบเทียบแรงดันได้ โดยที่เอาท์พุทจะเปลี่ยนแปลงทันทีเมื่อมีความแตกต่างของแรงดันเกิดขึ้นระหว่างขั้วอินพุททั้งสองของออปแอมป์ นอกจากนี้แล้วยังจะพบว่าการใช้ออปแอมป์ในลักษณะรูปแบบของรูปปิด (มีการป้อนกลับ) มีผลทำให้ออปแอมป์นั้นมีประโยชน์มากยิ่งขึ้น ดังรูป 2.23b การป้อนกลับในรูปนั้นใช้ตัวต้านทาน R_f เพียงแค่ตัวเดียว ก็มีผลทำให้วงจรมีเสถียรภาพสูงขึ้นและมีสัญญาณรบกวนน้อยลง ในขณะที่ตัวกันอัตราขยายแรงดันจะลดลงด้วย

! วงจรรูป 2.23c แสดงการใช้ออปแอมป์โดยมีการป้อนสัญญาณเอาท์พุทกลับมายังอินพุท นอกจากนี้ยังสามารถควบคุมอัตราขยายแรงดัน (ในขณะเปิดรูป) ได้โดยอาศัยตัวต้านทาน 2 ตัวเท่านั้น ทำให้อัตราขยายแรงดัน A_v มีค่าดังสมการ

$$A_v = -R_f/R_i$$

โดยที่เครื่องหมายลบแสดงถึงการกลับเฟสของเอาท์พุทเมื่อเทียบกับอินพุท ส่วนในวงจรที่ 2.23d แสดงการป้อนกลับในกรณีที่ $A_v = 1$ คุณสมบัติที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ คือ คุณสมบัติทั่วไปของออปแอมป์ที่จะนำไปใช้ในโครงการนี้และนอกจากนี้คุณสมบัติอีกประการที่ควรศึกษาก็คือเรื่องความสัมพันธ์ของขั้วต่างๆ ระหว่างอินพุทและเอาท์พุทของออปแอมป์ ซึ่งได้สรุปไว้แล้วดังในรูปที่ 2.24 ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการเปรียบเทียบทางด้านอินพุทระหว่างขั้วบวกและขั้วลบ กล่าวคือ

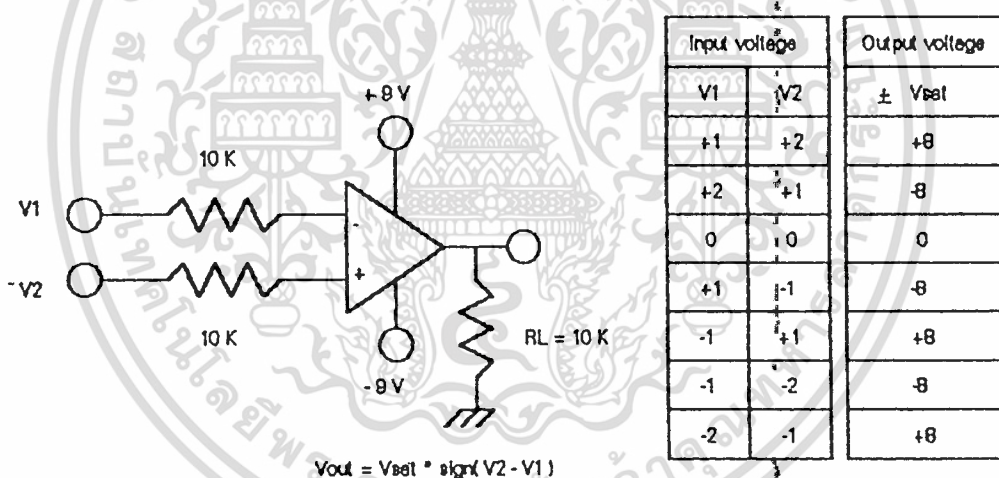
รูปที่ 2.24 ความสัมพันธ์ของขั้วต่างๆ ของออปแอมป์

1. ถ้าขั้ว - มีศักดาเป็นบวกสูงกว่าขั้ว + เอาท์พุทจะเป็น -
2. ถ้าขั้ว + มีศักดาเป็นบวกค่า

2.14 วงจรออปแอมป์พื้นฐาน

ถ้าจะกล่าวถึงวงจรพื้นฐานของการนำออปแอมป์ไปใช้งาน จะพบว่าวงจรเหล่านี้สามารถเป็นพื้นฐานที่ดีในการนำไปประกอบวงจรที่สลับซับซ้อนขึ้นไป โดยสามารถแบ่งออกเป็นชนิดการทำงานแบบรูปเปิด เช่น คอมพาราเตอร์ ตัวตรวจวัดระบบสัญญาณเป็นต้น และการทำงานในแบบรูปปิด เช่น วงจรขยายแรงดันเป็นต้น โดยจะใช้ออปแอมป์เบอร์ 741

การทำงานเป็นคอมพาราเตอร์ในขณะที่เปิดลูปนั้น ออปแอมป์นั้นจะสามารถเปรียบเทียบระดับสัญญาณระหว่างขั้วอินพุตทั้งสองได้อย่างค่อนข้างแม่นยำ โดยใช้หลักในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างขั้วอินพุตที่ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งอธิบายได้ว่า เมื่อแรงดันที่ขั้วลบมีค่าเป็นบวกสูงกว่าแรงดันอินพุตที่ขั้วบวก สัญญาณที่เอาต์พุตจะเป็นลบ และมีขนาดเกือบเท่ากับ $-V_{CC}$ จากแหล่งจ่ายไฟ ดังตัวอย่างในรูป 2.25

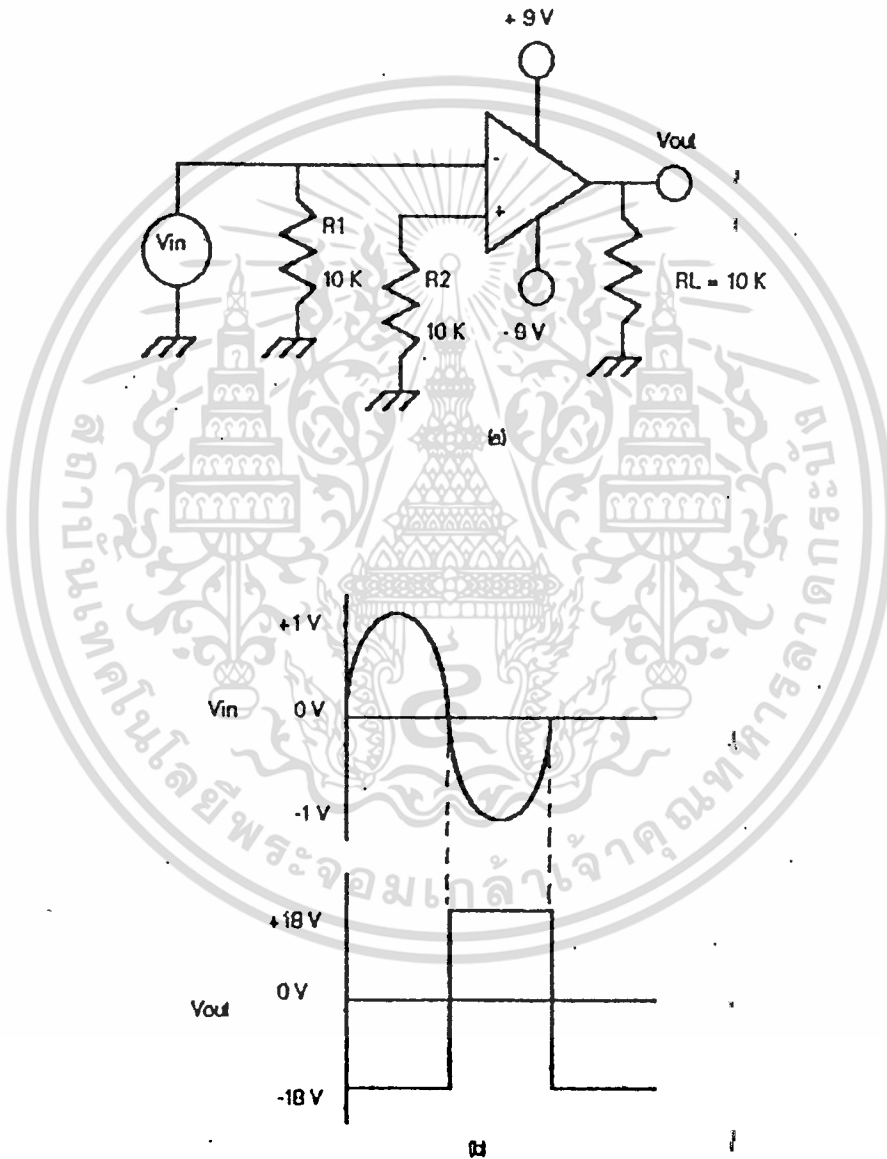
รูปที่ 2.25 วงจรเปรียบเทียบแรงดันโดยใช้ออปแอมป์

2.15 วงจรตรวจวัดสัญญาณรูปซายน์

จากคุณสมบัติของคอมพาราเตอร์ เราสามารถนำออปแอมป์มาประยุกต์ใช้เป็นตัวตรวจวัดแรงดันของสัญญาณที่เปลี่ยนไป โดยให้แรงดันที่ขั้วอินพุตขั้วหนึ่งเป็นจุดอ้างอิง ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่แรงดันที่ป้อนให้แก่อีกขั้วหนึ่งมีค่าเปลี่ยนแปลงไป แรงดันที่เอาต์พุตก็จะเปลี่ยนตามไปด้วย ซึ่งแสดงในรูป 2.26 โดยที่เราให้แรงดันอ้างอิงเท่ากับศูนย์ที่ขั้วบวกของอินพุต ถ้าอินพุตที่ขั้วลบสูงกว่าศูนย์ แรงดันที่เอาต์พุตก็จะมีขนาดเป็น $-V_{CC}$ และเป็น $+V_{CC}$ เมื่อแรงดันต่ำกว่าศูนย์

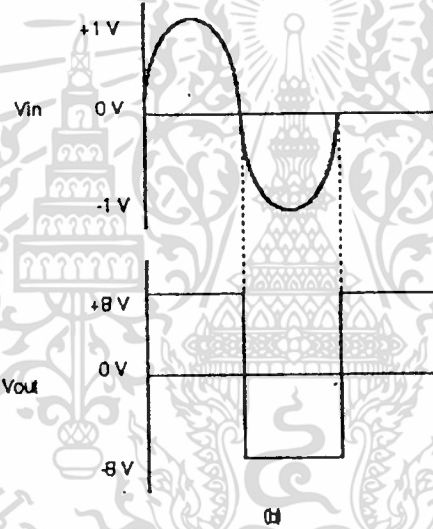
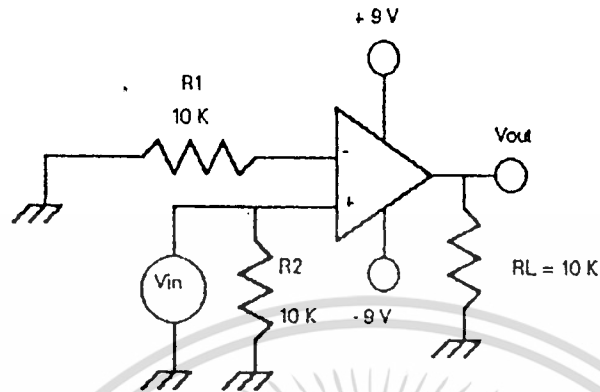
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากวงจรในรูป 2.26 จะพบว่าเฟสของอินพุตและเอาต์พุตจะตรงข้ามกันเสมอ (เมื่อขนาดของสัญญาณเข้ามีค่าสูงสุดสัญญาณเอาต์พุตจะมีขนาดต่ำสุด) ดังนั้นในกรณีที่เราต้องการให้อินพุตและเอาต์พุตมีเฟสตรงกัน เราสามารถสลับการทำงานของขั้วอินพุตได้ดังรูปที่ 2.27 โดยการเปลี่ยนให้ขั้วลบทำหน้าที่เป็นแรงดันอ้างอิงแทน

รูปที่ 2.26 การใช้อปแอมป์เป็นตัวตรวจวัดแรงดัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.27 การใช้โอปแอมป์เป็นตัวตรวจวัด โดยให้อินพุทและเอาต์พุทมีเฟสตรงกัน

2.16 วงจรตรวจอับระดับแรงดัน

นอกจากนี้ เราสามารถใช้วงจรคอมพาราเตอร์สำหรับตรวจวัดระดับสัญญาณ ว่ามีค่าเท่ากับแรงดันอ้างอิงหรือยัง โดยใช้หลักการเช่นเดียวกับที่ได้ศึกษามา ต่างกันก็ตรงเพียงการป้อนแรงดันอ้างอิงเท่านั้น แทนที่จะป้อนศักดากราวด์เช่นเดิม โดยที่แรงดันอ้างอิง (V_{ref}) จะมีค่า

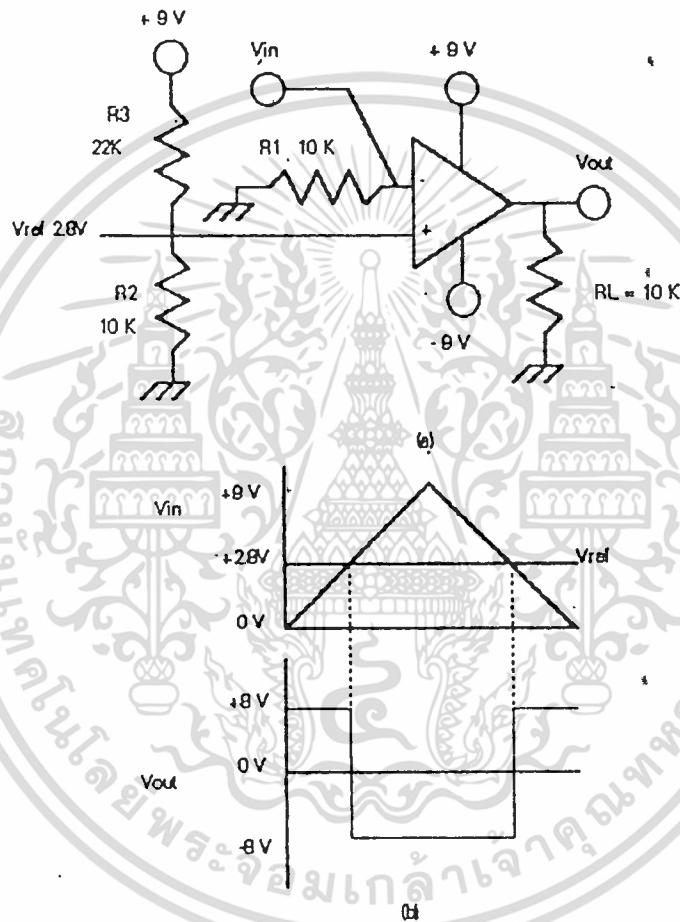
$$V_{ref} = \frac{R_2}{R_2 + R_3} (+V)$$

ตัวอย่างเช่น กรณีในรูป 2.28a V_{ref} จะมีค่าเท่ากับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$V_{ref} = \frac{10}{10\text{ K} + 22\text{ K}} \times (9\text{ V}) = +2.8\text{ V}$$

ในกรณีนี้ เราป้อนแรงดันอ้างอิงที่ขั้วบวกและป้อนสัญญาณที่ต้องการจะวัดที่ขั้วอินพุตลบ ดังนั้นสัญญาณที่เอาท์พุทจึงมีลักษณะกลับเฟสกับอินพุท 180 องศา

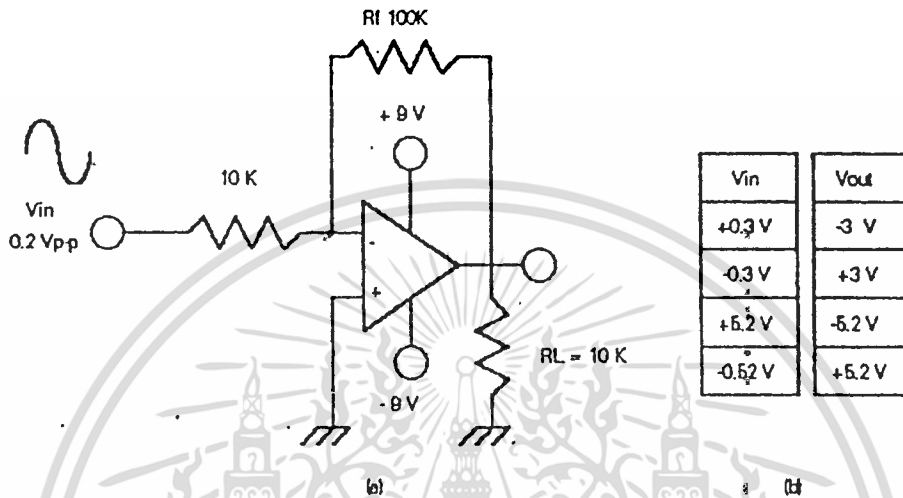

รูปที่ 2.28 วงจรตรวจจับระดับแรงดัน

2.17 วงจรขยายแบบกลับเฟส (Inverting Amp.)

โดยทั่วไป วงจรขยายจะหมายความถึงวงจรที่สามารถเปลี่ยนสัญญาณอินพุทน้อยๆ มาเป็นสัญญาณเอาท์พุทที่มีขนาดสูงขึ้นกว่าเดิม ซึ่งสัญญาณที่ว่าเป็นนี้อาจเป็นได้ทั้งแรงดันหรือกระแสในลักษณะเดียวกัน วงจรขยายของออปแอมป์ก็คือวงจรที่มีอัตราขยายแรงดันสูงมากและยังมีลักษณะเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของการขยายเป็นเส้นตรง นั่นคือ อัตราส่วนระหว่างเอาต์พุตต่ออินพุตจะคงที่เสมอ (ในอุดมคติ) และนอกจากนี้เรายังสามารถควบคุมอัตราขยายของออปแอมป์ได้ด้วย

รูปที่ 2.29 วงจรขยายกลับเฟสแบบมาตรฐาน

ในรูปที่ 2.29 แสดงวงจรขยายกลับเฟสแบบมาตรฐาน ซึ่งวิธีที่ใช้เป็นแบบลูปปิดเรียกว่า “การป้อนกลับแบบลบ” (Negative Feedback) โดยนำเอาต์พุตซึ่งกลับเฟสกับอินพุตมาป้อนที่จุดอินพุตอีกครั้ง ผลก็คือ วงจรภายในออปแอมป์จะพยายามปรับเอาต์พุตจนกระทั่งค่าความต่างศักย์ระหว่างอินพุตเข้าใกล้ศูนย์ แต่ต้องเข้าใจว่าแรงดันระหว่างขั้วอินพุตจะต้องไม่เท่ากับศูนย์พอดี ไมอย่างนั้นเอาต์พุตก็จะเท่ากับศูนย์โวลต์ด้วย กล่าวคือ ผลต่างระหว่าง Vin และบางส่วน Vout ที่ขั้วอินพุตลบเพียงมีค่าต่ำพอที่จะทำให้เกิดแรงดันเอาต์พุตได้พอดีเท่านั้น

จากสมการของอัตราขยายแรงดัน Av

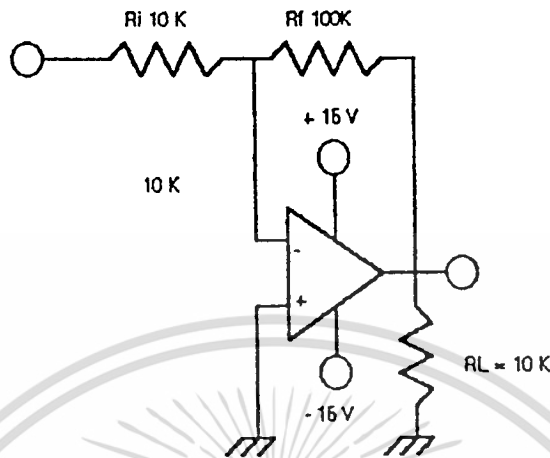
$$A_v = V_{out}/V_{in}$$

เราจะพิสูจน์ให้เห็นว่า ค่าขยายแรงดัน Av ของออปแอมป์เมื่อนำมาใช้ในโหมดของลูปปิด จะสามารถหาได้ด้วยสมการ

$$A_v = -R_f/R_i$$

พิจารณาสมการ จะพบว่าเป็นอัตราขยายของออปแอมป์ในรูปแบบของอินเวอร์ตติ้งก็คือ มีการป้อนกลับทางขั้วลบของอินพุต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.30 วงจรขยายของออปแอมป์แบบลูปปิด

พิจารณาวงจรในรูป 2.28 (ซึ่งก็คือวงจรเดียวกับรูป 2.29) และจากข้อกำหนด 2 ข้อที่เรา กำหนดมาแล้วคือ

- (1) ความต่างศักย์ระหว่างขั้วอินพุตเท่ากับศูนย์
- (2) กระแสเข้าขั้วอินพุตใดๆ เท่ากับศูนย์

โดยใช้หลักจากข้อกำหนดที่ 1 ซึ่งทำให้ขั้วอินพุตลบบมีศักดาเทียบเท่ากับกราวด์ (ซึ่งเรา เรียกว่า กราวด์เสมือน) เราสามารถเขียนได้ว่า กระแส I_{in} จะมีค่า

$$I_{in} = \frac{V_{in}}{R_{in}} = \frac{1V}{10K} = 0.1mA$$

จากข้อกำหนดที่ 2 เราพบว่ากระแสที่ผ่าน R_f ก็จะเท่ากับกระแส I_{in} ดังนั้นเราจึงสามารถ หาแรงดันที่เอาท์พุทเทียบกับกราวด์ โดยที่กระแส I_f จะมีค่า

$$I_f = -\frac{V_{out}}{R_f}$$

และเนื่องจาก $I_{in} = I_f$ ดังนั้น

$$\frac{V_{in}}{R_{in}} = -\frac{V_{out}}{R_f}$$

นั่นคือ

$$A_v = \frac{V_{out}}{V_{in}} = -\frac{R_f}{R_{in}}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นในการหาค่า V_{out} ของวงจรออปแอมป์ เราจะได้

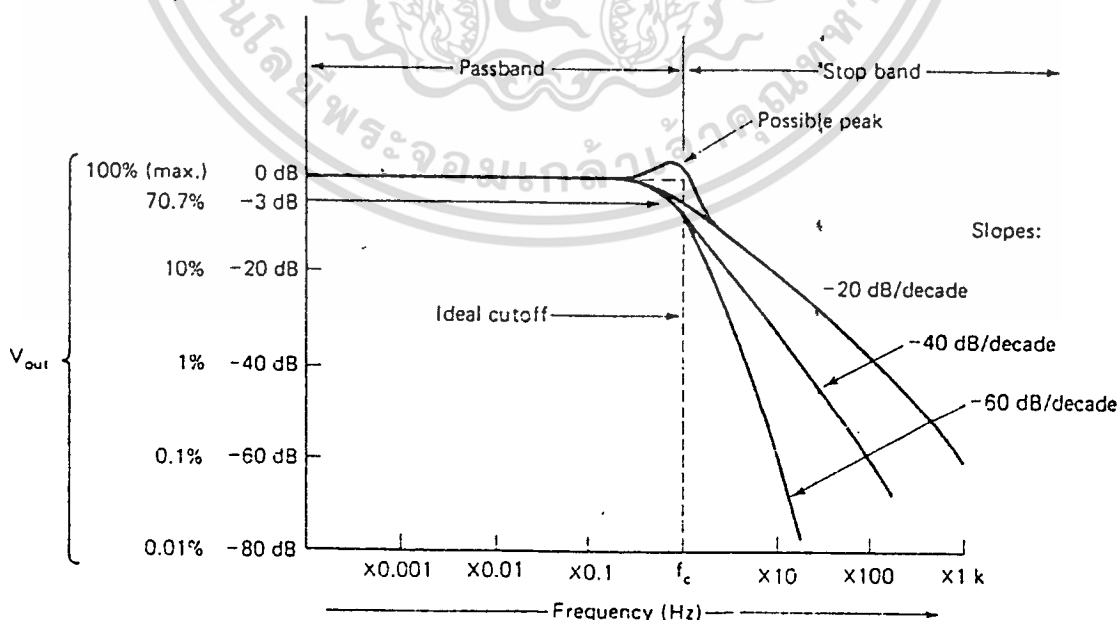
$$V_{out} = A_v \cdot V_{in} = -\frac{R_f}{R_{in}} V_{in}$$

โดยที่เครื่องหมายลบแสดงการกลับเฟสของเอาต์พุตเทียบกับอินพุต

2:18 วงจรกรองความถี่ต่ำ (Low-Pass Filter)

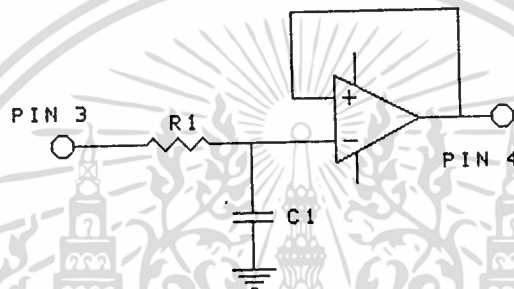
ในการใช้งานวงจรอิเล็กทรอนิกส์บางครั้ง เราอาจต้องการให้สัญญาณบางความถี่ผ่านเข้ามาเท่านั้น โดยที่สัญญาณซึ่งมีความถี่ที่นอกเหนือจากนี้จะถูกกำจัดออกไป .ซึ่งนั่นก็เป็นประโยชน์ของวงจรกรองความถี่ชนิดต่างๆ โดยเริ่มศึกษาจากวงจรกรองความถี่ต่ำเป็นชนิดแรก

ในอุดมคติ วงจรกรองความถี่ต่ำจะกันไม่ให้สัญญาณที่มีความถี่สูงกว่าความถี่คัทออฟ (f_c) ผ่านเข้าไปในวงจรเลย ถึงแม้ว่าสัญญาณจะมีความถี่สูงกว่า f_c เพียงเล็กน้อยก็จะถูกกันออกทันที แต่ในทางปฏิบัติ ลักษณะของความถี่สูงที่ถูกกันออกไปนั้นจะไม่เป็นเช่นนั้นแต่จะค่อยๆ ถูกลดอัตราขยายลงเรื่อยๆ จุดที่มีความถี่เท่ากับ f_c ถูกเรียกได้หลายชื่อ เช่น ความถี่ 0.707 (ขนาดของ V_{out} ลดลงเหลือเพียง 70.7 % เทียบกับ V_{in} สูงสุด) ความถี่ -3 dB (อัตรารู้อย่างของแรงดันเอาต์พุตจะลดลง 3 dB) หรือความถี่หักมุม เป็นต้น กล่าวโดยสรุปแล้ววงจรนี้จะลดทอนขนาดของสัญญาณที่มีความถี่สูงกว่า f_c และเรียกช่วงของสัญญาณที่มีความถี่ต่ำกว่า f_c ว่าช่วงที่ผ่านได้ (Pass Band) และช่วงที่มีความถี่สูงกว่า f_c ว่าช่วงที่ถูกกัน (Stop Band)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับรูปที่ 2.31 กราฟพวงจกรองความถี่ต่ำ ญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากกราฟแสดงการตอบสนองต่อความถี่ในรูป 2.31 จะพบว่าเมื่อสัญญาณมีความถี่สูงกว่าความถี่คัทออฟแล้ว สัญญาณบางเส้นอาจถูกลดทอนด้วยอัตราที่น้อยกว่าสัญญาณเส้นอื่น ตัวอย่างเช่น สัญญาณที่มีความชัน -20 dB/decade (อัตราขยายลดลง 20 dB ต่อความถี่ที่เพิ่มขึ้น 10 เท่า) จะมีความชันน้อยกว่าสัญญาณที่มีค่า -60 dB/decade คุณสมบัติที่ว่านี้เกิดขึ้นเนื่องจากการออกแบบวงจรกรองความถี่และเป็นที่ยืนยันว่ายิ่งค่าความชันนี้มีขนาดลบบากเท่าใด วงจรก็จะมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับวงจรในอุดมคติมากยิ่งขึ้น

รูปที่ 2.32 ตัวอย่างของวงจรกรองความถี่ต่ำแบบพื้นฐาน

รูปที่ 2.32 แสดงตัวอย่างของวงจรกรองความถี่ต่ำแบบพื้นฐาน ซึ่งใช้ออปแอมป์ที่ถูกต่อในลักษณะของวงจรตามแรงดันและใช้หลักการแบ่งแรงดันธรรมดาที่ขั้วอินพุทบวก โดยใช้คุณสมบัติที่ว่า ความถี่ของสัญญาณอินพุทจะมีผลต่อค่าอิมพีแดนซ์ของตัวเก็บประจุคั้งสมการ

$$X_c = \frac{1}{\omega c}$$

โดยที่ f คือ ความถี่ของสัญญาณอินพุท ดังนั้น เมื่อสัญญาณอินพุทมีความถี่ต่ำ X_c จะมีค่าสูงทำให้แรงดันเกือบทั้งหมดจากอินพุทตกคร่อมตัวเก็บประจุและเป็นผลให้แรงดันเอาท์พุท V_o มีค่าประมาณเท่ากับ V_{in} ด้วย ในขณะที่สัญญาณซึ่งมีความถี่สูงจะทำให้ X_c มีค่าต่ำเป็นผลให้ตัวเก็บประจุเสมือนถูกตัดวงจร ดังนั้น V_{out} จึงมีค่าต่ำด้วย สรุปได้ว่าช่วงของสัญญาณที่มีความถี่ต่ำจะผ่านไปปรากฏที่เอาท์พุทได้โดยที่สัญญาณซึ่งมีความถี่สูงจะถูกกั้นเอาไว้และเราสามารถหาความถี่ f_c ที่แบ่งช่วงสัญญาณออกเป็นสองส่วน ได้ดังสมการ

$$f_c = \frac{1}{2\pi RC}$$

ตัวอย่าง ถ้า $R = 10 \text{ k}\Omega$ และ $C = 0.1 \mu\text{F}$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\begin{aligned}
 f_c &= \frac{1}{6.28(10 \times 10^3)(0.1 \times 10^{-6})} \\
 &= \frac{1}{6.28(0.001)} \\
 &= \frac{1}{0.00628} \\
 &= 159 \text{ Hz}
 \end{aligned}$$

วงจรรองความถี่ต่ำในรูป 2.32 นี้จะมีความชันประมาณ -20 dB/decade และจากการใช้อุปกรณ์เช่นตัวเก็บประจุในวงจร สัญญาณที่วัดได้จากเอาต์พุตจะมีเฟสไม่ตรงกับอินพุตเลยทีเดียว คือ จะมีการเลื่อนเฟสออกไป -45 องศา (ถึงแม้จะป้อนอินพุต ณ ขั้วอินพุตบวกก็ตาม) ซึ่งหากความชันมีค่าเป็นลบสูงเท่าใดเฟสก็จะถูกเลื่อนไปเรื่อยๆ เท่านั้น โดยทั่วไปแล้วเฟสของสัญญาณเอาต์พุตจะเลื่อนไป -45 องศา สำหรับทุกๆ ความชันที่ลดลง -20 dB/decade โดยมีตัวเก็บประจุทำหน้าที่เช่นเดิมแต่เพิ่มตัวเก็บประจุ C_1 ในการป้อนสัญญาณกลับมาหักล้างกับสัญญาณอินพุตที่ความถี่สูง (เนื่องจาก X_C จะมีค่าลดลง) และเราสามารถหาความถี่คัทออฟจากสมการได้ดังนี้

$$f_c \approx \frac{1}{2\pi RC}$$

ตัวอย่างเช่น ถ้า $R_1 = 10 \text{ k}\Omega$, $R_2 = 10 \text{ k}\Omega$, $C_1 = 0.1 \text{ }\mu\text{F}$ และ $C_2 = 0.01 \text{ }\mu\text{F}$ จะได้

$$\begin{aligned}
 f_c &\approx \frac{1}{6.28\sqrt{(10 \times 10^3)(10 \times 10^3)(0.1 \times 10^{-6})(0.01 \times 10^{-6})}} \\
 &\approx \frac{1}{6.28(0.316 \times 10^{-3})} \\
 &= 500\text{Hz}
 \end{aligned}$$

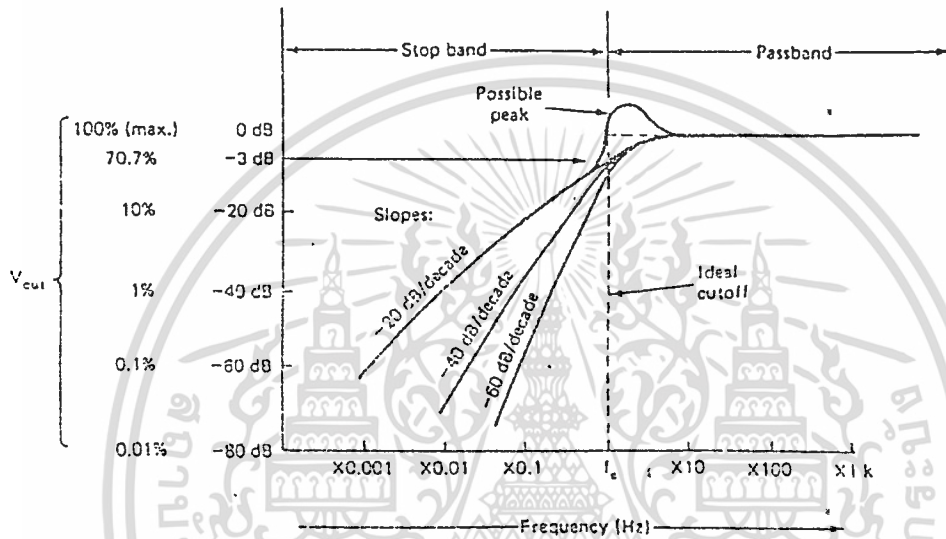
สมการนี้จะให้ผลแม่นยำมากถ้าความต้านทาน R_1 และ R_2 ที่ใช้มีขนาดเท่ากัน และที่ตัวเก็บประจุ C_1 มีคาปาซิแตนซ์สูงกว่า C_2 , R_3 ควรมีค่าเท่ากับ $R_1 + R_2$ เพื่อสัญญาณเอาต์พุตจะได้มีลักษณะใกล้เคียงกับอินพุตที่สุดและยังช่วยในการปรับออฟเซตทำให้เกิดสมดุลอีกด้วย

2.19 วงจรรองความถี่สูง (High Pass Filter)

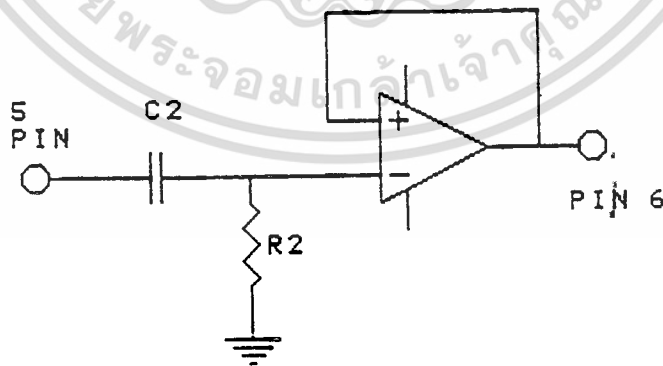
หลังจากที่ได้ศึกษาวงจรรองความถี่ต่ำมาแล้ว ทำให้เราสามารถเข้าใจหลักการทำงานของวงจรรองความถี่สูงได้ง่ายมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าเราสามารถนำสมการต่างๆ ของวงจรรองความถี่ต่ำมาใช้กับวงจรรองความถี่สูงได้อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากชื่อของวงจรชนิดนี้ เราสามารถบอกได้ทันทีว่าวงจรจะยอมให้สัญญาณความถี่สูงผ่านเข้าไปสู่เอาต์พุตได้ แต่จะกันไม่ให้สัญญาณความถี่ต่ำเล็ดลอดออกไป จากคุณสมบัติที่ไม่เหมือนในอุดมคติ วงจรนี้จึงมีลักษณะเช่นเดียวกับวงจรกรองความถี่ต่ำ นั่นคือ เกิดความถี่คัทออฟ f_c ขึ้น และอัตราขยายจะค่อยๆ ลดลงคือไม่ตกลงในแนวตั้งเลขที่เดียวกันดังรูปที่ 2.33:

รูปที่ 2.33 กราฟของวงจรกรองความถี่สูง

รูปที่ 2.34 วงจรกรองความถี่สูงแบบพื้นฐาน

เราสามารถที่จะสร้างวงจรนี้ได้โดยการสลับตำแหน่งของตัวต้านทานและตัวเก็บประจุของวงจรกรองความถี่ต่ำดังรูป 2.34 และสามารถอธิบายจากคุณสมบัติที่ว่า ที่ความถี่สูงอิมพีแดนซ์ของไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวเก็บประจุจะมีค่าต่ำ ดังนั้น สัญญาณอินพุตเกือบทั้งหมดจึงตกคร่อมตัวต้านทานและมีศักดาเท่ากับ V_{out} แต่ที่ความถี่ต่ำกว่า f_c อิมพีแดนซ์ของตัวเก็บประจุจะมีค่าสูง ทำให้แรงดันเกือบทั้งหมดตกคร่อมตัวเก็บประจุเองและเป็นผลให้แรงดันคร่อมตัวต้านทานและแรงดันเอาต์พุตมีค่าต่ำมาก โดยที่วงจรในรูป 2.34 นี้มีความชันประมาณ -20 dB/decade

2.20 วงจรนับ (Counter)

วงจรถับเป็นวงจรถับหนึ่งที่ใช้ในการนับจำนวนพัลส์หรือสัญญาณที่เป็น “0” กับ “1” ซึ่งถ้าสามารถแปลงสิ่งของหรือวัตถุที่วิ่งผ่านเป็นสัญญาณพัลส์โดยใช้ตัวตรวจวัด (Sensor) ได้ก็สามารถใช้วงจรถับจำนวนพัลส์นั้นเพื่อรู้จำนวนสิ่งของได้ ความเร็วรอบของมอเตอร์หรืออัตราการไหลของของเหลวที่สามารถแปลงเป็นสัญญาณพัลส์ได้โดยใช้ตัวตรวจวัดเช่นเดียวกันนั้น เราสามารถใช้วงจรถับเป็นสัญญาณพัลส์ได้โดยการใช้ตัวตรวจวัด ดังนั้นเราจึงสามารถใช้วงจรถับในการวัดความเร็วรอบ อัตราการไหล ความถี่ คาบเวลาได้โดยง่าย

2.21 การใช้ฟลิปฟล็อปนับจำนวนพัลส์

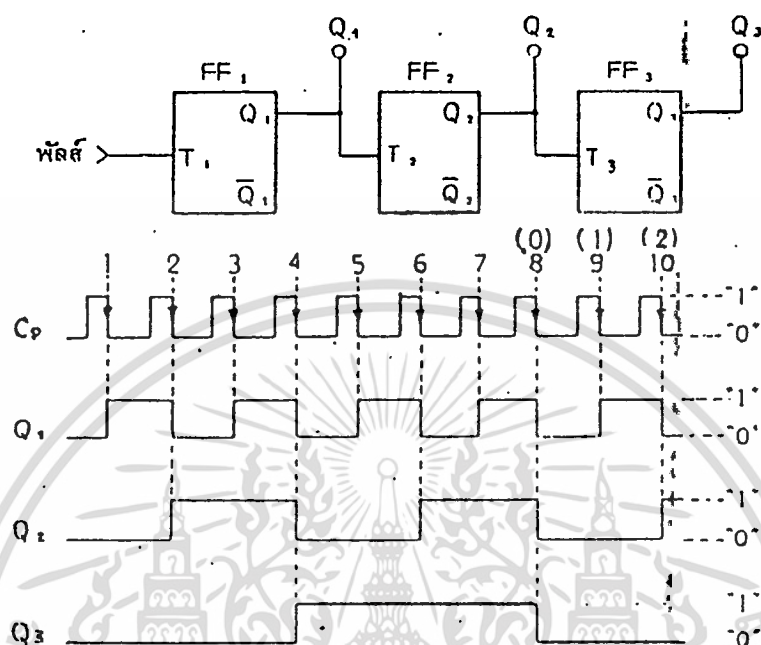
การส่งทอดสัญญาณระหว่างวงจรถับติดต่อกันนั้น โดยส่วนใหญ่มักจะส่งทอดกันในรูปแบบของสัญญาณพัลส์ ดังนั้นในการนับจำนวนที่เราจะกล่าวถึงต่อไปนี้จะหมายถึงการนับจำนวนพัลส์นั่นเอง

วงจรถับนั้น ภายในจะประกอบไปด้วยฟลิปฟล็อปเป็นส่วนใหญ่ ดังที่ได้ทราบมาแล้วว่า ฟลิปฟล็อปหนึ่งตัวจะมีสถานะที่จะอยู่ได้เพียง 2 สถานะคือ เอาต์พุตเป็น “0” หรือ “1” ซึ่งเปรียบเสมือนสภาพของเม็ดลูกคิดในรางลูกคิดจะอยู่ในสภาพอยู่นิ่งๆ ด้านล่าง หรือในสภาพถูกคิดขึ้นไปอยู่ข้างบนเพียง 2 สถานะเช่นเดียวกัน การที่จะนำฟลิปฟล็อปมาใช้ในการนับจำนวนพัลส์ได้โดยทั่วไปจำเป็นต้องใช้ฟลิปฟล็อปหลายตัวเข้ามาต่อเรียงกัน ซึ่งก็คงเหมือนกับในกระดานลูกคิดที่จะต้อง มีเม็ดลูกคิดต่อเรียงกันหลายตัวจึงสามารถนำมาใช้ในการบวกลบเลขหลายหลักได้

จากวงจรในรูปที่ 2.35 เป็นการนำ T-FF 3 ตัวมาต่อเรียงอนุกรมกัน เอาต์พุต Q_1 ของตัวที่ 1 จะต่อเข้าอินพุตของตัวที่ 2 เอาต์พุตของ Q_2 ของตัวที่ 2 ก็ต่อเป็นอินพุตของตัวที่ 3 ถ้าสมมติให้ T-FF เหล่านี้ทำงานที่ขอบขาลงของพัลส์และในสภาพแรกเมื่อเปิดแหล่งจ่ายไฟ ที่เอาต์พุตของฟลิปฟล็อปทุกตัว ตั้งแต่ $Q_1 - Q_3$ เป็น “0” หมด ถ้าลองป้อนพัลส์หนึ่งลูกเข้าไปที่อินพุต T_1 ของฟลิปฟล็อปตัวแรกซึ่งเป็นอินพุตของวงจรถับ Q_1 จะเปลี่ยนจาก “0” เป็น “1” ตามที่แสดงในรูป ถ้าป้อนพัลส์ลูกที่สองเข้าไปอีกคราวนี้ Q_1 จะเปลี่ยนกลับจาก “1” เป็น “0” ตามเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.35 การใช้ T-FF นับจำนวนพัลส์

พัลส์หนึ่งลูกของ Q_1 จะป้อนเข้าอินพุตของฟลิปฟล็อปตัวต่อไปทำให้ Q_2 เปลี่ยนจาก “0” เป็น “1” อีกถ้าป้อนพัลส์เข้าวงจรนับ 4 ลูก จึงจะทำให้ Q_2 ผลิตพัลส์ได้หนึ่งลูกและส่งต่อไปให้ฟลิปฟล็อปตัวต่อไป

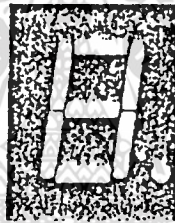
เราจะสังเกตได้ว่าฟลิปฟล็อปแต่ละตัวจะผลิตพัลส์ได้ครึ่งหนึ่งของพัลส์อินพุต หรือพัลส์ที่ผลิตได้จากฟลิปฟล็อปตัวข้างหน้านั่นเอง นอกจากนั้นเมื่อป้อนพัลส์เข้ามาจำนวนหนึ่ง เอาท์พุทของฟลิปฟล็อปแต่ละตัวจะเป็น “0” เป็น “1” ในลักษณะแบบที่ไม่ซ้ำกัน วงจรนี้ใช้ฟลิปฟล็อปเพียงแค่ 3 ตัว จึงนับพัลส์ได้เพียง 8 ลูก เพราะแบบเอาท์พุทของฟลิปฟล็อปผสมกันแล้วมีได้เพียง 8 แบบ เท่านั้นถ้าต้องการนับจำนวนพัลส์ให้มากขึ้นก็ต้องใช้ฟลิปฟล็อปต่ออนุกรมกันมากขึ้น

การแสดงจำนวนพัลส์ที่นับได้ด้วยเอาท์พุทของฟลิปฟล็อปซึ่งมีค่าเป็น “0” กับ “1” นี้เราเรียกว่า การแสดงจำนวนด้วยเลขฐานสอง (Binary Number) ซึ่งจะแตกต่างไปจากการแสดงจำนวนด้วยเลขฐานสิบ (Decimal Number) ที่เราใช้กันอยู่ประจำ เลขฐานสิบจะมีตัวเลข 0 ถึง 9 ให้เราใช้แต่เลขฐานสองมีตัวเลขเพียง “0” กับ “1” เท่านั้น เมื่อมีจำนวนตัวเลขน้อยจึงต้องใช้วิธีการทศไปหลักต่อไปให้เร็วขึ้น เช่น เลข 5 ซึ่งเป็นเลขฐานสิบใช้เพียงหลักเดียว แต่เลขฐานสองต้องแสดงด้วย 101 ซึ่งใช้สามหลัก เป็นต้น

2.22 Seven Segment Display

เป็นอุปกรณ์แสดงผลที่นิยมใช้กันมากที่สุด ด้านบนจะเห็นหลอดแอลอีดี 7 ดวง มีลักษณะเป็นขีดยาววางเรียงกันเป็นรูปเลข 8 แอลอีดีแต่ละดวงนี้เราเรียกว่าซิดหรือ Segment เมื่อบังคับให้บางซิดติดสว่างตามแบบที่กำหนดไว้จะมองเห็นเป็นรูปตัวเลข 0 ถึง 9 ได้ เราจึงใช้ในการแสดงผลเป็นตัวเลขในวงจรดิจิทัล รูปที่ 2.36 แสดงรูปร่างของแอลอีดี 7 ซิดแบบที่เราเห็นกันโดยทั่วไป

แอลอีดีเป็นสิ่งประดิษฐ์สารกึ่งตัวนำ (Semi-Conductor) ชนิดหนึ่งมีคุณสมบัติแตกต่างจากหลอดไฟธรรมดาเราไม่ต้องห่วงว่าใส่หลอดภายในจะขาด เพราะภายในไม่มีไส้หลอดใช้แรงดันไฟฟ้าที่ต่ำ ก็สามารถทำให้แอลอีดีเปล่งแสงออกมาได้ นอกจากนี้ยังกินไฟน้อยและไม่เกิดความร้อนมากเมื่อหลอดติดสว่าง จึงทำให้เป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย

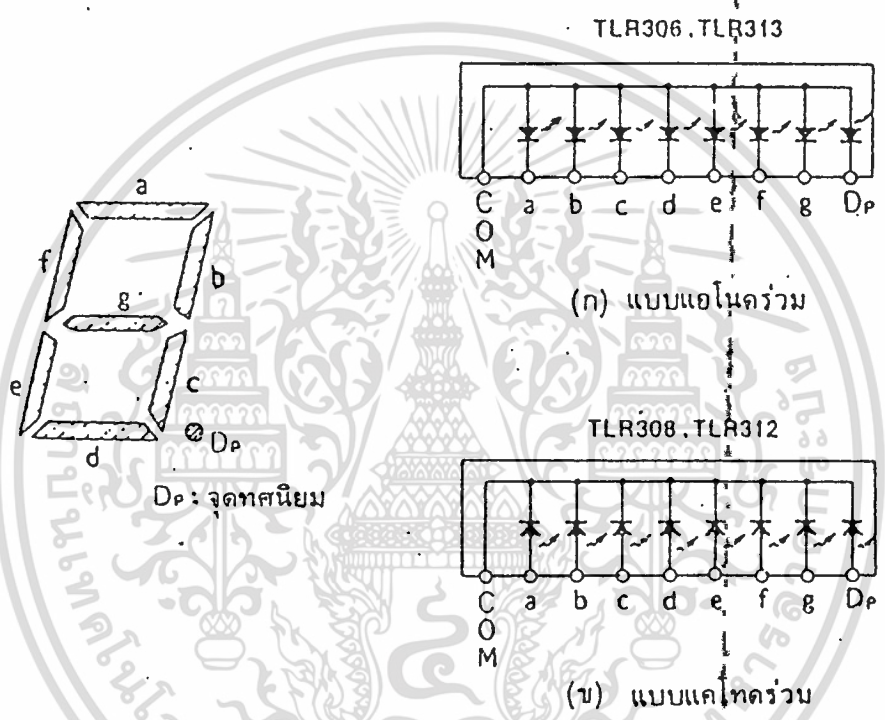
รูปที่ 2.36 ตัวอย่างแอลอีดี 7 ซิด

เราจะพบหลอดแอลอีดีสีแดงมากที่สุด นอกจากนั้นยังมีสีเขียวและสีเหลืองด้วย ตัวแอลอีดี 7 ซิดที่ขายกันตามท้องตลาดจะมีขนาดความสูงของตัวเลขตั้งแต่ 5 ถึง 15 มิลลิเมตร แบบที่ใหญ่ขึ้นมาหน่อยจะมีขนาดถึง 25 มิลลิเมตรหรือหนึ่งนิ้ว ใช้ทำตัวเลขแสดงผลขนาดใหญ่มองเห็นได้จากระยะไกล แอลอีดีบางแบบจัดวางซิดไว้ให้แสดงแต่เครื่องหมาย + หรือ - ก็มี แอลอีดีบางแบบก็รวมเอาแอลอีดี 7 ซิด 2 ตัว อยู่ในถังเดียวกัน บางแบบก็เอาหลายตัวมาวางเรียงกันเป็นแถวยาวอยู่ในหัวถังเดียวกัน

แอลอีดี 7 ซิด สามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ตามการต่อวงจรภายในคือ ชนิดแคโทดร่วม (Common Cathode) และชนิดแอโนดร่วม (Common Anode) การต่อสายภายในของทั้งสองชนิดแสดงในรูปที่ 2.38 ชนิดแคโทดร่วมจะต่อขาร่วม (ขา Common) กับขั้วแคโทดของแอลอีดีทุกซิด ในขณะที่ชนิดแอโนดร่วมจะต่อขาร่วมกับขั้วแอโนดของแอลอีดีทุกซิด แอลอีดีแต่ละดวงหรือแต่ละซิดจะมีชื่อกำกับไว้ เช่น ซิด a, ซิด b จนถึงซิด g เป็นต้น แต่ละซิดจะวางอยู่ในตำแหน่งที่กำหนดไว้ ดังในรูปที่เห็นแอลอีดีดวงที่มีชื่อว่า Dp หมายถึงจุดทศนิยม (Decimal Point) บางครั้ง

เราก็จุดให้สว่างเพื่อแสดงตำแหน่งจุดทศนิยมเมื่อนำแอลอีดี 7 ซีด หลายตัวมาวางเรียงกันเป็นเลขหลายหลัก

แอลอีดีทุกซิคจะมีคุณสมบัติทางไฟฟ้าเหมือนแอลอีดีโดยทั่วไป คือเมื่อป้อนกระแสไหลผ่านแอลอีดีจากแอโนดไปแคโทดจะทำให้แอลอีดีเปล่งแสง

รูปที่ 2.37 แอลอีดี 7 ซิคแบบต่างๆ

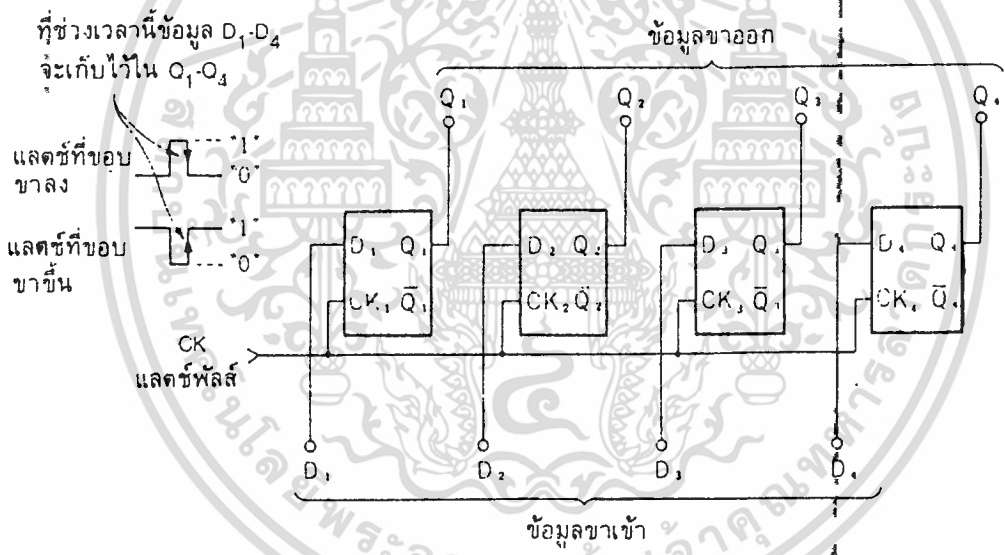
กระแสที่ไหลผ่านควรมีขนาดระหว่าง 10 ถึง 30 มิลลิแอมป์ การจ่ายกระแสไหลมากไปจะไม่ทำให้แอลอีดีสว่างมากขึ้นเลยปกติประมาณ 15 ถึง 20 มิลลิแอมป์ ความสว่างของแอลอีดีจะอึดตัวแล้ว วิธีจำกัดกระแสที่ไหลผ่านแอลอีดีโดยทั่วไปมักนิยมใช้ตัวต้านทานต่ออนุกรมกับแอลอีดีและแหล่งจ่ายไฟ กระแสที่ไหลผ่านแอลอีดีจะคำนวณได้จากผลต่างของแหล่งจ่ายไฟกับแรงดันที่ตกคร่อมแอลอีดี (ประมาณ 1.5 V.)หารด้วยค่าความต้านทานนั่นเอง

การใช้งานแอลอีดี 7 ซิค นั้น ปกติมักใช้ร่วมกับไอซีถอดรหัสที่มีชื่อว่า BCD to Segment decoder/driver คือเป็นไอซีที่ทำหน้าที่ทั้งเป็นตัวแปลงรหัส BCD เป็นรหัส 7 ซิคและในขณะเดียวกันจะเป็นตัวขับกระแสให้แอลอีดีด้วย ไอซีนี้ก็มี 2 แบบ เหมือนกันคือ ชนิดแคโทดร่วมกับแบบที่เป็นชนิดแอโนดร่วม แบบที่ใช้กับชนิดแคโทดร่วมนั้นให้เอาท์พุทเป็น "0" เมื่อต้องการให้แอลอีดี

ขีดที่ต่ออยู่สว่าง วิธีการใช้จะต้องต่อขั้วร่วมของแอลอีดีกับแหล่งจ่ายไฟและต่อขาของแอลอีดีแต่ละ ขีดมาที่เอาต์พุทของไอซีที่มีชื่อตรงกันดังแสดงในรูปที่ 2.37 การต่อในลักษณะแบบนี้เรียกว่าเป็น แบบการรับกระแสไหลเข้าไอซี

2.23 วงจรแลตช์ (Latch)

คำว่าแลตช์ (Latch) ในภาษาอังกฤษแปลว่ากลอนหรือสลัก ถ้าเราปิดประตูแล้วกลอน ผู้คนก็ไม่สามารถผ่านเข้าประตูมาได้อีก เช่นเดียวกันกับวงจรแลตช์ที่มีข้อมูลไหลผ่านเข้ามาเมื่อให้ สัญญาณแลตช์ข้อมูลจะไม่สามารถผ่านเข้ามาได้อีก แต่จะทำการเก็บค่าข้อมูลสุดท้ายที่ผ่านเข้ามา นั้นในวงจรจนกว่าจะเปิดวงจรและได้รับสัญญาณแลตช์ใหม่อีก

รูปที่ 2.38 โครงสร้างของวงจรแลตช์ 4 บิต

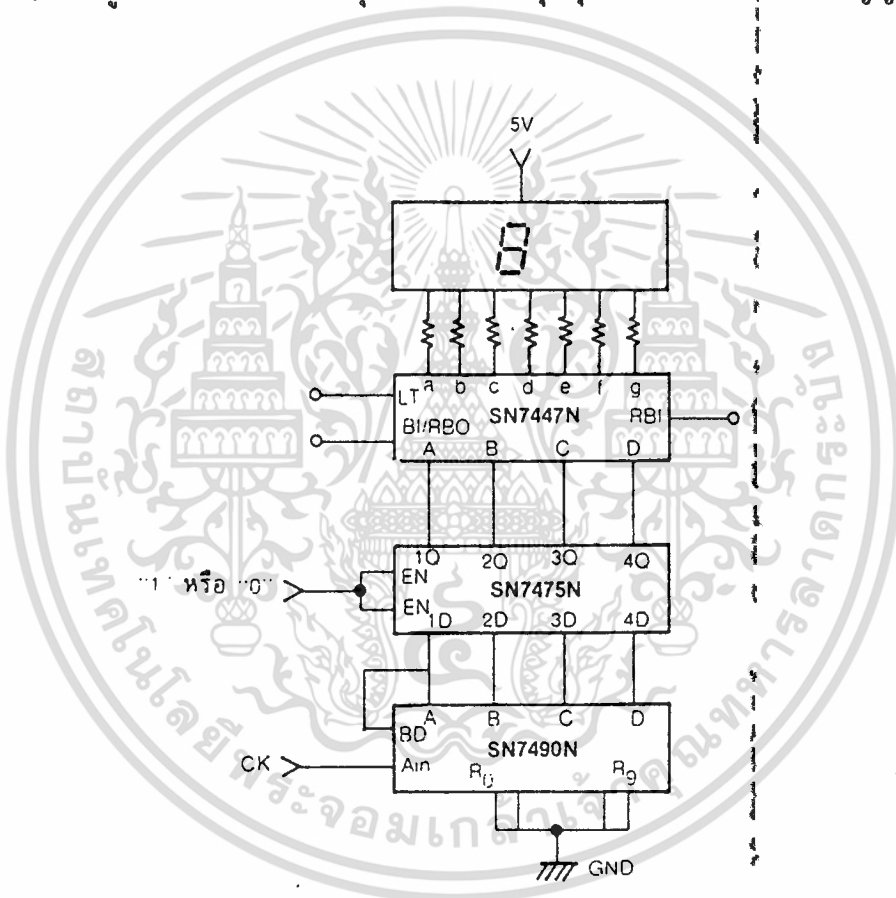
จากรูปที่ 2.38 เราใช้ D-FF 4 ตัวมาต่อเป็นวงจรแลตช์ 4 บิตได้ เมื่อมีสัญญาณพัลส์ป้อน เข้าที่ขั้ว CK ของ D-FF ทุกตัว ข้อมูลที่ขั้ว D จะถูกส่งผ่านไปเอาต์พุท Q สมมติว่าเราป้อนค่า 1010 เข้าที่ D₁ ถึง D₄ เมื่อมีสัญญาณพัลส์เข้าที่ขั้ว CK เอาต์พุทของฟลิปฟล็อปจะเป็น 1010 เหมือนกับอินพุทและเอาต์พุทจะคงค่า 1010 นี้ไว้ แม้ค่าที่ป้อนเข้าทางอินพุทจะเปลี่ยนแปลงไป

D-FF มีทั้งแบบที่ทริกด้วยขอบขาขึ้นและขอบขาลงของพัลส์ ถ้าเป็นแบบทริกที่ขอบขาขึ้น สัญญาณแลตช์ปกติจะเป็น "1" เมื่อต้องการแลตช์จะเป็นพัลส์หัวลงและใช้ขอบขาขึ้นในการแลตช์

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และถ้าเป็น D-FF แบบที่ทรiggerด้วยขอบขาลง ปกติสัญญาณแลตซ์จะเป็น "0" เมื่อแลตซ์จะเป็นพัลส์หัวขึ้นและใช้ขอบขาลงในการแลตซ์ดังแสดงในรูปที่ 2.38

ไอซี TTL เบอร์ที่ทำหน้าที่เป็นแลตซ์ได้แก่ SN7417N, SM74175N และ SN74374N ส่วนเบอร์ SN7475N, SN74373N, SN74373N จะมีการทำงานที่ต่างออกไป ในขณะที่แลตซ์มีหลักการคือ เมื่อสัญญาณ CLK เป็น "1" ข้อมูลจากอินพุต D จะผ่านไปปรากฏที่เอาต์พุต Q ถ้าสัญญาณ CLK เป็น "0" ข้อมูลจะผ่านไม่ได้ เอาต์พุตจะเก็บค่าอินพุตสุดท้ายที่ขอบขาลงของสัญญาณ CLK

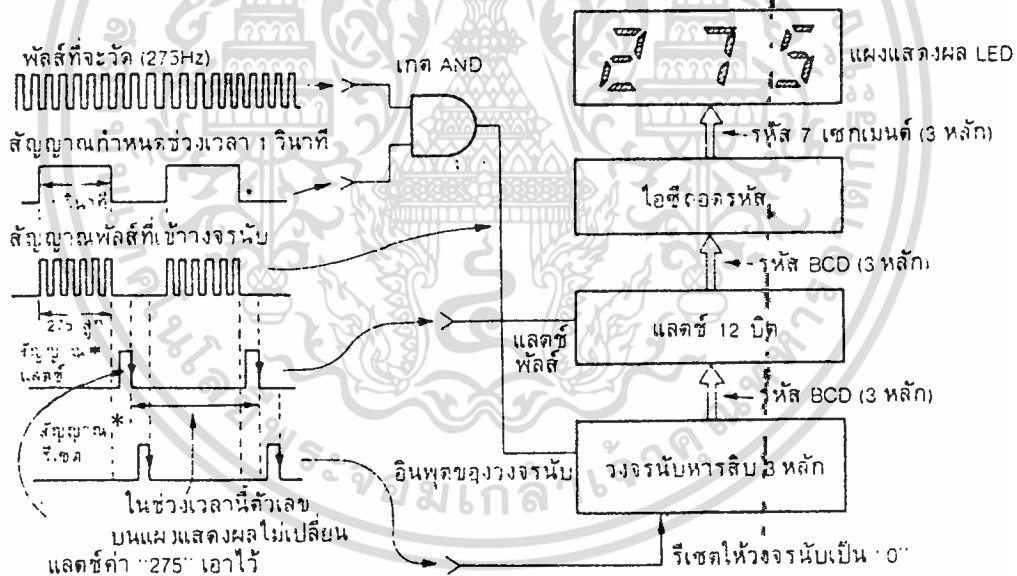
รูปที่ 2.39 การใช้ TTL ต่อวงจรแลตซ์

การต่อวงจรแลตซ์ เราใช้วงจรในรูปที่ 2.38 ที่มีวงจรมับพัลส์ขนาด 4 บิตและจะต่อวงจรแลตซ์คั่นระหว่างวงจรมับกับไอซีถอครหัสดังแสดงในรูปที่ 2.39 ไอซีแลตซ์เบอร์ SN7475N เป็นแลตซ์ 4 บิต ใช้ต่อกับวงจรมับ 1 หลักได้พอดี SN7475N จะมีขาที่ชื่อว่า Enable ให้ 2 ขาทำหน้าที่คล้ายกับขา CLK ของ D-FF นั่นเอง ถ้าป้อนสัญญาณ "1" เข้าที่ขา EN นี้ รหัสในการนับพัลส์จากวงจรมับจะส่งผ่านไปให้ไอซีถอครหัสเหมือนดังปกติแต่ให้สัญญาณ "0" ที่ขา EN แลตซ์จะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกค่านับสุดท้ายไว้แล้วค้าง ที่เอาท์พุทจะเห็นตัวเลขที่แลตซ์แสดงค้างอยู่ที่แอลอีดี ถ้าป้อนพัลส์เข้าที่ขา EN ใหม่ ก็จะแลตซ์ได้ตัวเลขใหม่ ในขณะที่แลตซ์เม้า่งจรนับจะนับตัวเลขไปเรื่อยๆ แต่ข้อมูลไม่สามารถส่งผ่าน SN7475N ไปได้เลย

ต่อไปลองมาคิดว่าแลตซ์ใช้ในวงจรของเครื่องนับความถี่กันอย่างไร ให้อูในรูปที่ 2.40 ซึ่งแสดงหลักการทำงานของเครื่องวัดความถี่ สัญญาณพัลส์ที่ต้องการวัดความถี่จะถูกป้อนเข้าที่วงจร โดยจะป้อนเป็นช่วงเวลานาน 1 วินาที จะมีพัลส์ป้อนเข้าวงจรนับ 275 ลูกพอดี วงจรนับพัลส์จะให้รหัส BCD ในขณะที่นับเมื่อครบเวลา 1 วินาที ตัวเลขค่านับจะถูกแลตซ์โดยวงจรแลตซ์เพื่อส่งออกไปถอดรหัสและแสดงผลที่แอลอีดี 7 จิตต่อไป การนับในช่วงเวลา 1 วินาที จะดำเนินต่อไปอีก แต่ในขณะที่นับนั้นตัวแสดงผลจะแสดงตัวเลขผลการนับครั้งที่แล้วตลอดเวลา จนกว่าการนับครั้งใหม่จะสิ้นสุดแล้วแสดงผลครั้งใหม่ต่อไป

รูปที่ 2.40 การประยุกต์แลตซ์ในวงจรของเครื่องวัดความถี่

วงจรมันจะถูกรีเซ็ตทุกครั้งหลังจากแลตซ์ตัวเลขค่านับแล้วก่อนการเริ่มนับครั้งใหม่เสมอ การใช้แลตซ์จะทำให้เราเห็นค่าความถี่ที่นับได้ตลอดเวลา ถ้าไม่มีแลตซ์เราจะเห็นตัวเลขวิ่งจาก 000 ถึง 272 แล้วถูกรีเซ็ตเป็น 000 ใหม่ แบบนี้ตลอดเวลาทำให้เราไม่สามารถอ่านค่าความถี่ได้อย่างสะดวกและไม่สามารถทราบค่าที่แท้จริงได้เลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไอซีที่ถูกถอดรหัสและมีฟังก์ชันการแลตซ์ค่าในตัว เช่น ไอซี CMOS เบอร์ MC14511B ถ้าดูที่ขาของไอซีจะเห็นขาหนึ่งมีชื่อ LE ย่อมาจาก Latch Enable ขา LE นี้ ถ้าเป็น "0" วงจรแลตซ์ภายในจะไม่ทำงานไอซีจะเป็นไอซีถอดรหัสธรรมดา ถ้าขา LE เป็น "1" จะแลตซ์ค่าอินพุทในช่วงเวลานั้นเก็บไว้แล้วถอดรหัสออกมาที่เอาท์พุท ดังนั้นการทำงานของขา LE จึงเป็นการแลตซ์โดยใช้ขอบขาขึ้นของสัญญาณ ไอซี ที่มีแลตซ์อยู่ภายในเช่นนี้ใช้งานได้ง่ายและเป็นที่ยอมรับมาก

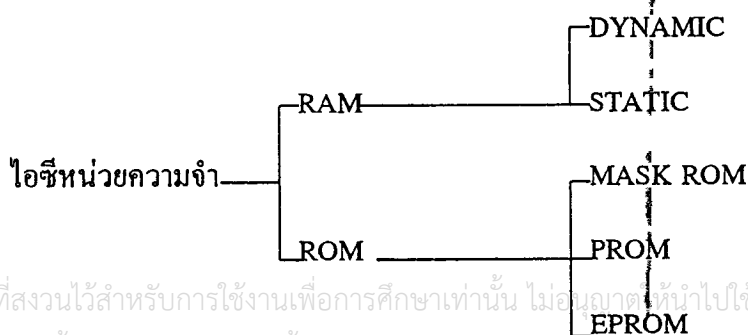
2.24 ไอซีหน่วยความจำ

เราคงจะพอทราบกันแล้วว่า องค์ประกอบที่สำคัญภายในไมโครคอมพิวเตอร์จะมีอยู่ด้วยกัน 2 ส่วน คือ ซีพียู (CPU: Central Processing Unit) และหน่วยความจำซีพียูเป็นส่วนที่ใช้ควบคุมการทำงานของระบบ ตามโปรแกรมที่เรากำหนดให้มีความสามารถในการตัดสินใจได้ดีเยี่ยม ส่วนที่หน่วยความจำเป็นส่วนสำหรับใช้เก็บโปรแกรมหรือใช้เก็บข้อมูลในระหว่างการทำงานของซีพียู ซึ่งนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากในระบบ

ซีพียู ถูกทำเป็นไอซีได้ในเวลาอันรวดเร็วและไม่ยากลำบากนัก แต่หน่วยความจำซึ่งภายในต้องการจำนวนทรานซิสเตอร์มากมายยังล่าหลังซีพียู อยู่มาก

หน่วยความจำในระยะแรกจะเป็นแวนแม่เหล็ก (Core Memory) หรือเป็นแบบกระบอกแม่เหล็ก (Magnetic Drum) ซึ่งเป็นอุปกรณ์แม่เหล็กไฟฟ้าและเชิงกลไฟฟ้าทำให้การติดต่อกับซีพียูทำได้ยากและวงจรซับซ้อนมาก การทำหน่วยความจำเป็นไอซีได้ในปัจจุบันจึงเป็นเรื่องที่สำคัญเพราะทำให้วงจรในคอมพิวเตอร์ง่ายลงมาก

ไอซีหน่วยความจำมีข้อดีตรงที่สามารถต่อกับไอซีต่างๆ ได้ทันที มีขนาดเล็กและมีความจุของหน่วยความจำภายในสูง แต่ก็มีข้อเสียตรงที่เมื่อดับไฟที่ป้อนให้ไอซี ข้อมูลที่เก็บอยู่ภายในจะหายไปหมดทันที ความรวดเร็วในการทำงานก็ยังคงช้ากว่าหน่วยความจำแบบวงแหวนแม่เหล็กเล็กน้อย อย่างไรก็ตามจากข้อดีที่กล่าวมาสามารถทำให้ไอซีหน่วยความจำได้รับความนิยมน้อยลงถ้าจะแบ่งชนิดของไอซีหน่วยความจำออกตามคุณสมบัติและการใช้งานแล้วพอจะแบ่งได้ดังนี้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรม (RAM) ย่อมาจาก Random Access Memory เป็นหน่วยความจำชนิดที่สามารถใช้เขียนข้อมูลและอ่านข้อมูลออกมาได้อย่างอิสระ แรมแบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ แบบ Dynamics RAM จะต้องมีการเขียนข้อมูลซ้ำอยู่ตลอดเวลาเพราะข้อมูลภายในเก็บได้ชั่วคราวและแบบ Static RAM ซึ่งไม่จำเป็นต้องเขียนข้อมูลซ้ำ ข้อมูลภายในจะคงค่าอยู่ตลอดเวลาที่ยังมีแหล่งจ่ายไฟอยู่

สำหรับรอม (ROM) ย่อมาจาก Read Only Memory ซึ่งก็คืออ่านได้อย่างเดียว นั่นเอง เมื่อเราเขียนข้อมูลเข้าไปในรอมแล้ว ข้อมูลจะไม่สูญหายแม้เราจะหยุดจ่ายไฟเลี้ยงไอซีก็ตาม ในการใช้งานเราจะอ่านข้อมูลที่เก็บไว้ภายในไมโครคอมพิวเตอร์เก็บรูปแบบตัวอักษรที่จะแสดงบนจอภาพหรือพิมพ์ออกที่เครื่องพิมพ์ รอมมีหลายชนิด แบ่งตามวิธีการเขียนข้อมูลลงในตัวมัน เช่น

- มาสค์รอม (MASK ROM) เป็นรอมชนิดที่เขียนข้อมูลมาให้จากโรงงาน ในส่วนขั้นตอนการผลิตจะทำหน้ากากรวมซึ่งมีอยู่เรียบร้อยแล้วถ่ายลงไปบนไอซี

- พรอม (PROM) ย่อมาจาก Programmable ROM เป็นรอมที่เราสามารถเขียนข้อมูลลงไปได้โดยใช้เครื่องโปรแกรมรอม แต่ในการเขียนข้อมูลจะทำได้เพียงครั้งเดียวจะลบข้อมูลแล้วเขียนใหม่ไม่ได้อีก

- อีพรอม (EPROM: Erasable Programmable ROM) เป็นรอมชนิดที่เราคุ้นเคยกันมากที่สุด เราสามารถเขียนข้อมูลลงไปได้โดยใช้เครื่องโปรแกรมรอมและสามารถลบข้อมูลออกได้โดยการฉายแสงอัลตราไวโอเลตผ่านแว่นกระจกด้านบนของไอซี ทำให้เราสามารถนำอีพรอมตัวเก่ามาใช้ได้อีก ในที่นี้เราจะไม่กล่าวถึงแรมมากนัก แต่จะกล่าวถึงรอมให้มากโดยเฉพาะอีพรอมเพราะว่าในปริญญานิพนธ์นี้เราได้นำเอาอีพรอมมาใช้งานในการเก็บข้อมูล

2.24.1 ROM

ข้อเสียของแรมก็คือ เก็บข้อมูลไม่ได้ถ้าไม่มีไฟเลี้ยงวงจรซึ่งตรงนี้ต่างกับหน่วยความจำแบบวงแหวนแม่เหล็กซึ่งยังสามารถรักษาข้อมูลไว้ได้ ดังนั้น เพื่อให้ไอซีหน่วยความจำสามารถใช้งานในไมโครคอมพิวเตอร์ได้ จึงมีการทำไอซีที่สามารถเก็บข้อมูลได้แม้ว่าไฟจะดับไปแล้วก็ตาม ไอซีหน่วยความจำนั้นก็คือรอมนั่นเอง

(1) MASK ROM

การเก็บข้อมูลในหน่วยความจำนั้น มีข้อมูลหลายชนิดที่จะเป็นข้อมูลคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง เช่น ตัวเลข ชื่อ ที่อยู่ รูปแบบของสัญลักษณ์และตัวอักษร เป็นต้น ข้อมูลเหล่านี้มักจะเขียนเก็บไว้เมื่อนำเอามาใช้ก็อ่านเพียงอย่างเดียวเหมือนกับการอัดเพลงลงบนแผ่นเสียง ข้อมูลที่เป็นเสียงดนตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ผู้ใดเห็นใจขอประโชยณต้นการคำ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะแน่นอน ทางโรงงานจะมีแผ่นเสียงออกมาขายเป็นหมื่นๆ แผ่นที่ให้เพลงเหมือนกันเวลาเราเอามาฟังก็จะเปรียบเหมือนการผ่านข้อมูลอย่างเดียว

ในขั้นตอนการทำไอซีรอมในโรงงานนั้น จะต้องออกแบบหน้ากากสำหรับทำไอซีไว้โดยเฉพาะ โดยการนำเอาข้อมูลที่คงที่เหล่านี้มาออกแบบหน้ากากแล้วผลิตไอซีออกมาเป็นจำนวนมาก ทำให้ได้ไอซีที่ราคาถูกและข้อมูลไม่ผิดพลาดถูกต้องแน่นอน ไอซีรอมพวกนี้เราเรียกว่าเป็นรอมชนิดมาสเตอร์รอม

เนื่องจากข้อมูลภายในคงที่ ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องใช้ฟลิปฟล็อปในการเก็บข้อมูล ข้อมูลที่จะเก็บข้อมูลเป็นเพียงภาวะ "0" หรือ "1" เท่านั้น ส่วนใหญ่มาสเตอร์รอมจะใช้ทรานซิสเตอร์หรือมอสเฟตเพียงหนึ่งตัวแทนข้อมูล 1 บิต ทรานซิสเตอร์ตัวใดไม่มีขาคีมิตเตอร์ก็จะทำให้ข้อมูล "1" ตัวใดที่มีขาคีมิตเตอร์ต่อออกมาถึงวงจรแบบนี้จะอยู่คงทน แม้อุปกรณ์ไฟแหล่งจ่ายไฟก็ไม่สูญหายและสามารถถอดไอซีจากซ็อกเก็ตออกไปเสียบในวงจรอื่นได้โดยง่าย

มาสเตอร์รอมที่มีขายกันค่อนข้างจะแพร่หลาย ได้แก่รอมที่เก็บรูปแบบตัวอักษรที่เราแสดงผลบนจอภาพ เช่น เบอร์ MM4230 NO(NS) รอมเก็บตัวแปลภาษาเบสิก (Basic Interpreter) ของเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

(2) PROM

พร้อมนั้นที่ขาคีมิตเตอร์สามารถทำเป็นอินพุตได้ ทำให้เราสามารถเขียนข้อมูลเข้าไปได้เอง กรรมวิธีในการเขียนข้อมูลจะยุ่งยากและกินเวลามากกว่าแรมปกติต้องใช้เครื่องโปรแกรมพร้อมที่ทำงานเฉพาะสำหรับการเขียนข้อมูลของพร้อมนี้ นอกจากนี้พร้อมยังแบ่งออกเป็นชนิดไบโพลาร์ (Bipolar PROM) ซึ่งภายในจะประกอบด้วยทรานซิสเตอร์ ตำแหน่งใดที่ต้องการให้เก็บข้อมูล "1" ก็ทำลายฟิวส์เสียบบริเวณใดที่ต้องการเก็บข้อมูล "0" ก็ไม่ทำลายฟิวส์บริเวณนั้น ดังนั้นพร้อมชนิดนี้จึงสามารถเขียนข้อมูลลงไปได้เพียงครั้งเดียว

สำหรับพร้อมชนิดโปรแกรมใหม่ได้นั้นเรียกว่าอีพรีออม (EPROM: Erasable PROM) ก็จะสามารถนำมาลบข้อมูลที่โปรแกรมเข้าไปแล้วออกไปได้และสามารถนำเอาโปรแกรมใหม่ได้ หลักการทำงานของพร้อมชนิดนี้ภายในจะเป็นมอสเฟตชนิดพิเศษที่มีขาเกตที่สามารถเก็บกักอิเล็กตรอนได้ การโปรแกรมข้อมูลจึงได้แก่การป้อนแรงดันไฟสูงประมาณ 25 V. ไปที่เกตของมอสเฟตที่ต้องการเก็บข้อมูลเป็น "0" ถ้าตัวใดเก็บข้อมูลได้เป็น "1" ก็ไม่ต้องป้อนแรงดันไฟ มอสเฟตเหล่านี้สามารถเก็บกักอิเล็กตรอนได้ยาวนานมาก แม้จะไม่มีแหล่งจ่ายไฟเลี้ยงวงจรอยู่ ดังนั้นข้อมูลที่เขียนไว้จึงไม่เสียหาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิเล็กทรอนิกส์ที่เก็บกักไว้ในเกตสามารถทำลายได้โดยการกระตุ้นด้วยพลังงานภายนอกเช่น การฉายแสงอัลตราไวโอเล็ตไปที่เกตของมอสเฟต พร้อมชนิดนี้จะมีแผ่นกระจกคลุมอยู่ด้านบนของไอซีซึ่งมีไว้สำหรับให้เราฉายแสงอัลตราไวโอเล็ตเข้าไปในไอซีเพื่อลบข้อมูลที่เก็บบนโปรแกรมไว้ การฉายแสงไม่ควรนานเกินไปปกติจะใช้เวลา 5 ถึง 10 นาที ถ้านานมากจะทำลายพร้อมได้ พร้อมชนิดนี้นิยมใช้กันมากในหมู่ผู้เล่นไมโครคอมพิวเตอร์ ส่วนมากจะนำมาเขียนโปรแกรมที่ตนพัฒนาขึ้นมาเองหรือเขียนข้อมูลรูปแบบอักษรภาษาไทยที่ตนออกแบบเองเป็นต้น บริษัทผู้ผลิตไอซีก็ผลิตอีพรีมออกมาจำหน่ายกันมากหลายเบอร์ โดยเฉพาะบริษัทอินเทล (Intel) และบริษัทในประเทศญี่ปุ่น ในปัจจุบันเทคโนโลยีของการผลิตอีพรีมพัฒนาไปมากสามารถผลิตอีพรีมขนาดใหญ่ (32K x 8 บิต) ได้และบริษัทผู้ผลิตสามารถตกลงมาตรฐานของอีพรีมและแรมให้มีขาแอดเดรสและข้อมูลตรงกัน บางกรณีสามารถเทียบแทนกันได้และขาอีพรีมขนาดต่างๆ ก็มีมาตรฐานของขาอันเดียวกัน ตารางที่ 2.1 แสดงอีพรีมเบอร์ต่างๆ ที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน

ตารางที่ 2.1 EPROM เบอร์ต่างๆ ที่ใช้งานกันมาก

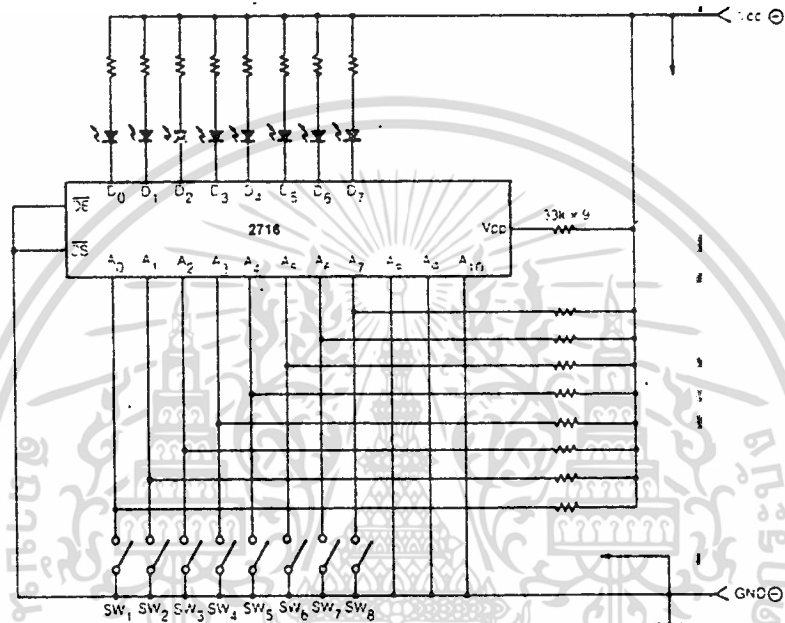
เบอร์ EPROM (อินเทล)	ขนาด	จำนวนขา	ขาตรงกับSTATIC RAMเบอร์ (ฮิตาชิ)
2716	2K x 8	24	6116
2732	4K x 8	24	
2764	8K x 8	28	6264
27128	16K x 8	28	
27256	32K x 8	28	
27512	64K x 8	28	

นอกจากอีพรีมชนิดที่ลบโปรแกรมด้วยแสงแล้ว ยังมีอีพรีมที่สามารถลบข้อมูลโดยวิธีการทางไฟฟ้าด้วยอีพรีมชนิดนี้เรียกว่าอีอีพรีม (EEPROM:Electrical Erasable PROM) เป็นการแก้ไขของอีพรีมที่ต้องลบด้วยแสงซึ่งต้องถอดอีพรีมออกจากวงจรก่อน แล้วนำมาฉายแสงทำให้เสียเวลามากถ้าลบด้วยวิธีการทางไฟฟ้าจะได้ไม่ต้องถอดอีพรีมออกจากวงจรเลย อีพรีมยังไม่ค่อยนิยมใช้กันแพร่หลายเพราะราคายังแพงอยู่ เบอร์ที่มีผลิตขายกันในขณะนี้ ได้แก่ เบอร์

2816, 2816A เป็นอีอีพรีมขนาด 2K x 8 บิต ซึ่งมีขาเหมือนกับอีพรีมเบอร์ 2716
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.25 การอ่านข้อมูลจาก EPROM

เราสามารถหาอีพริอัมที่โปรแกรมเรียบร้อยแล้วนำมาทดลองต่อวงจรง่ายๆ เพื่อลองอ่านข้อมูลภายในของมันดู ให้ต่อวงจรตามในรูปที่ 2.41

รูปที่ 2.41 วงจรการทดลองอ่านข้อมูลจาก EPROM

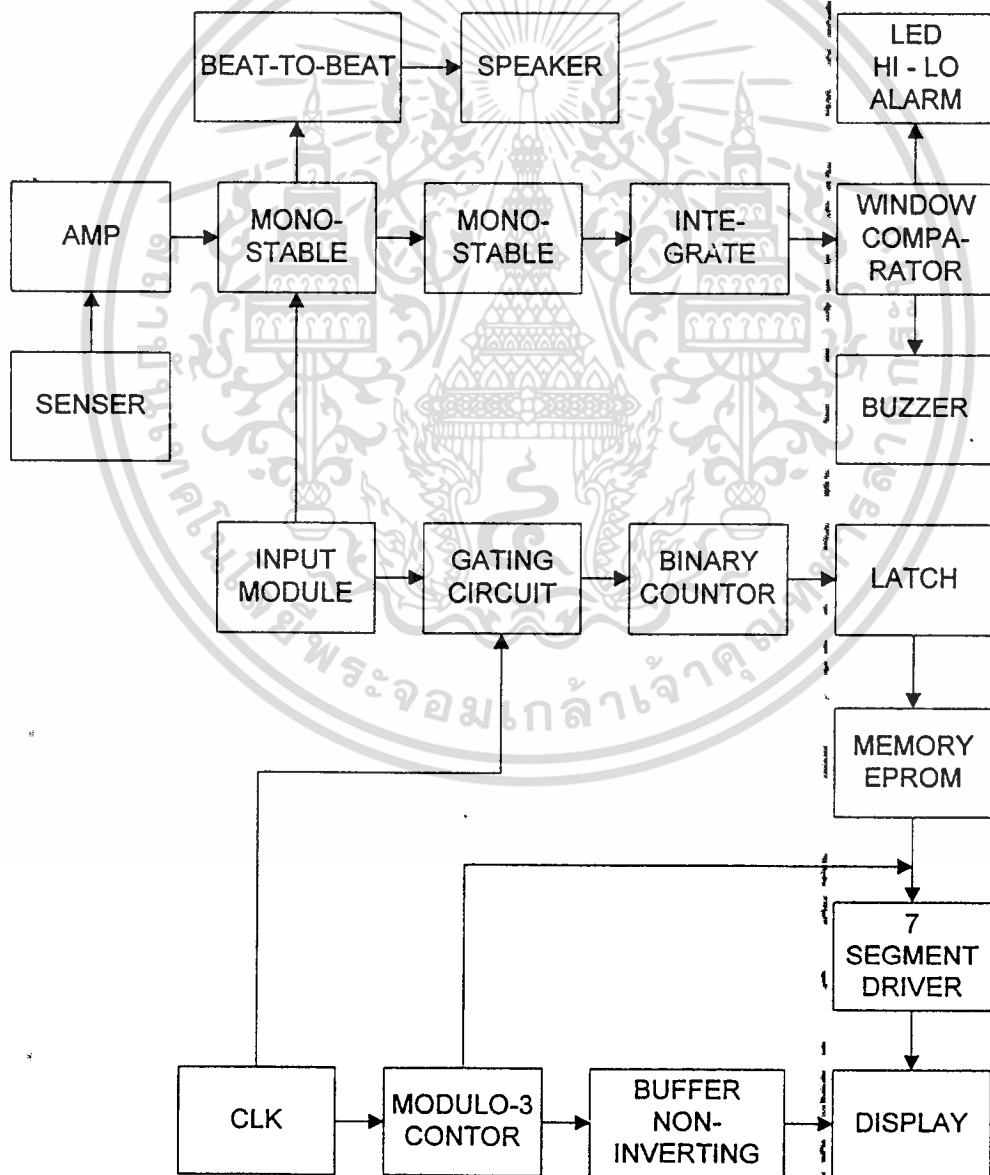
เพื่อให้อ่านข้อมูลได้มากขึ้นเราสามารถต่อดิฟฟิวซ์แบบ 4P ที่ขาแอกเดรสสองตัว เพื่อให้สามารถป้อนแอกเดรสไปที่ขา A₀ ถึง A₇ ได้ ทำให้เราสามารถอ่านข้อมูลจากกลุ่มหน่วยความจำภายในได้ 256 กลุ่ม ขาแอกเดรสอื่นที่เหลือให้ต่อลง GND หรือ V_{CC} ก็ได้ แล้วแต่เราจะเลือกอ่านข้อมูลในส่วนไหนของอีพริอัม ถ้าเป็น 0 แสดงว่าเราอ่านข้อมูลจากแอกเดรส 000 0000 00000 ถึง 00 1111 1111 ส่วนทางด้านขา D₀ ถึง D₇ ซึ่งเป็นขาข้อมูลนั้นให้ต่อแอลอีดีจำนวน 8 ตัว เพื่อแสดงข้อมูลที่อ่านออกมาได้จากหน่วยความจำภายในอีพริอัมไม่สามารถรับกระแสได้มาก ดังนั้นควรใช้แอลอีดีตัวเล็กที่สุดที่ใช้กระแสเพียง 2-3 มิลลิแอมป์ก็คิดสว่างในการต่อแอลอีดี ลักษณะนี้เป็นการป้อนกระแสไหลเข้าไปในไอซี ดังนั้น ถ้าข้อมูลเป็น “0” แอลอีดีจะสว่างและถ้าข้อมูลเป็น “1” แอลอีดีจะดับ ทางด้านขา OE และ CS ให้ต่อลงกราวด์เพื่อให้อีพริอัมทำงานจ่ายข้อมูลออกมาตลอดเวลา ในการอ่านข้อมูลสามารถทำได้โดยการกำหนดสวิตช์ SW₁ ถึง SW₈ ไปยังแอกเดรสที่ต้องการอ่านข้อมูลจากนั้นแอลอีดี 1 ถึง แอลอีดี 8 จะแสดงข้อมูลที่อ่านได้ต่อไป

บทที่ 3

การออกแบบและสร้าง

3.1 บทนำ

ในการออกแบบเครื่องวัดอัตราการเต้นของชีพจรแบบดิจิทัลนั้น เราจะสามารถเขียนเป็นบล็อกไดอะแกรมได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รูปที่ 3.1 บล็อกไดอะแกรมของเครื่องวัดอัตราการเต้นของชีพจรแบบดิจิทัล
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อผู้อื่น และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 หลักการทำงานของเครื่องวัดอัตราการเต้นของชีพจรแบบดิจิตอล

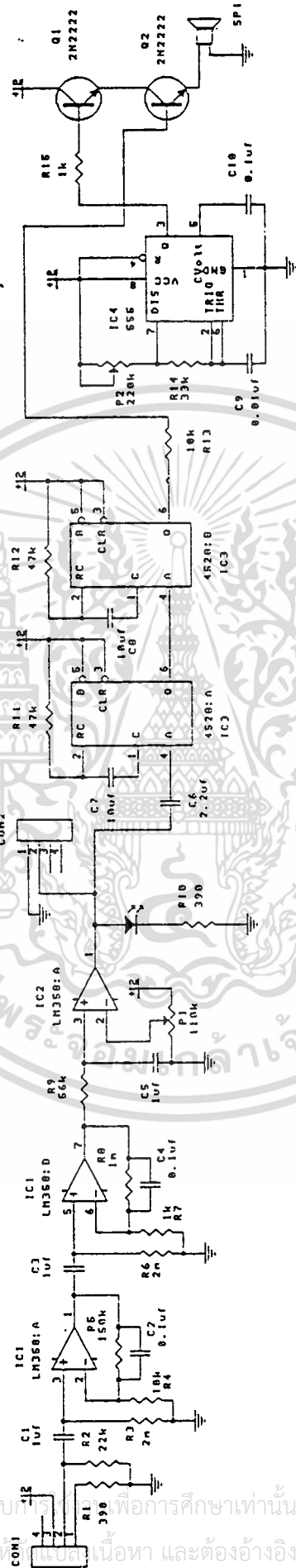
จากบล็อกไดอะแกรมที่ 3.1 เมื่อเครื่องทำงานตัวเซ็นเซอร์ (Sensor) ซึ่งจะประกอบไปด้วยโฟโตทรานซิสเตอร์ (Photo Transistor) และไดโอดอินฟราเรด (Infared Diode) คอยตรวจจับเม็ดเลือดที่ถูกบีบอัดมาตามเส้นเลือดตามจังหวะการบีบตัวของหัวใจ ตัวเซ็นเซอร์นี้จะทำหน้าที่เปลี่ยนจังหวะการเต้นของชีพจรให้เป็นสัญญาณพัลส์ ซึ่งระดับของแรงดันสัญญาณที่ได้จะมีขนาดเล็กมาก จึงต้องทำการขยายสัญญาณนั้นก่อน โดยการผ่านวงจรขยายสัญญาณพร้อมกับการกรองช่วงความถี่ที่ต้องการไม่เกิน 5 Hz ผ่านมายังวงจรถอดพาราดอร์ (Comparator) เปรียบเทียบระดับสัญญาณให้ได้รูปสัญญาณออกมาเป็นรูปคลื่นสี่เหลี่ยม (Square Wave) จากนั้นจึงส่งเข้าไปยัง ไอซี 4528 ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นโมโนสเตเบิล (Monostable) สร้างสัญญาณรูปคลื่นสี่เหลี่ยมที่มีความกว้าง (Duration) ขนาด 235 msec จากวงจรถอดพาราดอร์ส่วนหนึ่งจะส่งให้วงจร Beat-to-Beat ทำงานตามจังหวะการเต้นของชีพจรและจะแสดงผลในรูปแบบของแสงโดยแอลอีดีและเสียงโดยลำโพง

ส่วนของ HI-LO Alarm ไอซี 4528 ซึ่งเป็นโมโนสเตเบิลจะเอาเอาท์พุทของไอซี 4528 ภายหลังวงจรถอดพาราดอร์มาทริกเพื่อให้ทำงานผลิตพัลส์ซึ่งมีความกว้างขนาด 137 msec และส่งต่อไปยังวงจรถอดความถี่ต่ำ (Low Pass Filter) เพื่อให้เป็นไฟกระแสดตรงโดยการเปลี่ยนค่าแรงดันตามความถี่ที่เปลี่ยนแปลงและส่งต่อไปยังวงจรวินโดว์คอมพาราดอร์ (Window Comparator) เพื่อทำการเปรียบเทียบกับค่า HI-LO Alarm ที่ได้กำหนดไว้จากตัวเลือก (Selector) ซึ่งจะประกอบด้วยตัวต้านทานที่ต่อในลักษณะแบ่งแรงดันเพื่อตั้งค่าความต้านทานที่ต้องการและจะมีสัญญาณเตือนเมื่ออัตราการเต้นของชีพจรมีค่าต่ำหรือสูงเกินกว่าค่าที่ตั้งไว้ โดยจะแสดงผลในรูปแบบของแสงด้วยแอลอีดีและเสียงด้วยลำโพง

ส่วนวงจร Counter and display ใช้ไอซี 4520 ทำหน้าที่ควบคุมวงจรสแกนและส่งสัญญาณที่ได้ไปควบคุมเกท เมื่อเกททำงานจะมีสัญญาณนาฬิกา (Clock) ผ่านต่อไปยังไอซี 4040 (12 Stage Binary Counter) ซึ่งทำหน้าที่นับ ส่งต่อไปยังไอซี 7475 ซึ่งจะทำการแลทช์ (Latch) สัญญาณที่นับได้แล้วนำไปเลือกแอดเดรสชี้ค่าตัวเลขซึ่งโปรแกรมไว้ในอีพรีอม (Eprom) ออกมาแสดงผล โดยตัวแสดงผล (Display) ใช้ 7-เซกเมนต์ (7-Segment) ขนาดใหญ่ 1 ตัวต่อ 1 หลัก ซึ่งในวงจรจะมีอยู่ 3 หลัก ในการแสดงผลจึงต้องมีวงจรขับ (Driver) ที่เหมาะสมซึ่งเราใช้ทรานซิสเตอร์เป็นตัวขับ 7-เซกเมนต์ โดยมีวงจรสแกนความถี่ในแต่ละหลักให้แสดงผลตลอดเวลา

3.3 การทำงานของวงจร Pulse Rate

เอกสารนี้เป็นในส่วนของเซ็นเซอร์ใช้ตัวส่งแสงเป็นไดโอดแบบอินฟราเรดเบอร์ MLED71 ซึ่งจะมีช่วงการค่าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.2 3.2 kHz Pulse Rate

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำไปเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความยาวคลื่นเท่ากับ 940 nm ต่ออนุกรมกัน 2 ตัวเพื่อเพิ่มมุมในการส่งและเป็นการเพิ่มความแรงในการส่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีตัวต้านทานที่ค่า 330 Ω ต่อเป็นตัวทำหน้าที่จำกัดกระแสให้มีกระแสได้ไม่เกิน (IF) 50 mA เมื่อแสงอินฟราเรดทะลุผ่านนิ้วมือมายังตัวรับซึ่งเป็นโฟโตทรานซิสเตอร์ที่สามารถรับความยาวคลื่นได้ในช่วง 940 nm (MRD711) โดยภายในจะประกอบด้วยทรานซิสเตอร์ 2 ตัวต่อในลักษณะคาร์ลิงตัน (Darlington) เพื่อเป็นการเพิ่มความแรงของสัญญาณที่รับมาจากการเซ็นเซอร์ ปกติในสถานะที่ยังไม่มีการใช้งานแสงที่ส่งไปยังขาเบส (Base) ของโฟโตทรานซิสเตอร์จะส่องได้เต็มที่ทำให้เอาท์พุทที่ได้อยู่ในสถานะ Hi แต่เมื่อที่มีการต่อใช้งานโดยใช้นิ้วปิดกันแสงก็จะมีผลเปลี่ยนแปลงความเข้มของแสงที่ส่งไปยังขาเบสทำให้ได้พัลส์เล็กๆ ออกมาที่ขาอีมิเตอร์ (Emitter) ของทรานซิสเตอร์จึงต้องทำการขยายสัญญาณให้มีขนาดเหมาะสมที่สุด โดยผ่านวงจรขยายชุดแรกโดยใช้ไอซี LM358 ซึ่งจะมีค่าอัตราการขยาย (Gain) เท่ากับ 15 เท่า โดยค่า

$$\begin{aligned} \text{Gain} &= - (R_f/R_i), R_f= 150 \text{ K}\Omega, R_i= 10 \text{ K}\Omega \\ &= 15 \text{ เท่า} \end{aligned}$$

นอกจากนี้ยังมีการต่อตัวเก็บประจุ (Capacitor) ที่มีค่าเท่ากับ 0.1 μF คร่อมเพื่อทำหน้าที่ป้อนกลับ (Feedback) ในส่วนของความถี่สูงหรือความถี่รบกวนให้มีความไม่แรงลดน้อยลง จากนั้นทำการขยายความแรงของสัญญาณที่ได้จากการเซ็นเซอร์อีกชั้นหนึ่งโดยส่วนนี้จะทำการขยายสัญญาณให้มีความแรงมากขึ้นซึ่งมีอัตราการขยายเท่ากับ 1,000 เท่า โดยค่า

$$\begin{aligned} \text{Gain} &= - (R_f/R_i), R_f= 1 \text{ M}\Omega, R_i= 1 \text{ K}\Omega \\ &= 1,000 \text{ เท่า} \end{aligned}$$

สัญญาณเอาท์พุทที่ได้มาจากการขยายจะผ่านชุด R-C ซึ่งทำหน้าที่กรองความถี่ต่ำที่มีค่าของ $F_c = 4.8 \text{ Hz}$ (ในสถานะปกติการเดินของซีพจรจะมีอัตราการเดินโดยเฉลี่ย 72 ครั้งต่อวินาที หรือมีค่าความถี่เท่ากับ 1.2 Hz)

$$\begin{aligned} F_c &= 1/2\pi RC, R= 33 \text{ K}\Omega, C= 1 \mu\text{F} \\ &= 4.8 \text{ Hz} \end{aligned}$$

จากนั้นจะนำสัญญาณผ่านมายังวงจรคอมพาราเตอร์ (ไอซี 358) ทำหน้าที่จัดรูปสัญญาณให้เป็นสัญญาณรูปสี่เหลี่ยมโดยการกำหนดค่าแรงดันเปรียบเทียบเอาไว้ที่ขาอินเวอร์ตตั้งให้มีค่าเท่ากับ 3.80 V โดยทั้งนี้ค่าความถี่ที่ได้จะสัมพันธ์กันกับอัตราการเดินซีพจรของแต่ละราย เอาท์พุทที่ได้จะถูกนำมาทริกให้กับไอซี 4528 ซึ่งทำหน้าที่เป็นโมโนสเตเบิลมัลติไวเบเรเตอร์ ทำหน้าที่สร้าง

สัญญาณพัลส์รูปสี่เหลี่ยมที่มีความกว้างขนาด 235 msec และเอาท์พุทที่ได้จะถูกส่งต่อไปยังวงจร Hi-Lo Alarm ต่อไป

3.4 การทำงานของวงจรเตือน (Alarm)

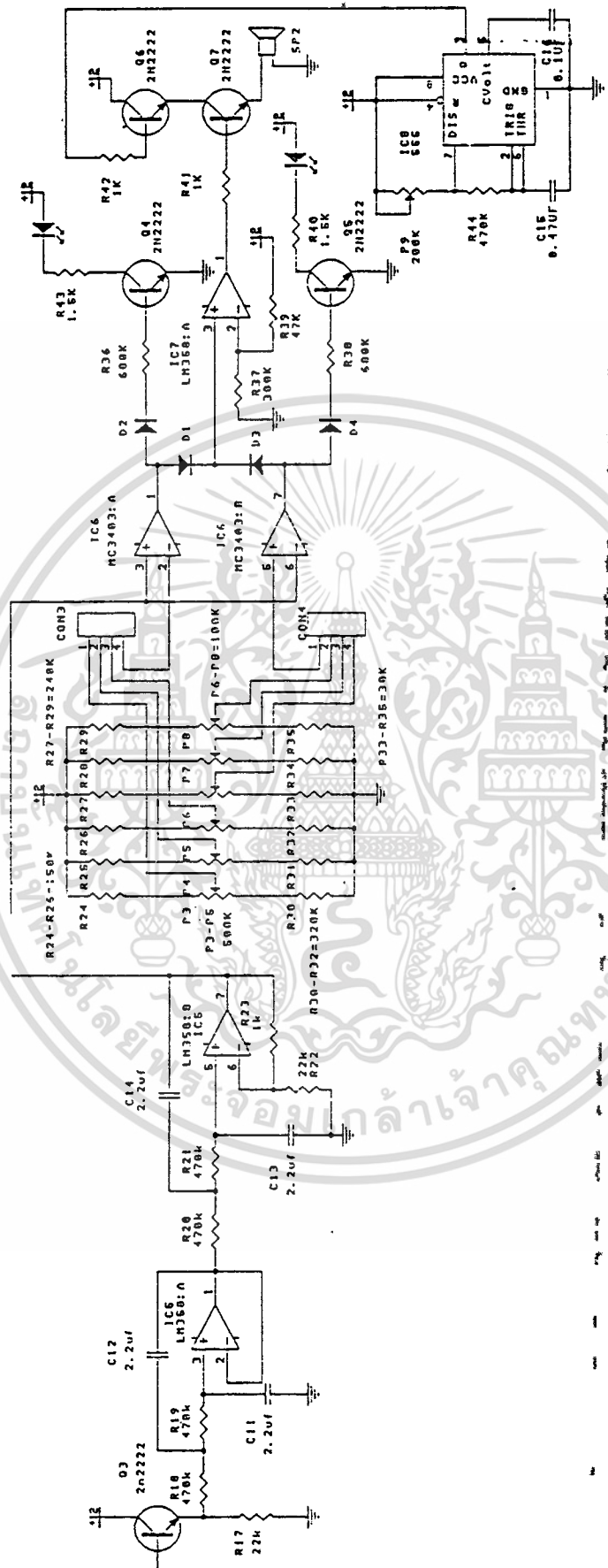
ส่วนของการปลุกเตือนนี้จะมีการเตือนที่ระดับสูงกว่าและระดับต่ำกว่าที่กำหนด ซึ่งจะมีการเตือนเป็นสัญญาณเสียงและแสง โดยใช้สัญญาณเอาท์พุทที่ได้จากไอซี 4528 มากระตุ้นให้ตัวผลิตพัลส์ (Pulse Generator) ซึ่งเป็นโมโนสเตเบิลมัลติไวเบเรเตอร์ กำเนิดพัลส์ที่มีความกว้างขนาด 235 msec ออกมาเพื่อที่จะนำพัลส์ที่ได้ไปทำเป็นค่าเฉลี่ยไฟกระแสตรงซึ่งทำได้โดยวงจรอินทิเกรต (Integrate) ค่าเฉลี่ยที่ได้จะนำมาเปรียบเทียบกับแรงดันอ้างอิงในส่วนของ Rate Control ทำให้เกิดเอาท์พุทอยู่ในรูปของลอจิก (Logic) ซึ่งทำงานตามการเปรียบเทียบของวงจรคอมพารเตอรส์ให้มีเอาท์พุทออกมาเป็น Hi นำไปขับแอลอีดีและลำโพงต่อไป

ในส่วนของวงจรเตือนนั้น ก่อนจะมีการเตือนโดยวงจรคอมพารเตอรส์ซึ่งใช้ไอซี 3403 ที่เป็นออปแอมป์ (Op-Amp) บรรจุ 4 ตัวภายในไอซีตัวเดียวกันนำเอาออปแอมป์ a และ b มาต่อเป็นวินโดว์คอมพารเตอรส์ ที่มีระดับในสถานะปกติของอัตราการควบคุม (Rate Limit Control) เป็น 'Lo' ไอซีออปแอมป์ a , b จะเป็น 'Hi' หรือ 'Lo' ก็เนื่องจากระดับแรงดันจากวงจรรองความถี่ต่ำหรือสูงเกินกว่าระดับที่ตั้งเอาไว้ของอัตราการควบคุมที่เอาท์พุทของไอซีออปแอมป์ a , b ก็จะมีค่า Hi และไปไบอัสให้ทรานซิสเตอร์ Q4 หรือ Q5 ทำงาน แอลอีดีที่แสดงสถานะ HI,LO ก็จะสว่างเป็นการแสดงสถานะเตือนพร้อมๆ กับลำโพงจะกำเนิดเสียงออกมาด้วย

ส่วนของการกำหนดค่าระดับแรงดัน Hi-Lo Alarm จะทำการแบ่งแรงดันตามที่ปรับตั้งไว้คือ 40, 50, 60, 100, 120, 150 ครั้ง/นาที แล้วแต่การเลือกของเราโดยการใช้ Selector เป็นตัวเลือกแรงดันนำมาเปรียบเทียบกับแรงดันที่ได้จากเอาท์พุทของวงจรวินโดว์คอมพารเตอรส์ ในการเตือนที่ระดับต่ำและระดับสูง ซึ่งตัวเลือกจะตั้งค่าเป็นแรงดันอยู่ในช่วงตั้งแต่ 2.30 V ถึง 7.00 V

3.4.1 การปรับตั้งค่า Hi-Lo Alarm

การปรับตั้งค่า Hi-Lo Alarm ทำได้โดยการปรับตั้งตัวที่กำหนดคือ Hi Alarm ที่ 100, 120, 150 ครั้ง/นาที และ Lo Alarm ที่ 40, 50, 60 ครั้งต่อนาที

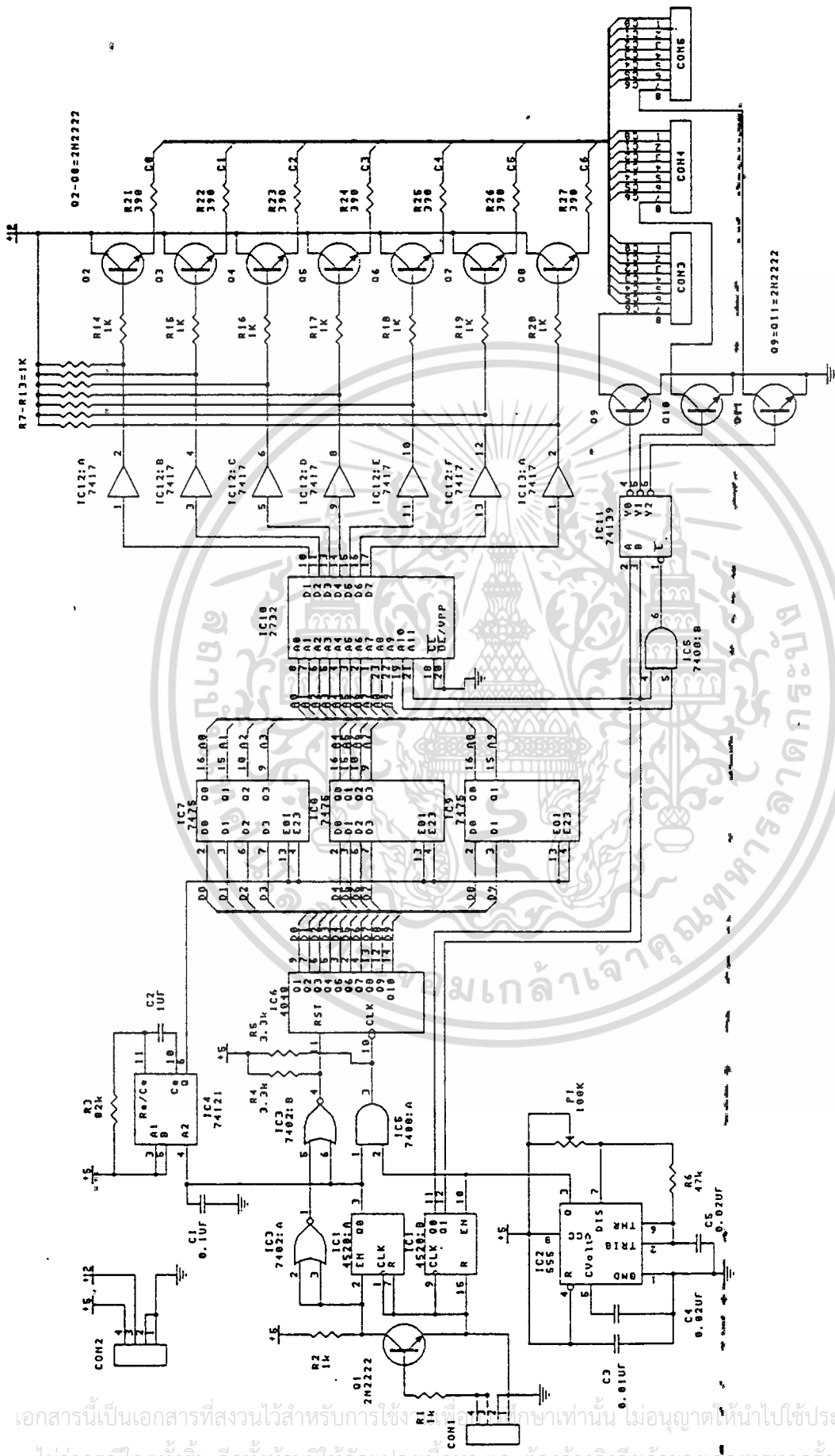
รูปที่ 8.8 วงจรเตือน (ALARM)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเดินทางของชีพจรกับค่าเฉลี่ย

PULSE RATE	FREQUENCY	VOLTAGE
40	0.67	2.30
50	0.83	2.70
60	1.00	3.20
70	1.17	3.60
80	1.34	4.00
90	1.50	4.50
100	1.67	4.90
110	1.84	5.40
120	2.00	5.80
130	2.17	6.20
140	2.34	6.60
150	2.50	7.00
160	2.67	7.40
170	2.84	8.00
180	3.00	8.40
190	3.17	8.40
200	3.34	8.40
210	3.50	8.40
220	3.67	8.40
230	3.84	8.40
250	4.17	8.40
260	4.34	8.40
270	4.50	8.40
280	4.67	8.40
290	4.83	8.40
300	5.00	8.40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

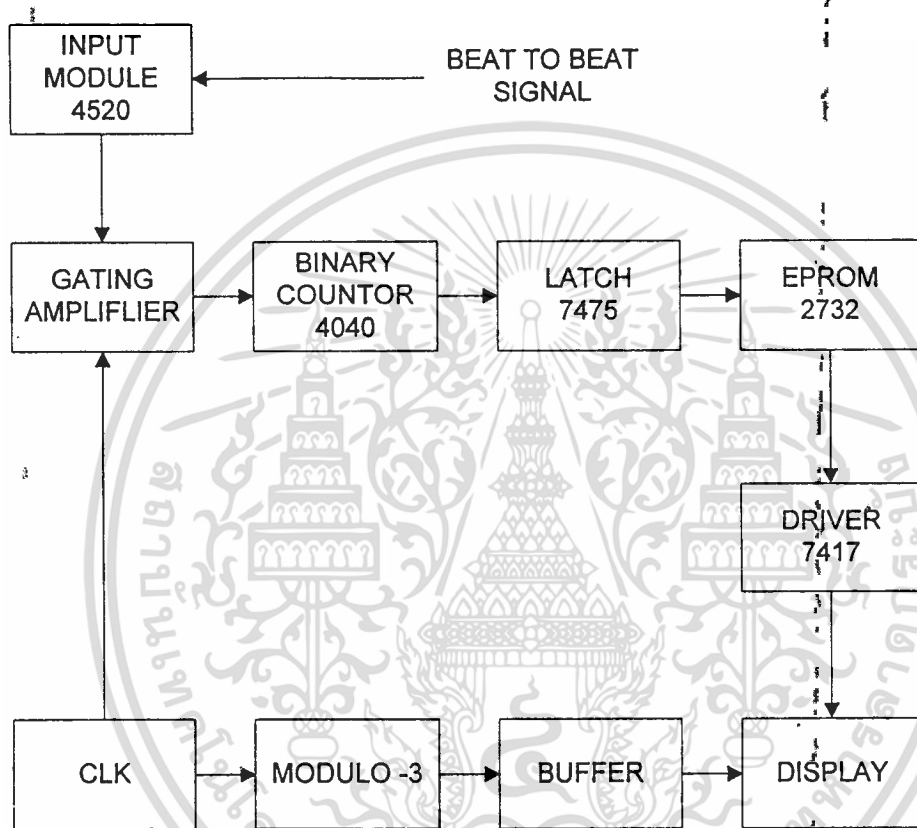

รูปที่ 3.4 วงจร Counter และ Display

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 การทำงานของวงจร Counter และ Display

เครื่องนี้สามารถวัดอัตราการเต้นของชีพจรได้ในช่วง 40-300 ครั้ง/นาที ซึ่งสามารถเขียนเป็นบล็อกไดอะแกรมได้ดังนี้

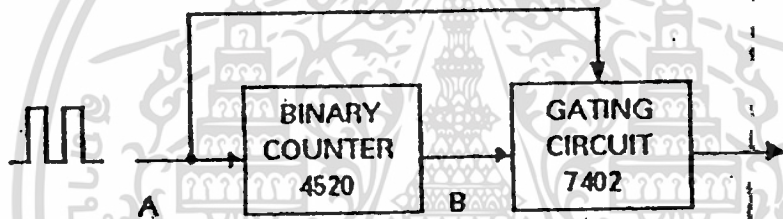

รูปที่ 3.5 บล็อกไดอะแกรมของภาค Counter and Display

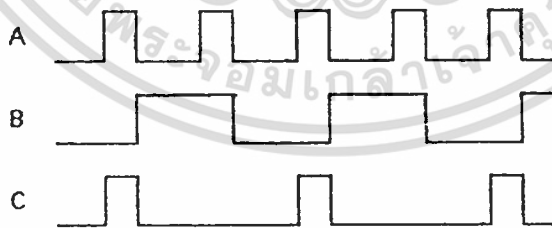
จากรูปที่ 3.5 แสดงบล็อกไดอะแกรม Counter and Display ซึ่งสัญญาณที่นำมาเข้าอินพุต Module นี้ได้จากการนำเอา Pulse Rate Signal มาทำการทริกวงจร Module ทำการสร้างสัญญาณพัลส์ที่มีค่าช่วงเวลาคือระยะเวลาการเต้นของหัวใจซึ่งเอาท์พุทที่ได้ จะเป็นตัวกำหนดช่วงเวลาเปิดปิดเกตนำมาเข้าเป็นอินพุตให้วงจร Gating Circuit และอินพุตของ Gating Circuit อีกส่วนหนึ่งจะได้มาจากวงจรถ่าย CLK ซึ่งใช้ไอซีเบอร์ 555 ทำการผลิตพัลส์ที่มีความถี่เท่ากับ 682 Hz ออกมาหลังจากสัญญาณผ่านเข้าที่ Gating Circuit แล้ว เอาท์พุทที่ได้จะออกมาเป็นจำนวนเท่ากับ N ของ CLK ซึ่งจะเป็นสัดส่วนต่อการเต้นของหัวใจ 1 ครั้ง พัลส์ที่ได้จะถูกส่งไปนับที่ไอซี 4040 ซึ่งเป็นไอซี 12 State Binary Counter ทำหน้าที่เป็นตัวชี้ตำแหน่งของข้อมูลในแต่ละหลักขณะที่ทำการนับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จนเมื่อครบเวลา T ตัวเลขที่นับได้แล้วจะถูกแลทซ์โดยวงจรแลทซ์เพื่อส่งมาเป็นอินพุตให้อีพริอมเบอร์ 2732 ที่มีข้อมูลโปรแกรมเก็บไว้ในหน่วยความจำโดยมีการคำนวณจาก N ครั้งในช่วงคาบเวลา T ครั้ง/นาที่ ซึ่งข้อมูลที่เก็บในอีพริอมได้มาจากการแปลงหรือการถอดรหัสของ 7-เซ็กเมนต์จากชนิดคอมมอนแคโทด ตำแหน่งที่ถูกชี้ค่าจะถูกนำไปแสดงผลโดยเป็นตัวเลขหลักร้อย หลักสิบ และหลักหน่วย ของจำนวนที่แสดงอัตราการเดินของหัวใจเป็นครั้งต่อนาทีและนอกจากนี้ยังมีวงจร Modulo-3 Counter ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวสแกนสัญญาณโดยพัลส์ของ CLK ให้เป็นส่วนของ Demultiplexing Process ทางเอาต์พุตของอีพริอมจะส่งผ่านทรานซิสเตอร์ก่อนเพราะที่เอาต์พุตของอีพริอมนั้นมีกระแสที่ใช้ขับ 7-เซ็กเมนต์ ไม่เพียงพอจึงจำเป็นต้องใช้ทรานซิสเตอร์มาต่อขับกระแสให้กับ 7-เซ็กเมนต์

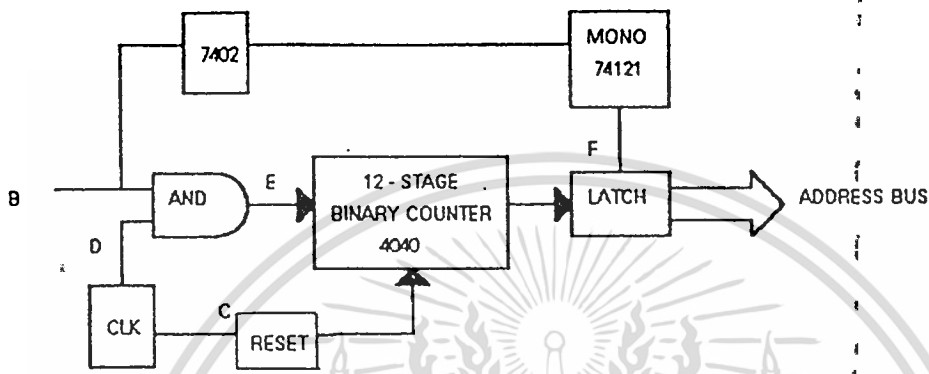
รูปที่ 3.6 บล็อกไดอะแกรมของ Input Module

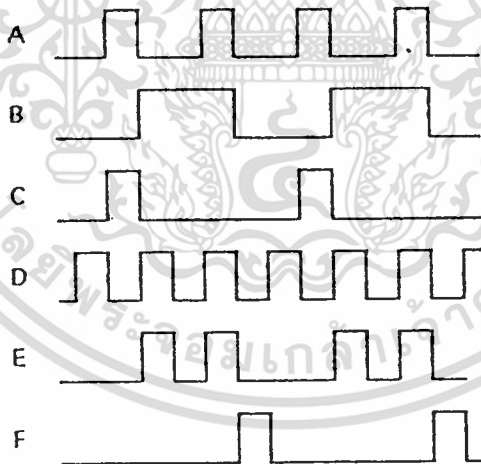
รูปที่ 3.7 สัญญาณเปรียบเทียบตามจุดต่างๆ Binary Counter

จากรูปที่ 3.6 เป็นบล็อกไดอะแกรมของ Input Counter ซึ่งจะประกอบไปด้วย Binary Counter (Toggle) และ Gating Circuit โดยพัลส์ที่จุด A จะสอดคล้องกับอัตราการเดินของชีพจรที่นำมาเป็นอินพุตของ Binary Counter 4520 เพื่อทำการหารสัญญาณพัลส์ซึ่งได้เอาต์พุตเป็นดังรูป B จากรูปที่ 3.7 ซึ่งเป็นสัญญาณพัลส์ที่มีช่วงระยะห่าง T รูปในลักษณะเช่นนี้สามารถวัดเวลา T เมื่อกำหนดค่าหนึ่งส่วนนอกหนึ่งส่วนในเพื่อใช้ในการทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำมาใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ระหว่าง Heat Rate พัลส์ A โดยอีกส่วนหนึ่งจะป้อนไปยังอินพุทของ Gating Circuit เช่นเดียวกับ พัลส์ B เพื่อสร้างเป็นสัญญาณ C โดยใช้ไอซี 7402 เป็นไอซี NOR Gate เพื่อให้รีเซ็ตส่วนของ Binary Counter 4040

รูปที่ 3.8 บล็อกไดอะแกรมของ Clock binary counter and latch

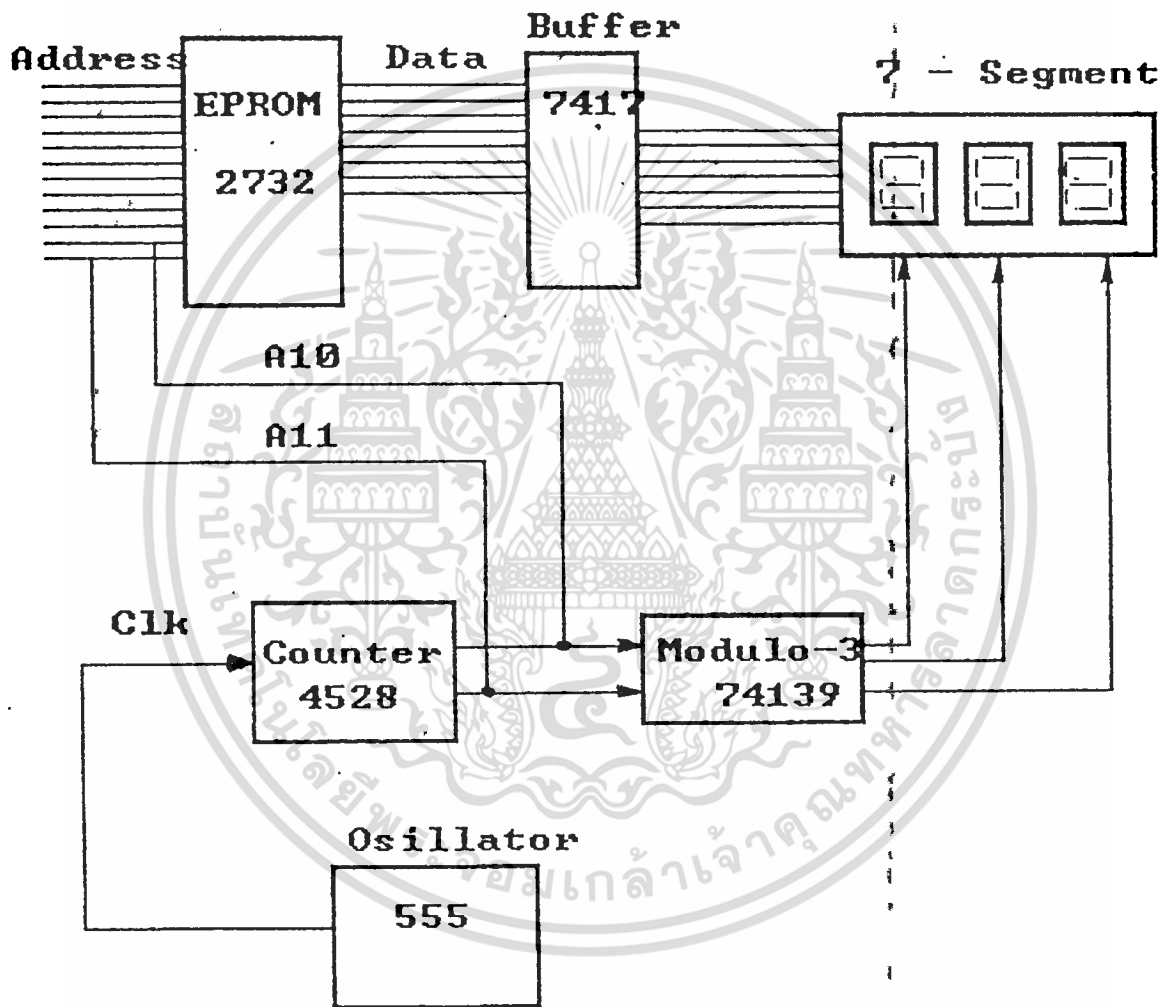

รูปที่ 3.9 สัญญาณเปรียบเทียบตามจุดต่างๆ Binary counter and latch

จากรูปที่ 3.9 สัญญาณ CLK ที่เป็น free running คือสัญญาณ D จะถูกนำมา And กับ สัญญาณ B ซึ่งใช้ IC 7408 เป็น And Gate ทำให้ได้เอาท์พุทออกมาเป็นพัลส์รูป E ซึ่งเป็นช่วง ความถี่ที่มีระยะห่าง T และจะได้สัดส่วนกับสัญญาณการเดินของซีพจร พัลส์ที่ได้จะถูกส่งเข้าไป ไอซี 4040 ซึ่งเป็นไอซี 12 State Binary Counter ทำการนับสัญญาณอินพุทและจะถูกรีเซ็ตโดย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัญญาณ C ส่วนเอาต์พุตของไอซี 4040 จะป้อนให้กับไอซีแลตซ์ (IC 7475) โดยมีสัญญาณ F ซึ่งสร้างโดย Monostable (74121) มาทำการรีเซ็ตทุกครั้งหลังจากแลตซ์ตัวเลขค่านับแล้ว

3.6 Eprom Modulo -3 Counter and Display

รูปที่ 8.10 บล็อกโคะแกรมของ Eprom Modulo-3 Counter and Display

เอาต์พุตของไอซี 7475 ที่ทำการแลตซ์แล้วนั้นจะนำไปเป็นอินพุตแอดเดรส (A0-A9) ของอีพรอม ที่ใช้เป็นขนาด 4 Bit, 8 Bit จะทำการเปลี่ยนแปลงคาบเวลาให้เป็นความถี่ในครั้ง/นาทีและใช้บัฟเฟอร์ในการถอดรหัสให้แสดงเป็นผลของจำนวนการเดินเป็นครั้ง/นาที ซึ่งจะมี 7-เซ็กเมนต์จำนวน 3 หลัก ใช้เป็นตัวแสดงการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การรวบรวมโปรแกรมจะทำแพทเทิร์น (Pattern) โดยหลักร้อยเก็บลงในแอดเดรส ตั้งแต่ 0-1023 (000-3FF) หลักสิบเก็บในแอดเดรสตั้งแต่ 1024-2047 (400-7FF) และหลักหน่วยเก็บในแอดเดรส ตั้งแต่ 2048-3071 (800-BFF) ส่วนแอดเดรสที่เหลือไม่ได้ใช้งาน

Modulo-3 Counter 74139 จะมีหน้าที่สแกนความถี่ที่เหมาะสมซึ่งแอลอีดี 7-เซ็กเมนต์ จะติดไม่พร้อมกันแต่เมื่อมีการสแกนที่เร็วมากจึงเห็นเสมือนติดตลอดเวลา

3.7 Modulo-3 Counter 74139

ถ้า A10,A11 = 00 ตัวเลขของหลักร้อยของอัตราการเดินของซีพจรจะปรากฏ

ถ้า A10,A11 = 10 ตัวเลขหลักสิบจะปรากฏ

ถ้า A10,A11 = 01 ตัวเลขของหลักหน่วยจะปรากฏ

ลำดับดังกล่าวนี้จะปรากฏที่เอาต์พุตของหน่วยความจำในรูปแบบของ 7-เซ็กเมนต์ โดยเกิดขึ้นซ้ำๆ กันอย่างต่อเนื่องและให้ความถี่สูงอย่างเพียงพอ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาความไม่สว่างของแอลอีดี 7-เซ็กเมนต์ ซึ่งทำงานตามหน่วยความจำของ Modulo-3 Counter จึงต้องมีตัวไบอัสให้กับทรานซิสเตอร์ชนิด NPN เพื่อให้แอลอีดี 7-เซ็กเมนต์ทำงาน

3.8 การหาความถี่ของ CLK

ความถี่ของ CLK นั้นขึ้นอยู่กับคาบเวลา T ที่วัดได้กับอัตราการเดินของซีพจรและขนาดของหน่วยความจำในอีพ롬โดยที่

$$CLK = T_{mapMax} \times E_{prom} \text{ Memory}$$

เมื่ออัตราการเดินของซีพจรเพิ่มมากขึ้น คาบเวลา T กับปริมาณพัลส์ของ CLK จะน้อยลง การนับไม่ว่าจะนับที่ค่าเท่าไรของปริมาณ CLK ในค่าเวลา T จะแสดงด้วยแอดเดรสหนึ่งเท่านั้น ซึ่งจะแทนด้วยตัวเลข 3 หลักของอีพ롬 (2732) ขนาด 4K ,8 Bit โดยที่

หลักร้อยจะมี แอดเดรสที่ 0000-1023 หรือ 000-3FF มีค่า 1K

หลักสิบจะมี แอดเดรสที่ 1024-2047 หรือ 400-7FF มีค่า 1K

หลักหน่วยจะมี แอดเดรสที่ 2048-3071 หรือ 800-BFF มีค่า 1K

พื้นที่เหลือ แอดเดรสที่ 3072-4095 หรือ C00-BFF มีค่า 1K

เอกสารนี้เมื่ออัตราการเดินของซีพจร 60 ครั้ง/นาที การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$T = 60/60 = 1 \text{ วินาที}$$

$$\text{ดังนั้น } \text{CLK} \times 1 = 682$$

$$\text{เพราะฉะนั้น } \text{CLK} = 682 \text{ Hz}$$

3.9 การใช้สูตรคำนวณการหาค่าแอดเดรส (Address Location)

$$\text{Address Location} = \text{CLK} \times T$$

$$T = 1/f$$

$$f = \text{Rate}/60$$

ดังนั้นจากสูตรที่กล่าวมานี้ เมื่อมีค่า Rate ที่กำหนดอยู่ในช่วงระหว่าง 40-300 ครั้ง/นาที เราก็สามารถที่จะหาค่าตำแหน่งของแอดเดรสได้

เช่น อัตราการเดินของชีพจรมีค่า 72 ครั้ง/นาที

$$f = 72/60$$

$$= 1.2 \text{ Hz}$$

$$T = 1/f$$

$$= 0.833333 \text{ sec}$$

$$\text{Address} = 682 \times 0.833333$$

$$\therefore \text{ตำแหน่งที่บรรจุข้อมูลสูงสุด} = 568.3333$$

จากนั้นเมื่อได้ตำแหน่งแล้วให้เปลี่ยนเป็นเลขฐานสิบหกแล้วนำไปชี้ค่าที่หลักร้อย หลักสิบ และหลักหน่วย

$$\text{DEC } 568.3333 \leftrightarrow \text{HEX } 238 = 238 \text{ เปิด DATA หลักร้อย ไม่ได้}$$

$$\Rightarrow \text{HEX } 238+400 = 638 \text{ เปิด DATA หลักสิบ ได้ 7}$$

$$\Rightarrow \text{HEX } 238+800 = \text{A38} \text{ เปิด DATA หลักหน่วย ได้ 2}$$

3.10 การถอดรหัสข้อมูล (Data Encoding)

ในการถอดรหัสข้อมูลจะทำการจากรหัสเลขฐานสองเป็นเลขฐานสิบหก ดังในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ค่าที่ได้จากการถอดรหัสเลขฐานสองเป็นเลขฐานสิบหก

abcd	efgp	HEX	Show
0000	0000	00	0
0110	0000	60	1
1101	0000	DA	2
1111	0010	F2	3
0110	0110	66	4
1011	0110	B6	5
1011	1110	BE	6
1110	0000	E0	7
1111	1110	FE	8
1110	0110	F6	9
0000	0010	02	-
0110	1110	6E	H

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

4.1 บทนำ

ในการทดลองเครื่องวัดอัตราการเต้นของชีพจรแบบดิจิทัล ก่อนที่จะเริ่มต้นทำการทดลอง หลังจากประกอบวงจรเสร็จแล้วก็คือ จำเป็นต้องมีการปรับตัวเครื่องให้ได้ค่าต่างๆ ตามที่กำหนด หรือตรงตามที่คำนวณเสียก่อน ต่อจากนั้นจึงเริ่มมีการทดลองเครื่องโดยการใช้สัญญาณความถี่จากเครื่องผลิตความถี่ขนาด 1.2 Hz ระดับแรงดัน 1 V. ป้อนเข้าที่อินพุท ทำการวัดรูปร่างสัญญาณความถี่จุดต่างๆ แล้วนำค่าที่ได้ไปพล็อตกราฟ

4.2 การปรับตั้งเครื่อง

ในการปรับตั้งเครื่องเราจะปรับที่ส่วนต่างๆ ดังนี้คือ

4.2.1 COMPARATOR

การปรับแรงดันอ้างอิงที่ คอมพารเตอ์ตัวแรกให้มีแรงดันอ้างอิงเท่ากับ 3.80 โวลท์

4.2.2 LOW ALARM

การปรับตั้งระดับ LOW ALARM เริ่มจากการตั้งค่า LOW ALARM ที่กำหนดอัตราต่ำกว่า 40 ครั้ง/นาที ปรับแรงดันอ้างอิงให้ได้ระดับแรงดันเท่ากับ 1.5 โวลท์ ที่อัตราต่ำกว่า 50 ครั้งต่อนาที ให้ปรับระดับแรงดันอ้างอิงให้ได้ระดับแรงดันเท่ากับ 1.6 โวลท์ และที่อัตราต่ำกว่า 60 ครั้งต่อนาที ให้ปรับระดับแรงดันอ้างอิงมีค่าเท่ากับ 2.8 โวลท์

4.2.3 HIGH ALARM

การปรับตั้งระดับ HIGH ALARM เริ่มจากการตั้งค่า HIGH ALARM ที่กำหนดอัตรามากกว่า 100 ครั้ง/นาที ปรับแรงดันอ้างอิงให้ได้ระดับแรงดันเท่ากับ 2.8 โวลท์ ที่กำหนดอัตรามากกว่า 120 ครั้ง/นาที ให้ปรับระดับแรงดันอ้างอิงให้ได้ระดับแรงดันเท่ากับ 3.2 โวลท์ และที่กำหนดอัตรา มากกว่า 150 ครั้ง/นาที ให้ปรับระดับแรงดันอ้างอิงมีค่าเท่ากับ 4.0 โวลท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4 OSCILLATOR ในวงจรนับ

การปรับ VR 5 และวัดความถี่ที่เข้าที่พุดให้ได้เท่ากับ 682 Hz

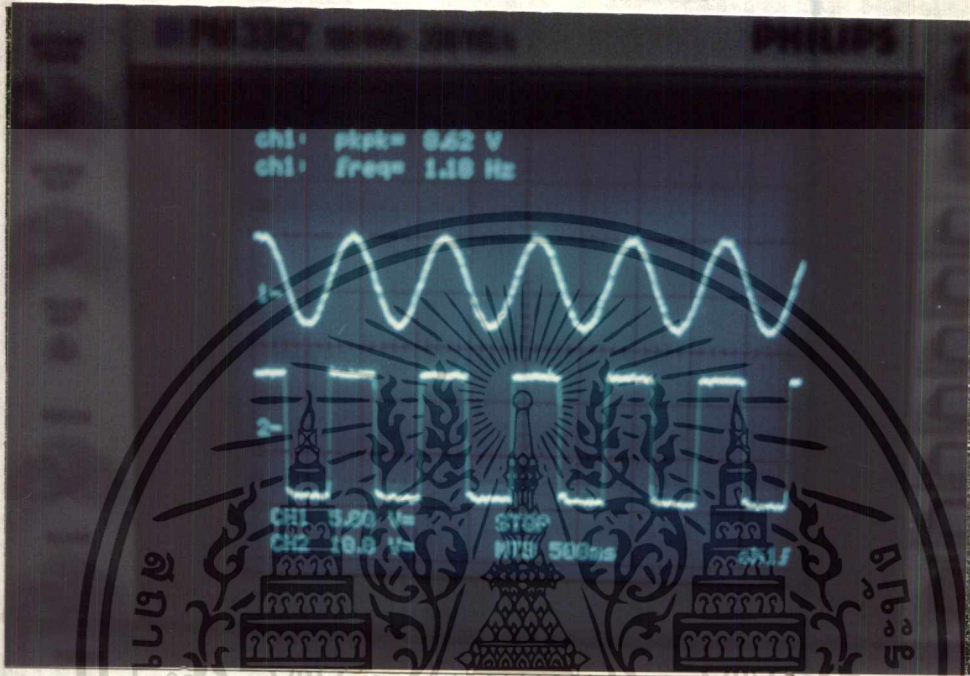
4.3 การทดสอบเครื่อง

การทดสอบจะแบ่งออกเป็น การทดสอบการวัดโดยใช้เครื่องเปรียบเทียบกับค่าที่ได้จากการวัดโดยการคล่าซีฟอง ค่าที่ได้แสดงในตารางที่ 4.1 และการทดสอบการรู่ทำงานส่วนต่างๆ ของเครื่องโดยเริ่มจากการป้อนสัญญาณที่มีขนาด 1 โวลท์ ความถี่ 1.2 Hz เข้าที่ภาคเซ็นเซอร์ เสร็จแล้วทำการวัดสัญญาณที่จุดต่างๆ ตามที่กำหนดหรือออกแบบไว้โดยการใช้ออสซิลโคปทำการวัดค่าและนำค่าที่ได้ไปพล็อตกราฟ

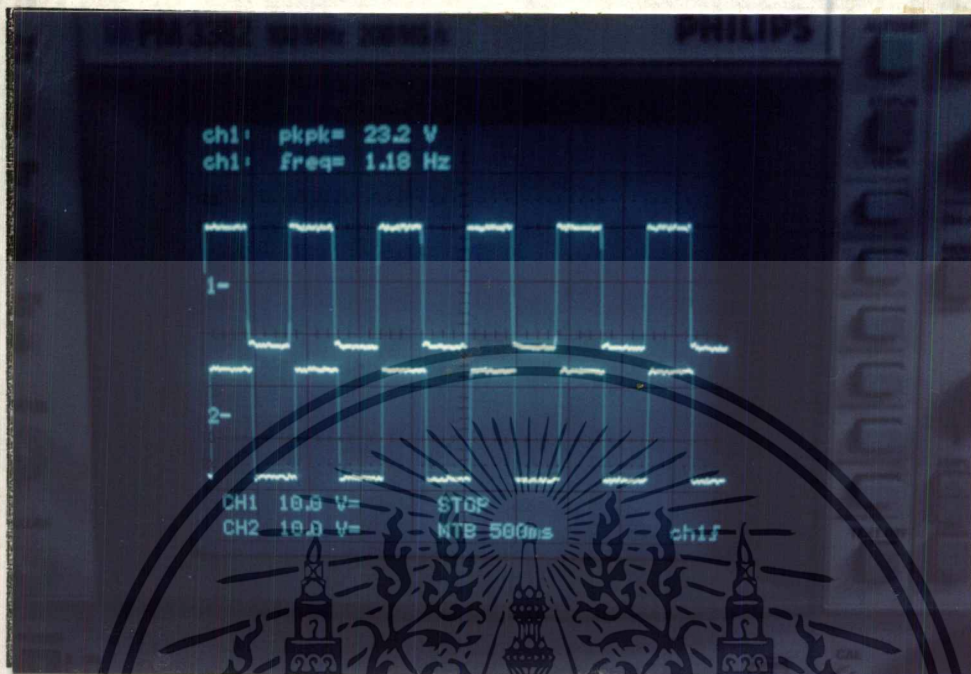
ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบการวัดของเครื่องเปรียบเทียบกับการวัดโดยวิธีคล่าซีฟอง

ลำดับที่	ค่าที่วัดโดยวิธีคล่าซีฟอง ครั้ง/นาที	ค่าที่วัดจากเครื่อง ครั้ง/นาที
1	70	65-75
2	61	56-66
3	94	89-99
4	68	63-73
5	84	79-89
6	81	76-86
7	72	67-77
8	94	89-99
9	78	73-83
10	71	66-76

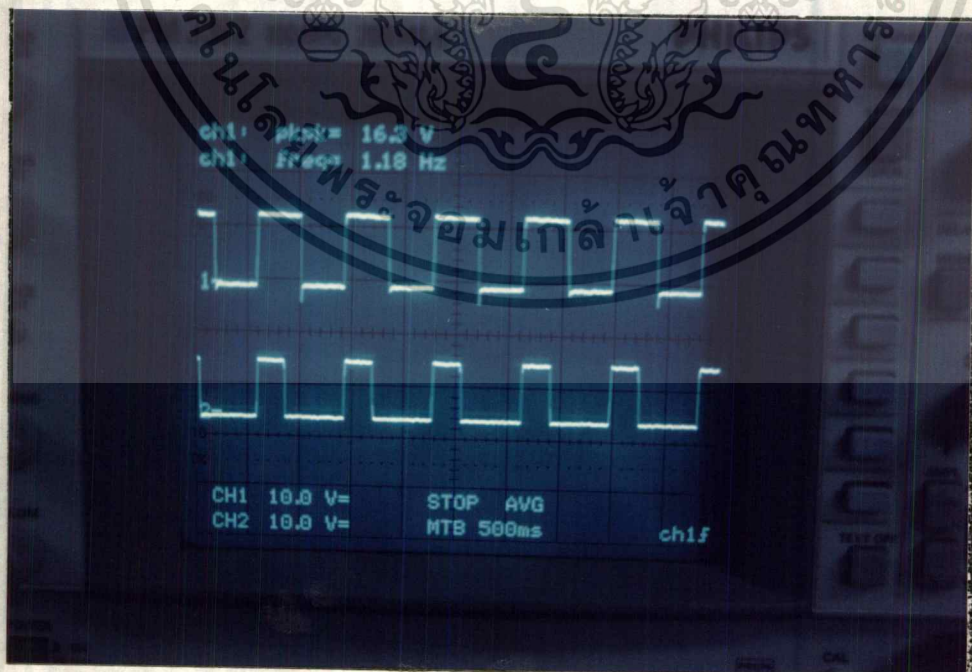
4.4 ผลการวัดรูปสัญญาณ

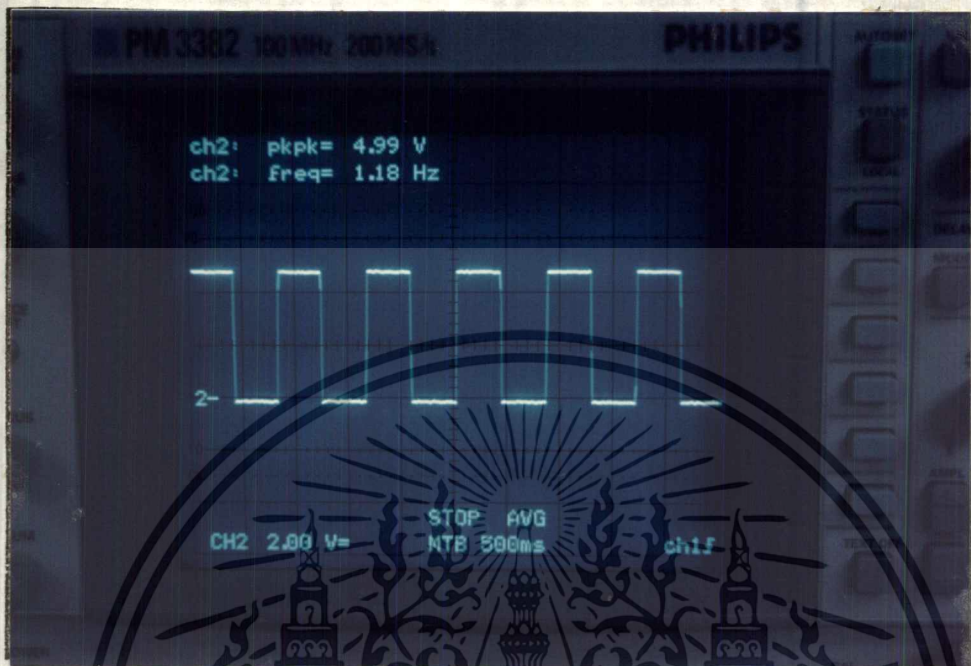
รูปที่ 4.1 สัญญาณอินพุตผ่าน IC 1 (LM 358 A ขา 1) ขยาย 15 เท่า เปรียบเทียบกับ สัญญาณเอาต์พุตที่ผ่าน IC 1 ขยาย 1000 เท่า (LM 358 B ขา 7)

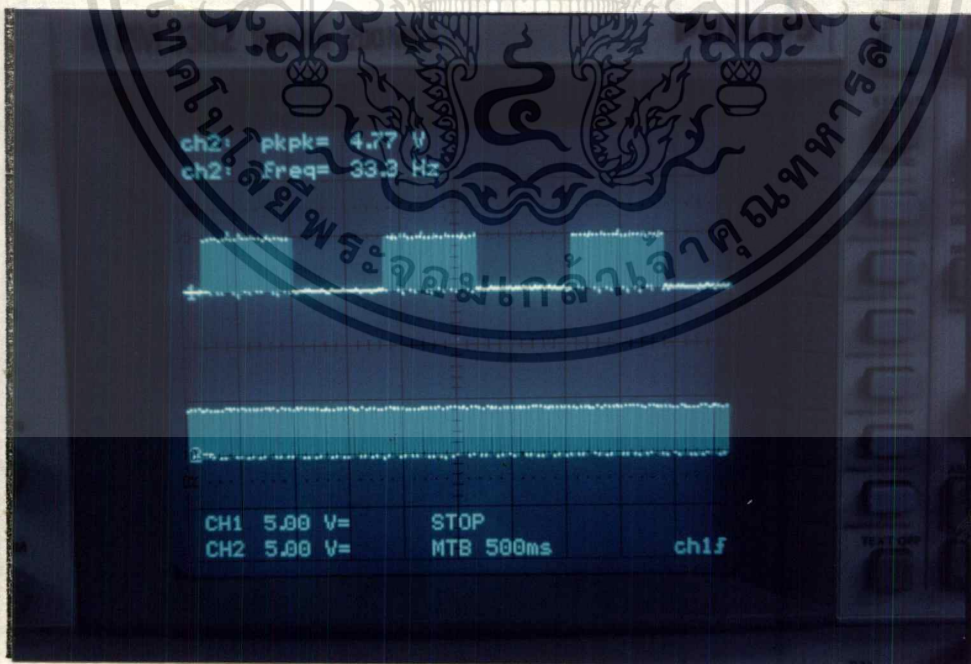
รูปที่ 4.2 เปรียบเทียบสัญญาณอินพุตกับสัญญาณเอาต์พุตของวงจรรวมพาราเตอร์ IC 2 (LM 358 ขา 3 และ ขา 1)

เอกสารนี้รูปที่ 4.3 เปรียบเทียบสัญญาณอินพุตกับสัญญาณเอาต์พุตของโมโนสแตเบิล IC 3 (555) ขนด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น (IC 4528 ขา 4 และ ขา 6) หา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.4 สัญญาณอินพุตของภาค โมนิเตอร์ Q 1 (TR: 2N2222 ขาเบส)

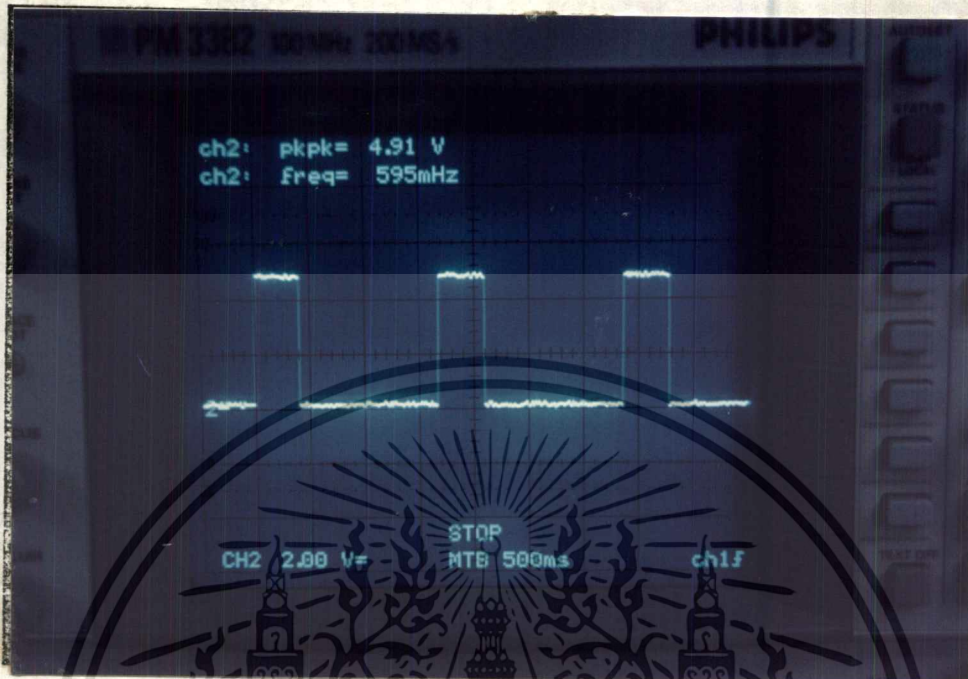

รูปที่ 4.5 สัญญาณความถี่ 682 Hz เปรียบเทียบกับเอาต์พุตของ AND Gate IC 5

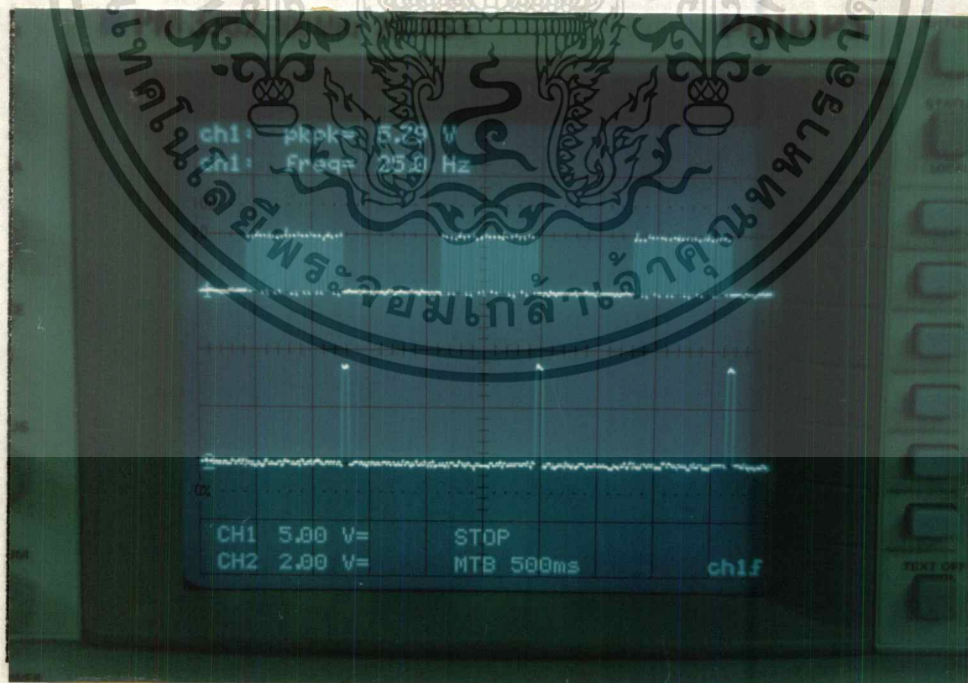
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

(IC 7408 ขา 1 และ ขา 2)

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

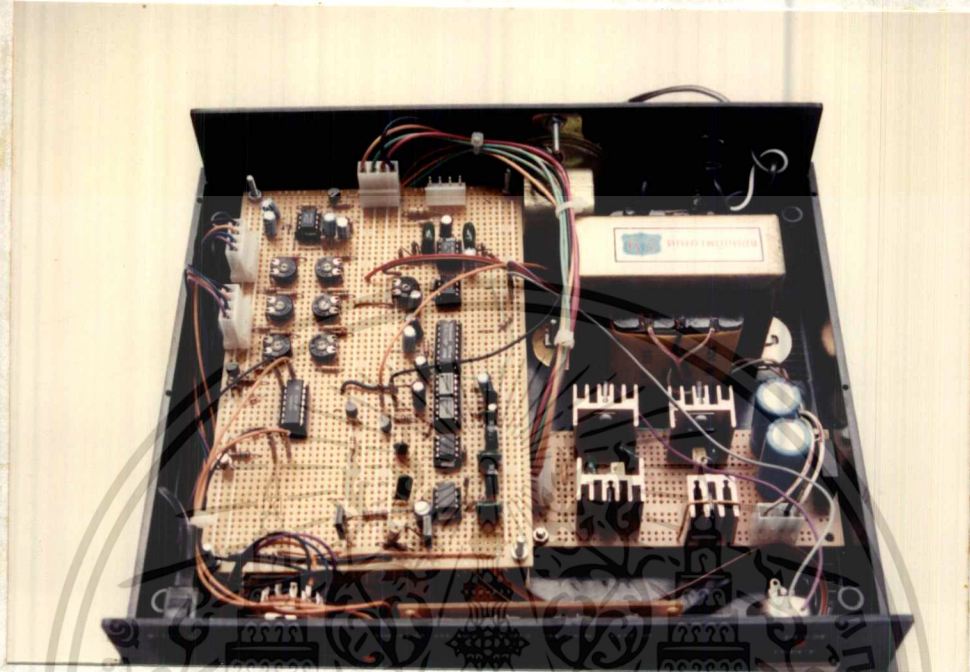

รูปที่ 4.6 สัญญาณรีเซ็ต IC 6 (IC 4040 ขา 11)

รูปที่ 4.7 สัญญาณ CLK (IC 4040 ขา 10) เปรียบเทียบกับสัญญาณ LATCH (IC 74121 ขา 6)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.8 ตัวเครื่องภายใน

รูปที่ 4.9 ตัวเครื่องภายนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 วิธีกาใช้เครื่องวัดอัตราการเ้าของชีพจรแบบดิจิทัล

- 1.เปิดสวิทช์ไฟเข้าเครื่อง
- 2.กดปุ่มรีเซ็ตเมื่อจะเริ่มใช้งานเพื่อให้เครื่องอยู่สถานะที่พร้อมจะทำงาน
- 3.นำสายโพรบที่ใช้วัดไปจับที่ปลายนิ้ว
- 4.หน้าปัทม์จะปรากฏตัวเลขที่ทำการวัดของผู้ใช้ พร้อมกับมีสัญญาณเสียงและแสงแสดงการทำงานตามจังหวะการเต้นของชีพจร
- 5.ตั้งค่าที่ต้องการให้เครื่องทำการเตือนด้วยการปรับสวิทช์ Hi-Lo Alarm
- 6.เมื่อทำการใช้เครื่องเสร็จแล้วให้ทำการปลดโพรบก่อนที่จะปิดเครื่อง

บทที่ 5

บทสรุปและแนวทางการพัฒนา

5.1 สรุปผลโครงการ

จากการที่ได้ทำปริญญานิพนธ์เรื่องเครื่องวัดอัตราการเต้นของหัวใจแบบดิจิตอลนั้น สามารถสรุปผลจากการทดลองได้ว่า สามารถที่จะใช้งานได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หลักที่ได้ตั้งเอาไว้ กล่าวคือเครื่องสามารถที่จะใช้ในการ โมนิเตอร์ผู้ป่วยได้ตลอดเวลาโดยใช้เซ็นเซอร์ซึ่งเป็นอินฟราเรดไดโอดพร้อมกันให้ส่งสัญญาณเตือนเมื่อผู้ป่วยเกิดอาการผิดปกติและสามารถวัดอัตราการเต้นของหัวใจหรือชีพจรได้ในช่วงระหว่าง 40-300 ครั้ง/นาที

5.2 ปัญหาและแนวทางแก้ไข

1) ปัญหา อุปกรณ์ที่ใช้ทำเป็นเซ็นเซอร์ยังไม่มีคุณภาพที่ดีพอ ในการปรับแต่งตำแหน่งและระยะระหว่างตัวรับกับตัวส่งของเซ็นเซอร์ทำได้ยาก นอกจากนี้อุปกรณ์ยังไม่ค่อยมีจำหน่าย

แนวทางแก้ไข ทำการทดลองตัวรับและตัวส่งให้ได้ชุดที่เหมาะสมกันที่สุด การปรับแต่งต้องทำให้ได้ระยะและตำแหน่งที่พอดี น้ำหนักที่กดของตัวเซ็นเซอร์ต้องไม่แน่นหรือเบาไป อุปกรณ์ที่ใช้ต้องสั่งซื้อในจำนวนที่เพียงพอสำหรับการทดลอง

2) ปัญหา ในส่วนของวงจรเตือน (Alarm) การออกแบบครั้งแรกมีปัญหาเพราะเมื่อความถี่สูงขึ้นวงจรจะไม่ทำงาน และค่าที่ได้จากส่วนแปลงสัญญาณเป็นแรงดันจะแกว่งทำให้เกิดปัญหาในการเตือน

แนวทางในการแก้ไข ตรวจสอบว่าการทำงานของวงจรที่ความถี่ต่ำๆ วงจรโมโนสเตเบิลที่ใช้จะไม่สามารถคงสถานะของความกว้างตามที่ออกแบบไว้ได้ ดังนั้นต้องทำการออกแบบใหม่ให้ใช้ได้ในช่วงของความถี่ที่ต้องการ

3.) ปัญหา การอัคหรือเก็บข้อมูลลงใน EPROM ถ้าใช้เครื่องชนิดธรรมดา (Manual) จะไม่สามารถทำการเก็บข้อมูลได้หรือข้อมูลที่อาจเก็บได้จะมีความผิดพลาดเกิดขึ้น

แนวทางในการแก้ไข ต้องใช้เครื่องที่อัคหรือเก็บข้อมูลด้วยภาษาแอสเซมบลี

5.3 แนวทางการพัฒนาโครงการ

เนื่องจากว่าเครื่องวัดอัตราการเต้นของหัวใจแบบดิจิทัลที่ได้จัดสร้างขึ้นนี้ เป็นเครื่องวัดที่ใช้ในการโมนิเตอร์ผู้ป่วย เพื่อจะได้ทราบถึงอัตราการเต้นของหัวใจตลอดเวลาแต่เนื่องจากว่าส่วนที่จะทำการวัดโดยตัวเซ็นเซอร์ของผู้ป่วยมีขนาดที่แตกต่างกัน ดังนั้น โปรแกรมที่จะใช้วัดจะต้องมีความยืดหยุ่นสูงสำหรับในกรณีดังกล่าวและควรที่จะจัดสร้างให้เป็นมาตรฐานมากยิ่งขึ้น อุปกรณ์ที่จะใช้ทำต้องมีเพียงพอสามารถหาได้ง่าย ในส่วนของตัวแสดงผลอาจจะพัฒนาได้โดยการให้แสดงผลออกมาที่จอของคอมพิวเตอร์ที่ควบคุมโดยสถานีกลางและสามารถที่จะแสดงผลออกมาเป็นรูปภาพหรือในรูปแบบของคลื่นหัวใจ

บรรณานุกรม

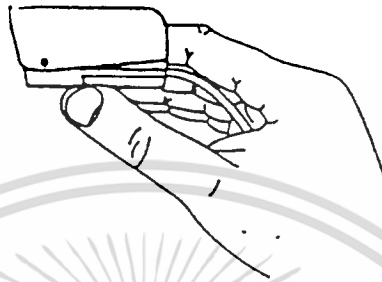
1. กฤษฎา วิศวธีรานนท์ "เรียน/เล่น/ใช้ ไอซีดีจิตบอล" พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ ซีเอ็ดดูเคชั่น, พ.ศ. 2531
2. ชูศักดิ์ เวชแพทย์ "สรีรวิทยาของมนุษย์" พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์หน่วยซ่อมสร้างเครื่องมือแพทย์โรงพยาบาลศิริราช, พ.ศ. 2536
3. ชูศักดิ์ เวชแพทย์ "อุปกรณ์การแพทย์สำหรับหอผู้ป่วยหนัก" พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์หน่วยซ่อมสร้างเครื่องมือแพทย์โรงพยาบาลศิริราช, พ.ศ. 2533
4. สนั่นยา บรรลือโชคชัย "เทคนิคการวัดอัตราการเต้นหัวใจ" พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, พ.ศ. 2536
5. ออปแอมป์ พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ฟิสิกส์เซ็นเตอร์, ม.ป.ป.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

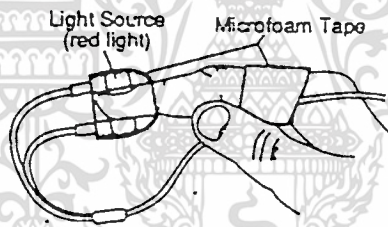

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

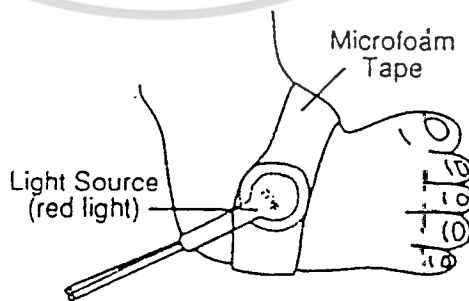
Attaching the Patient

Finger Probe Application for Adults.

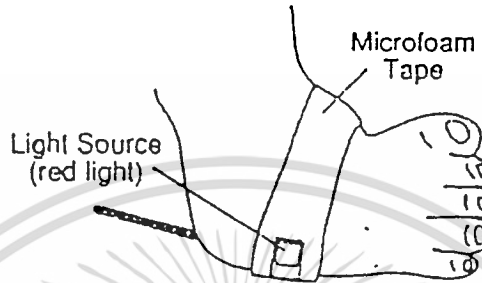

Universal Y Probe Application for Adults - Finger.

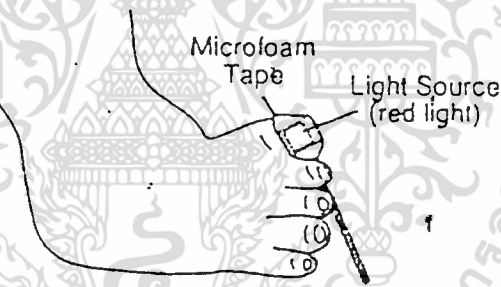

Universal Y Probe Application for Infants - Foot.

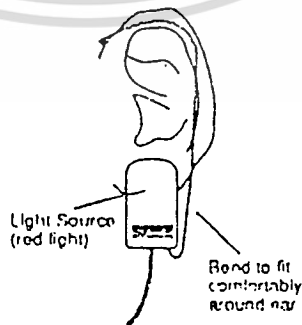
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Optional Neonatal Wrap Probe Application for Neonates - Foot.

Optional Infant Wrap Probe Application for Infants - Toe.

Optional Earprobe Application for Adults.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

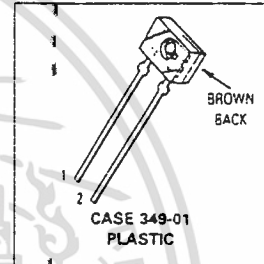
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MOTOROLA
SEMICONDUCTOR
TECHNICAL DATA

Infrared LED

This device is designed for a wide variety of infrared applications, including keyboards, end-of-tape sensors, coin or paper handlers, and other general sensing applications. The MLED71 can be used in conjunction with any MRD700 series detector. It features high power output, using gallium arsenide technology.

- Low Cost
- Popular Case 349 Package, with Molded Lens
- Uses Stable Long-Life LED Technology
- Clear Epoxy Package

MLED71
**INFRARED
LED
940 nm**

MAXIMUM RATINGS

Rating	Symbol	Value	Unit
Reverse Voltage	V_R	5	Volts
Forward Current — Continuous	I_F	50	mA
Forward Current — Peak Pulse	I_F	1	A
Total Power Dissipation @ $T_A = 25^\circ\text{C}$ (Note 1) Derate above 55°C	P_D	90 2	mW mW/°C
Ambient Operating Temperature Range	T_A	-40 to +100	°C
Storage Temperature	T_{stg}	-40 to +100	°C
Lead Soldering Temperature (Note 2)	—	250	°C

ELECTRICAL CHARACTERISTICS ($T_A = 25^\circ\text{C}$ unless otherwise noted)

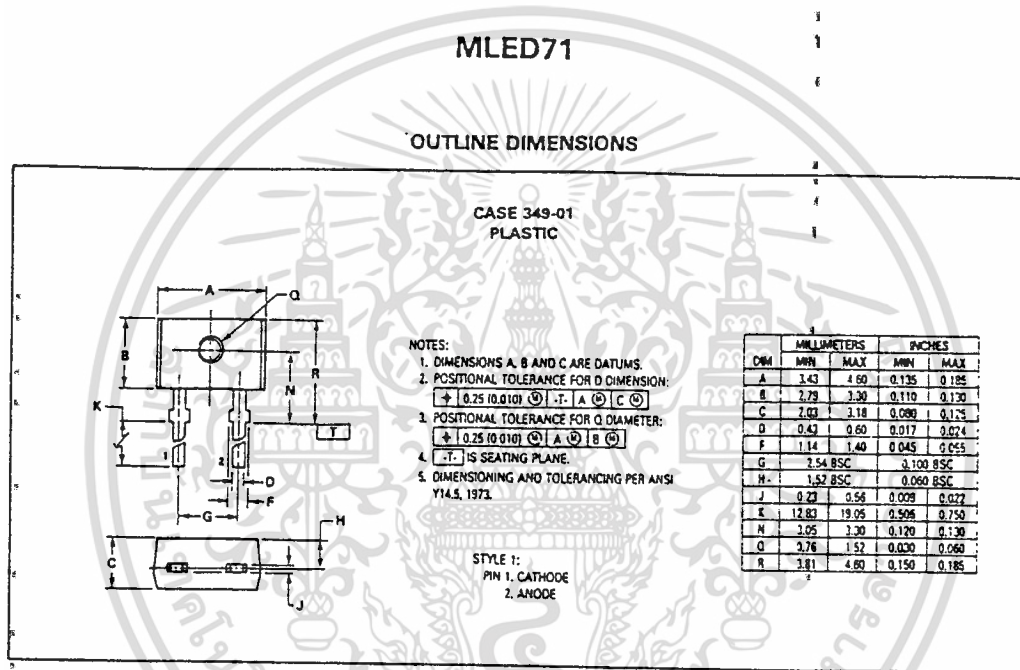
Characteristic	Symbol	Min	Typ	Max	Unit
Reverse Leakage Current ($V_R = 6\text{ V}$)	I_R	—	0.05	100	μA
Forward Voltage ($I_F = 50\text{ mA}$)	V_F	—	1.3	1.5	V
Temperature Coefficient of Forward Voltage	ΔV_F	—	-1.6	—	mV/K
Capacitance ($V = 0\text{ V}$, $f = 1\text{ MHz}$)	C	—	18	—	pF

OPTICAL CHARACTERISTICS ($T_A = 25^\circ\text{C}$ unless otherwise noted)

Peak Wavelength ($I_F = 60\text{ mA}$)	λ_p	—	840	—	nm
Spectral Half-Power Bandwidth	$\Delta\lambda$	—	48	—	nm
Continuous Power Output ($I_F = 50\text{ mA}$) (Note 3)	P_o	2	2.5	—	mW
Instantaneous Power Output ($I_F = 100\text{ mA}$)	P_o	—	5	—	mW
Instantaneous Axial Intensity ($I_F = 100\text{ mA}$) (Note 4)	I_o	—	3.5	—	mW/sr
Power Half-Angle	θ	—	30	—	°
Optical Turn-On and Turn-Off Times	t_{on} , t_{off}	—	1	—	μs

- Notes: 1. Measured with device soldered into a typical printed circuit board.
 2. 5 seconds max; 1/16 inch from case. Heat sink should be applied during soldering, to prevent case temperature from exceeding 100°C .
 3. Measured using a Photodyne 88xLA with a #350 integrating sphere.
 4. On 0° axis, with cone angle of $\pm 13^\circ$.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MLED71

TYPICAL CHARACTERISTICS

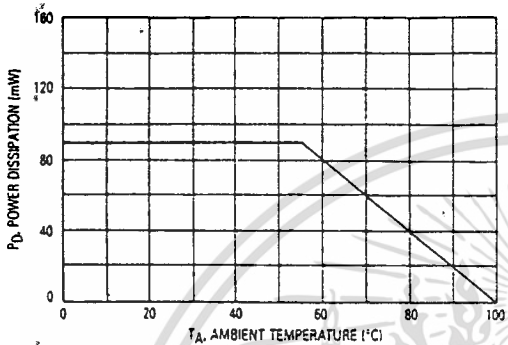

Figure 1. Power Dissipation

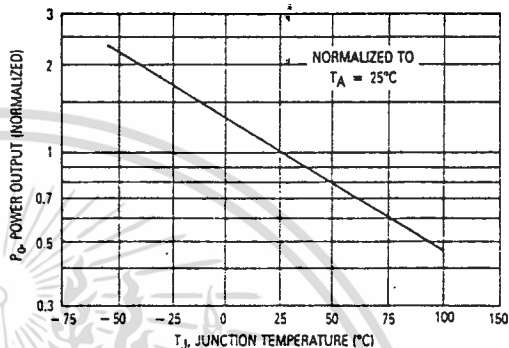

Figure 2. Instantaneous Power Output versus Ambient Temperature

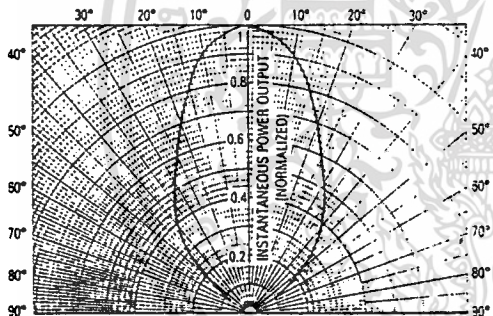

Figure 3. Spatial Radiation Pattern

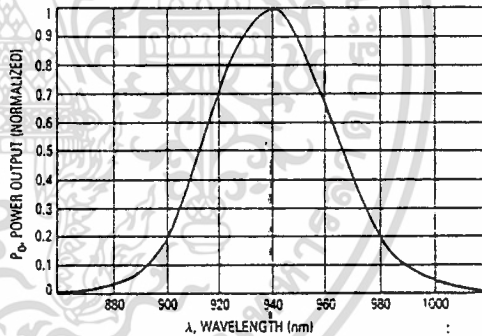

Figure 4. Relative Spectral Output

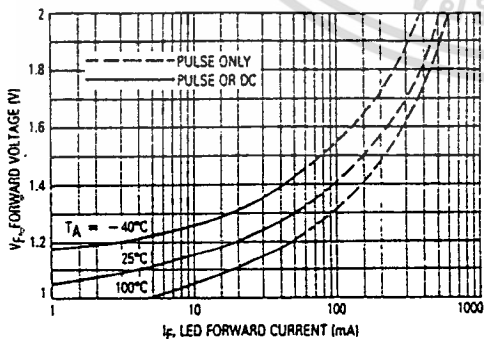

Figure 5. Forward Voltage versus Forward Current

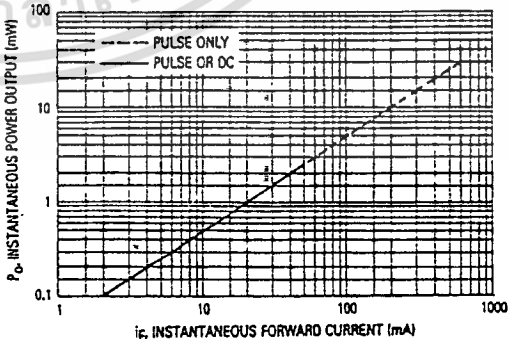

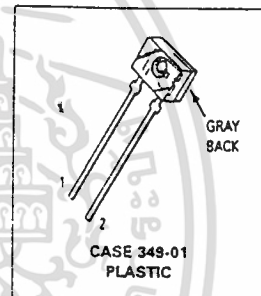
Figure 6. Instantaneous Power Output versus Forward Current

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MOTOROLA
SEMICONDUCTOR
TECHNICAL DATA
Photo Detector
Darlington Output

... designed for a wide variety of industrial processing and control applications requiring a sensitive detector. The MRD711 is in an identical package and is designed for use with the MLED71 infrared emitter.

- Miniature, Low Profile, Clear Plastic Package
- Designed for Automatic Handling and Accurate Positioning
- Side Looking, with Molded Lens
- High Volume, Economical

MRD711
PHOTO DETECTOR
DARLINGTON OUTPUT
NPN SILICON
60 VOLTS

MAXIMUM RATINGS ($T_A = 25^\circ\text{C}$ unless otherwise noted)

Rating	Symbol	Value	Unit
Collector-Emitter Voltage	V_{CE0}	60	Volts
Total Device Dissipation @ $T_A = 25^\circ\text{C}$ Derate above 25°C (Note 1)	P_D	150 2	mW mW/°C
Operating and Storage Junction Temperature Range	T_J, T_{stg}	-40 to +100	°C
Lead Soldering Temperature (5 sec. max, 1/16" from case) (Note 2)	—	260	°C

ELECTRICAL CHARACTERISTICS ($T_A = 25^\circ\text{C}$ unless otherwise noted)

Characteristic	Symbol	Min	Typ	Max	Unit
Collector Dark Current ($V_{CE} = 10\text{ V}, H = 0$)	I_D	—	—	100	nA
Collector-Emitter Breakdown Voltage ($I_C = 1\text{ mA}, H = 0$)	$V_{(BR)CEO}$	60	—	—	Volts
Capacitance ($V_{CC} = 5\text{ V}, f = 1\text{ MHz}$)	C_{ce}	—	3.9	—	pF

OPTICAL CHARACTERISTICS ($T_A = 25^\circ\text{C}$ unless otherwise noted)

Collector Light Current ($V_{CE} = 5\text{ V}, H = 500\ \mu\text{W}/\text{cm}^2, \lambda = 940\text{ nm}$)	I_L	5	25	—	mA
Turn-On Time	$H = 500\ \mu\text{W}/\text{cm}^2, V_{CC} = 5\text{ V}$ $R_L = 100\ \Omega$	t_{on}	—	125	—
Turn-Off Time		t_{off}	—	150	—
Saturation Voltage ($H = 500\ \mu\text{W}/\text{cm}^2, \lambda = 940\text{ nm}, I_C = 2\text{ mA}, V_{CC} = 5\text{ V}$)	$V_{CE(sat)}$	—	0.75	1	Volts
Wavelength of Maximum Sensitivity	λ_s	—	0.8	—	μm

Notes: 1. Measured with device soldered into a typical printed circuit board.

2. Heat sink should be applied to leads during soldering to prevent case temperature from exceeding 100°C .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MRD711

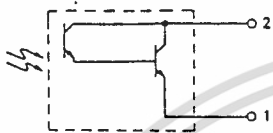

Figure 1. Typical Operating Circuit

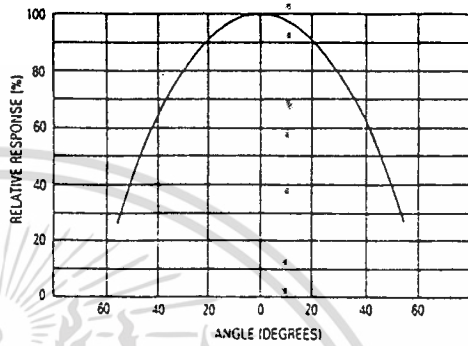

Figure 2. Angular Response

TYPICAL COUPLED CHARACTERISTICS USING MLED71 EMITTER AND MRD711 PHOTODARLINGTON DETECTOR

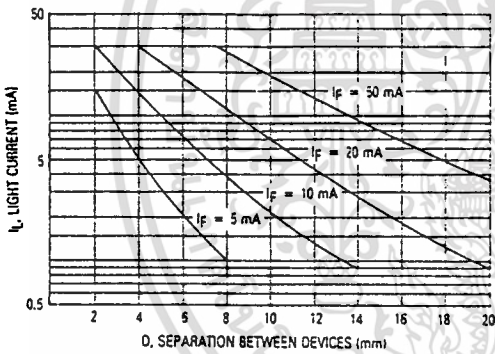

Figure 3. Continuous MRD711 Collector Light Current versus Distance from MLED71

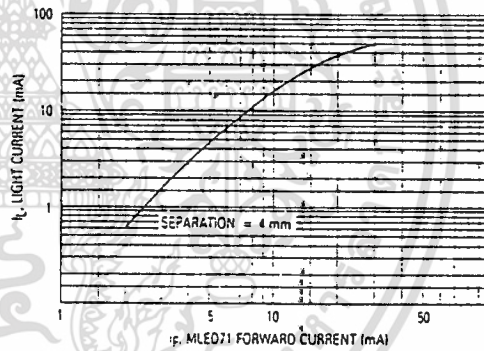

Figure 4. Instantaneous MRD711 Collector Light Current versus MLED71 Forward Current

OUTLINE DIMENSIONS

CASE 349-01
PLASTIC

NOTES:

- DIMENSIONS A, B AND C ARE DATUMS.
- POSITIONAL TOLERANCE FOR D DIMENSION:
 $\pm 0.25 (0.010) \text{ (M)} \text{ T: A (M) | C (M)}$
- POSITIONAL TOLERANCE FOR Q DIAMETER:
 $\pm 0.25 (0.010) \text{ (M)} \text{ A (M) | B (M)}$
- --T-- IS SEATING PLANE.
- DIMENSIONING AND TOLERANCING PER ANSI Y14.5, 1973.

DIM	MILLIMETERS		INCHES	
	MIN	MAX	MIN	MAX
A	3.43	4.60	0.135	0.185
B	2.79	3.30	0.110	0.130
C	2.03	3.18	0.080	0.125
D	0.43	0.60	0.017	0.024
F	1.14	1.40	0.045	0.055
G	2.54 BSC		0.100 BSC	
H	1.52 BSC		0.060 BSC	
J	0.27	0.56	0.009	0.022
K	12.83	19.05	0.505	0.750
M	3.05	3.20	0.120	0.130
Q	0.76	1.52	0.030	0.060
R	3.81	4.60	0.150	0.185

STYLE 2:
PIN 1 EMITTER
2. COLLECTOR

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2732 32K (4K x 8) UV ERASABLE PROM

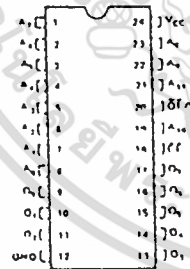
- Fast Access Time:
 - 450 ns Max. 2732
 - 550 ns Max. 2732-6
- Single +5V ± 5% Power Supply
- Output Enable for MCS-85™ and MCS-86™ Compatibility
- Low Power Dissipation:
 - 150mA Max. Active Current
 - 30mA Max. Standby Current
- Pin Compatible to Intel® 2716 EPROM
- Completely Static
- Simple Programming Requirements
 - Single Location Programming
 - Programs with One 50ms Pulse
- Three-State Output for Direct Bus Interface

The Intel® 2732 is a 32,768-bit ultraviolet erasable and electrically programmable read-only memory (EPROM). The 2732 operates from a single 5-volt power supply, has a standby mode, and features an output enable control. The total programming time for all bits is three and a half minutes. All these features make designing with the 2732 in microcomputer systems faster, easier, and more economical.

An important 2732 feature is the separate output control, Output Enable (OE) from the Chip Enable control (CE). The OE control eliminates bus contention in multiple bus microprocessor systems. Intel's Application Note AP-72 describes the microprocessor system implementation of the OE and CE controls on Intel's 2716 and 2732 EPROMs. AP-72 is available from Intel's Literature Department.

The 2732 has a standby mode which reduces the power dissipation without increasing access time. The maximum active current is 150mA, while the maximum standby current is only 30mA, an 80% savings. The standby mode is achieved by applying a TTL-high signal to the CE input.

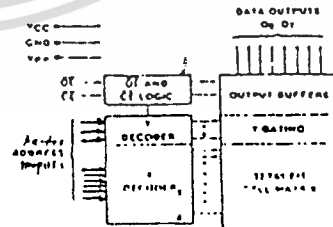
PIN CONFIGURATION

MODE SELECTION

MODE	CE (18)	OE/V _{pp} (20)	VCC (24)	OUTPUTS (9, 11, 13, 17)
Read	V _{IL}	V _{IL} & 1/2 V _{CC}	+5	Output
Standby	V _{OH}	Don't Care	+5	High-Z
Program	V _{IL}	V _{pp}	+5	High-Z
Program Verify	V _{IL}	V _{IL}	+5	Output
Program Inhibit	V _{OH}	V _{pp}	+5	High-Z

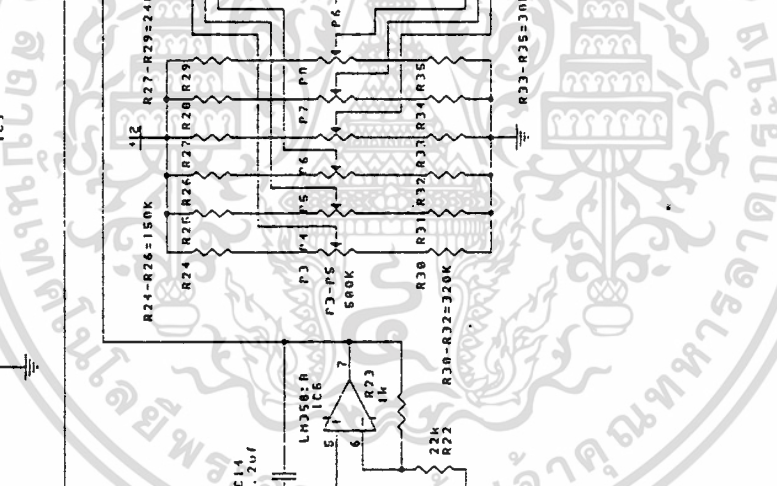
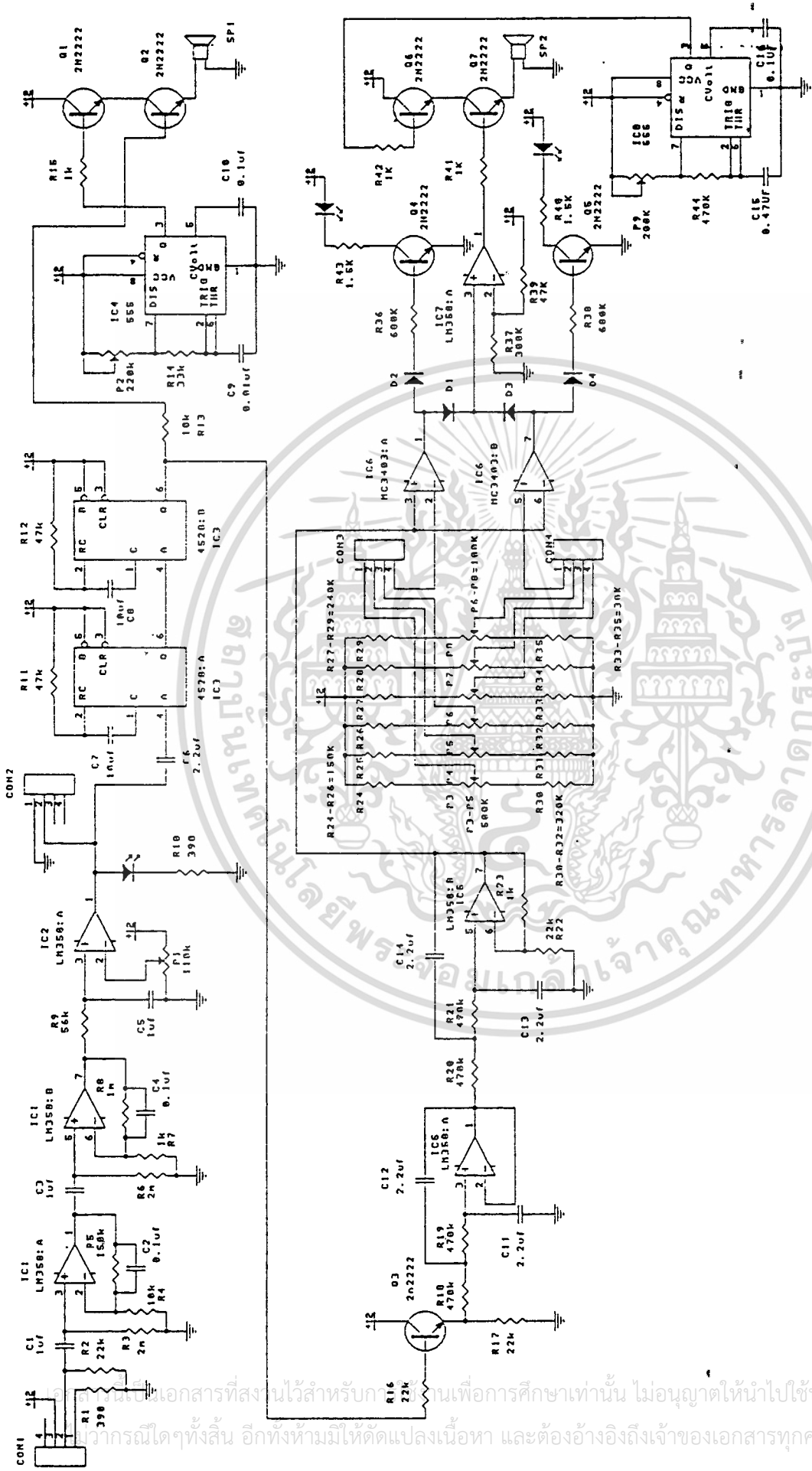
BLOCK DIAGRAM

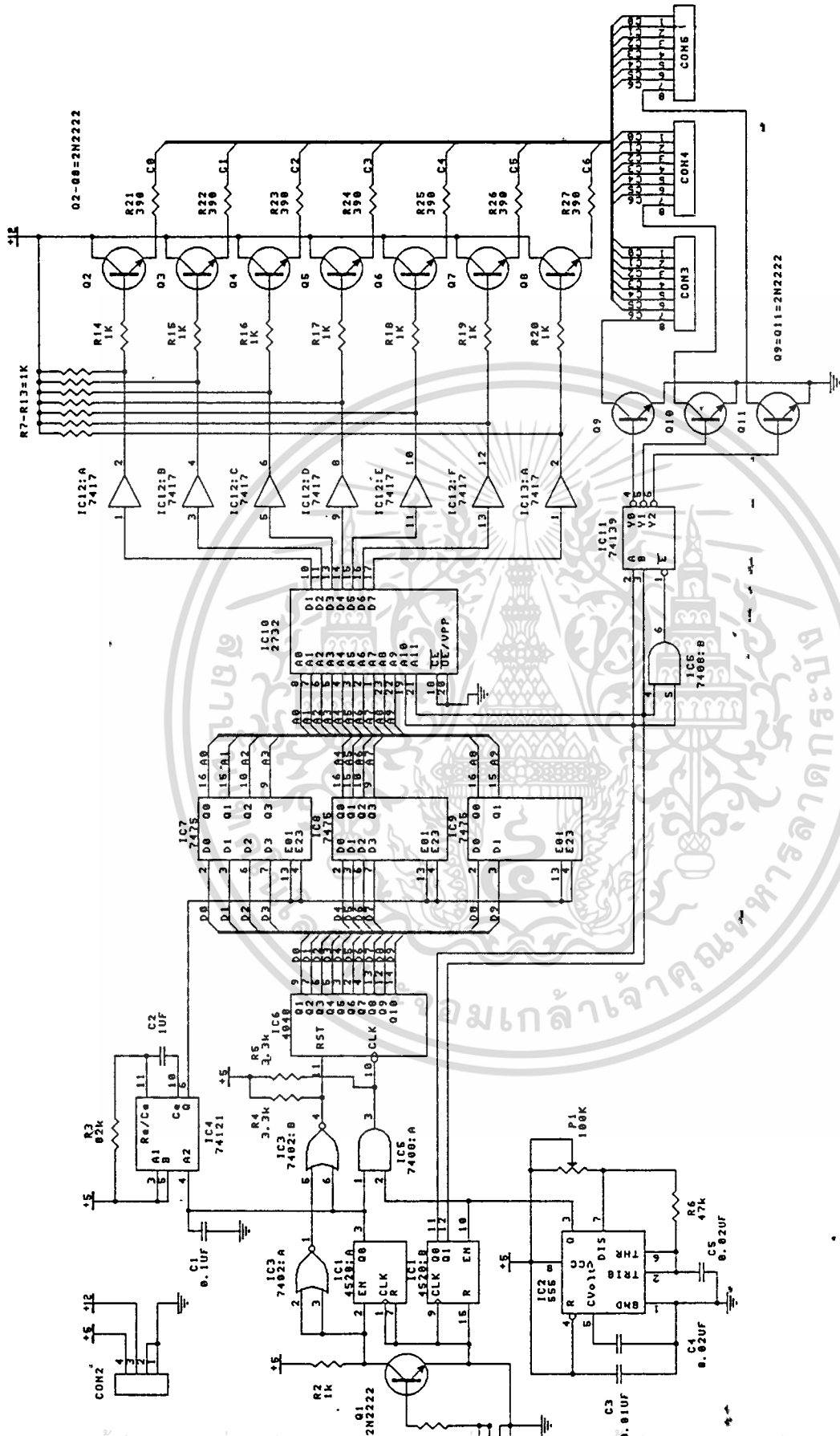
PIN NAMES

Pin No.	FUNCTION
CE	CHIP ENABLE
OE	OUTPUT ENABLE
D0-D7	OUTPUTS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 อื่นๆ ใ้บริการได้ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุด Detector

อุปกรณ์	ชนิด	ค่า	จำนวน(ตัว)
1. Infrared	Silicon	MLED71	1.
2. Phototransistor	NPN	MRD711	1.

ชุด HI LO - Alarm

1. R1,R10	คาร์บอน	390	1.
2. R2,R16,R17,R22	คาร์บอน	22K	1.
3. R3,R6	คาร์บอน	2M	1.
4. R4,R13	คาร์บอน	10K	2.
5. R5,R24-R26	คาร์บอน	150K	4.
6. R7,R15,R23,R41,R42	คาร์บอน	1K	5.
7. R8	คาร์บอน	1M	1.
8. R9	คาร์บอน	56K	1.
9. R11,R12,R39	คาร์บอน	47K	3.
10. R14	คาร์บอน	33K	1.
12. R18-R21,R43	คาร์บอน	470K	5.
13. R27-29	คาร์บอน	240K	3.
14. R30-32	คาร์บอน	320K	3.
15. R33-35	คาร์บอน	30K	3.
16. R36,38	คาร์บอน	680K	2.
17. R37	คาร์บอน	300K	1.
18. R40	คาร์บอน	1.5K	1.
19. P1	เกือกม้า	110K	1.
20. P2	เกือกม้า	220K	1.
21. P3-P5	เกือกม้า	500K	3.
22. P6-P8	เกือกม้า	100K	3.
23. P9	เกือกม้า	200K	1.
24. C1,C3,C5	อิเล็กโทรไลต์	1uF	3.
25. C2,C4,C10,C16	ไมลาร์	2.2uF	4.
26. C6,C11-C14	อิเล็กโทรไลต์	2.2uF	5.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

27. C7-C8	อิเล็กทรอนิกส์	10uF	2.
28. C9	ไมลาร์	0.01uF	1.
19. C15	อิเล็กทรอนิกส์	0.47uF	1.
30. D1-D4	Silicon	1N404	4.
31. Q1-Q4	NPN	2N2222	4.
32. IC1,IC2,IC5,IC7	CMOS	LM358	4.
33. IC3	CMOS	4528	1.
34. IC4,IC8	CMOS	MC3403	2.
35. SP1-SP2		ลำโพง	2.
36. CON1-CON2		Connector	2.

ชุด Counter และ Display

1. R1,R2,R7-R13,R14-R20	คาร์บอน	1K	16.
2. R3	คาร์บอน	82K	1.
3. R4,R5	คาร์บอน	3.3K	2.
4. R21-R27	คาร์บอน	390	8.
5. C1	ไมลาร์	0.1uF	1.
6. C2	อิเล็กทรอนิกส์	1uf	1.
7. C3	ไมลาร์	0.01uF	1.
8. C4,C5	ไมลาร์	0.02uF	2.
9. Q1-Q11	NPN	2N2222	12.
10. IC1	TTL	4520	1.
11. IC2	CMOS	555	1.
12. IC3	TTL	7402	1.
13. IC4	TTL	74121	1.
14. IC5	TTL	7408	1.
15. IC6	TTL	4040	1.
16. IC7-IC9	TTL	7475	3.
17. IC10	TTL	2732	1.
18. IC11	TTL	74139	1.

19. IC12,IC13 สารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา 417 นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Turbo Dump Version 3.1 Copyright (c) 1988, 1992 Borland International

Display of File C:\4\DISP.DR

000000: 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02
000010: 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02
000020: 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02
000030: 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02
000040: 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02
000050: 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02
000060: 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02
000070: 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02
000080: F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 DA DA DA DA DA DA DA DA
000090: DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA
0000A0: DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA
0000B0: DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA
0000C0: DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA 60 60
0000D0: 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60
0000E0: 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60
0000F0: 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60
000100: 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60
000110: 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60
000120: 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60
000130: 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60
000140: 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60
000150: 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60
000160: 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60
000170: 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60
000180: 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60
000190: 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 00 00 00 00

0001A0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
0001B0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
0001C0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
0001D0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
0001E0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
0001F0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000200: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000210: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000220: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000230: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000240: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000250: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000260: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000270: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000280: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000290: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
0002A0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
0002B0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
0002C0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
0002D0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
0002E0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
0002F0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000300: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000310: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000320: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000330: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000340: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000350: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000360: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000370: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

000380: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000390: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
0003A0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
0003B0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
0003C0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
0003D0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
0003E0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
0003F0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000400: 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E
000410: 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E
000420: 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E
000430: 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E
000440: 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E
000450: 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E
000460: 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E
000470: 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E 6E
000480: 60 60 60 60 60 60 F6 FC FC FC F6 F6 F6 F6 F6 FE FE
000490: FE FE FE E0 E0 E0 E0 E0 BE BE BE BE BE BE BE B6 B6
0004A0: B6 B6 B6 B6 B6 66 66 66 66 66 66 F2 F2 F2 F2 F2
0004B0: F2 F2 F2 DA DA DA DA DA DA DA DA DA 60 60 60 60 60
0004C0: 60 60 60 60 FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC F6 F6
0004D0: F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 FE FE FE FE FE FE FE
0004E0: FE FE FE FE FE E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0
0004F0: E0 E0 BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE
000500: BE B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6
000510: B6 B6 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66
000520: 66 66 66 66 66 66 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2
000530: F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 DA DA DA
000540: DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA
000550: DA DA DA DA DA DA DA DA DA 60 60 60 60 60 60 60 60

000560: 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60
000570: 60 60 60 60 60 60 FC FC FC FC FC FC FC FC FC
000580: FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC
000590: FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC F6 F6 F6 F6
0005A0: F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6
0005B0: F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6
0005C0: F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 FE FE FE FE FE FE
0005D0: FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE
0005E0: FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE
0005F0: FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE
000600: FE FE FE E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0
000610: E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0
000620: E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0
000630: E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0
000640: E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 BE BE BE
000650: BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE
000660: BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE
000670: BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE
000680: BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE
000690: BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE
0006A0: BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE
0006B0: B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6
0006C0: B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6
0006D0: B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6
0006E0: B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6
0006F0: B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6
000700: B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6
000710: B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6
000720: B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6

เอกสารนี้เป็น 000730: B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 66 66 66 66 66 66 นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

000740: 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66
000750: 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66
000760: 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66
000770: 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66
000780: 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66
000790: 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66
0007A0: 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66
0007B0: 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66
0007C0: 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66
0007D0: 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66
0007E0: 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66
0007F0: 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66
000800: 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02
000810: 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02
000820: 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02
000830: 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02
000840: 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02
000850: 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02
000860: 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02
000870: 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02 02
000880: F6 E0 B6 F2 FC FE BE F2 60 F6 E0 B6 F2 FC FE BE
000890: 66 DA FC F6 E0 B6 F2 60 F6 FE BE 66 DA 60 F6 FE
0008A0: BE 66 F2 60 FC FE E0 B6 66 DA 60 F6 FE E0 B6 66
0008B0: F2 60 FC F6 E0 BE B6 66 F2 60 FC F6 FE E0 B6 66
0008C0: F2 DA 60 FC F6 FE E0 BE B6 66 F2 DA 60 FC F6 FE
0008D0: E0 BE B6 66 F2 DA 60 FC FC F6 FE E0 BE B6 66 66
0008E0: F2 DA 60 FC FC F6 FE E0 BE BE B6 66 F2 F2 DA 60
0008F0: 60 FC F6 FE FE E0 BE BE B6 66 66 F2 DA DA 60 60
000900: FC F6 F6 FE E0 E0 BE BE B6 B6 66 F2 F2 DA DA 60
000910: FC FC F6 F6 FE FE E0 E0 BE BE B6 B6 66 66 F2 F2

000920: DA DA 60 60 FC FC F6 F6 FE FE E0 E0 BE BE BE B6
 000930: B6 66 66 F2 F2 DA DA DA 60 60 FC FC FC F6 F6 FE
 000940: FE FE E0 E0 BE BE BE B6 B6 66 66 66 F2 F2 F2 DA
 000950: DA 60 60 60 FC FC FC FC F6 F6 F6 FE FE E0 E0 E0
 000960: BE BE BE B6 B6 B6 66 66 66 F2 F2 F2 DA DA DA DA
 000970: 60 60 60 FC FC FC F6 F6 F6 F6 FE FE FE E0 E0 E0
 000980: BE BE BE BE B6 B6 B6 B6 66 66 66 66 F2 F2 F2 F2
 000990: DA DA DA DA 60 60 60 60 FC FC FC FC F6 F6 F6 F6
 0009A0: FE FE FE FE E0 E0 E0 E0 BE BE BE BE BE B6 B6 B6
 0009B0: B6 B6 66 66 66 66 F2 F2 F2 F2 F2 DA DA DA DA DA
 0009C0: 60 60 60 60 60 FC FC FC FC FC E6 F6 F6 F6 F6 FE
 0009D0: FE FE FE FE E0 E0 E0 E0 E0 BE BE BE BE BE BE B6
 0009E0: B6 B6 B6 B6 B6 66 66 66 66 66 66 F2 F2 F2 F2 F2
 0009F0: DA DA DA DA DA DA 60 60 60 60 60 60 FC FC FC
 000A00: FC FC FC F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 FE FE FE FE FE FE
 000A10: E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 BE BE BE BE BE BE BE B6 B6
 000A20: B6 B6 B6 B6 B6 66 66 66 66 66 66 66 F2 F2 F2
 000A30: F2 F2 F2 F2 F2 DA DA DA DA DA DA DA DA 60 60 60
 000A40: 60 60 60 60 60 FC FC FC FC FC FC FC FC F6 F6 F6
 000A50: F6 F6 F6 F6 F6 F6 FE FE FE FE FE FE FE E0 E0
 000A60: E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 BE BE BE BE BE BE BE BE
 000A70: B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 66 66 66 66 66
 000A80: 66 66 66 66 66 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 DA
 000A90: DA DA DA DA DA DA DA DA DA 60 60 60 60 60 60
 000AA0: 60 60 60 60 FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC
 000AB0: F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 FE FE FE FE
 000AC0: FE FE FE FE FE FE FE FE E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0
 000AD0: E0 E0 E0 E0 BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE
 000AE0: BE B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 66

เอกสารนี้เป็น 000AF0: 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 F2 F2 F2 ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

000B00: F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 DA DA DA DA DA
000B10: DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA 60 60 60 60 60 60
000B20: 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 FC FC FC FC FC FC
000B30: FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC F6 F6 F6 F6 F6 F6
000B40: F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 F6 FE FE FE FE FE
000B50: FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE FE E0 E0 E0
000B60: E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 E0 BE
000B70: BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE BE
000B80: BE BE BE B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6
000B90: B6 B6 B6 B6 B6 B6 B6 66 66 66 66 66 66 66 66
000BA0: 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 66 F2 F2 F2 F2
000BB0: F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2 F2
000BC0: F2 F2 DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA
000BD0: DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA DA 60 60 60 60 60 60
000BE0: 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60 60
000BF0: 60 FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC FC
000C00: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000C10: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000C20: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000C30: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000C40: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000C50: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000C60: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000C70: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000C80: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000C90: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000CA0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000CB0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000CC0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000CD0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00

000CE0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000CF0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000D00: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000D10: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000D20: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000D30: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000D40: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000D50: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000D60: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000D70: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000D80: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000D90: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000DA0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000DB0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000DC0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000DD0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000DE0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000DF0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000E00: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000E10: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000E20: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000E30: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000E40: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000E50: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000E60: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000E70: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000E80: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000E90: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000EA0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000EB0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00

000FD0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000FE0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
000FF0: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้